

การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชํวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์
ของสมาชิกอาสาชํวกาชาด สำนักงานชํวกาชาด สภาชํวกาชาดไทย

ปริญญานิพนธ์
ของ

ปะนิตา ชาดิน้ำเพ็ชร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

ตุลาคม 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชุกวาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์
ของสมาชิอาสาชุกวาชาด สำนักงานชุกวาชาด สมาชากวาชาดไทย

บทคัดย่อ
ของ
ปะนิดา ชาดิน้ำเพ็ชร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

ตุลาคม 2545

๒๑.๑๑.๒

ปะนิดา ชาดิน้ำเพชร. (2545). การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด.

สภากาชาดไทย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เลวลัย, รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการนำความรู้จากเนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ และการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา เปรียบเทียบการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ โดยจำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ตั้งสถาบัน และประสบการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ตลอดจนศึกษาการปฏิบัติงานของสมาชิอาสาชวยกาชาดเกี่ยวกับการบำเพ็ญประโยชน์ ใน 2 แห่ง คือ สมาชิอาสาชวยกาชาดระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิอาสาชวยกาชาดที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาด ในปีการศึกษา 2542 -2543 จำนวน 240 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างมีชั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า และแบบสัมภาษณ์ ประกอบการสังเกต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t - test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย โดยรวมเห็นว่าการนำความรู้ไปใช้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า เกม -เพลง มีการนำความรู้ไปใช้มากที่สุด

2. การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา โดยรวมและรายด้าน พบว่าการนำความรู้ไปใช้อยู่ในระดับปานกลาง

3. การเปรียบเทียบการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบัน

การศึกษา โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ตั้งสถาบัน และประสบการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ปรากฏผลดังนี้

3.1 สมาชิกอาสาชวูกาชาดที่มีเพศต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มียัยสำคัญทางสถิติ

3.2 สมาชิกอาสาชวูกาชาดที่มีอายุต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มียัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 สมาชิกอาสาชวูกาชาดที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มียัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.4 สมาชิกอาสาชวูกาชาดที่มีสถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มียัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.5 สมาชิกอาสาชวูกาชาดที่มีประสบการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มียัยสำคัญทางสถิติ

4. ผลจากการสัมภาษณ์ ประกอบการสังเกต การปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวูกาชาดระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนมัธยมวัดมกุฎกษัตริย์ และระดับอุดมศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ พบว่า สมาชิกอาสาชวูกาชาด มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ โดยมีการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ทั้งในและนอกสถาบันการศึกษา ในรูปแบบของการให้ความรู้เรื่องกาชาด ชวูกาชาด งานบริการอาสาสมัคร การจัดหาทุนเข้าชมรม ซึ่งกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ทำให้สมาชิกรู้จักบทบาทหน้าที่ในการเป็นอาสาสมัคร เพื่อปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสและสังคม ตลอดจนเป็นการพัฒนาดนเอง ในด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ และมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น

THE IMPLICATION OF THE RED CROSS YOUTH VOLUNTEER TRAINING
CURRICULUM, RED CROSS YOUTH BUREAU, THAI RED CROSS SOCIETY.

AN ABSTRACT
BY
PANIDA CHARTNAMPHET

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Adult Education
At Srinakharinvirot University
October 2002

Panida Chartnamphet. (2002). *The Implication of the Red Cross Youth Volunteer Training Curriculum, Red Cross Youth Bureau, Thai Red Cross Society*. Thesis, M.Ed. (Adult Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Sauwanee Lewan, Assoc. Prof. Suwat Watanawong.

The purpose of this was-fold. Firstly it aimed to investigation performance of knowledge on red cross youth volunteer training curriculum's content and activity by red cross youth volunteer's members, office of Red Cross Youth, Thai Red Cross Council, in 2 aspects, namely, utilization performance in campus and utilization performance out campus. Secondly it aimed to compare those of utilization performance of red cross youth volunteer according to sex, age, education, location, and experience of utilization performance activity. This study also investigated utilization performance of red cross youth volunteer's members in 2 institutions as secondary education level and higher education level.

The subjects consisted of 240 red cross youth volunteer's members who were trained in 1999-2000 red cross youth volunteer curriculum, through stratified random sampling. Rating-scale questionnaire was administered, including interview together with observation. Then data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The results revealed that:

1. Utilization performance knowledge on red cross youth volunteer training curriculum's content and activity by red cross youth volunteer's members was at a high level as a whole. When considered each aspect, it was found that music-game was highest used.

2. Utilization performance knowledge on red cross youth volunteer training curriculum in 2 aspects of utilization performance in campus and utilization performance out campus was at a moderate level as a whole and in each aspect.

3. When campus utilization performance of knowledge on red cross youth volunteer training curriculum' content and activity by red cross youth volunteer's members in 2 aspects of utilization performance in campus and utilization performance

out campus, according to their sex, age, education, location, and experience of utilization performance, it was found that;

3.1 There was no significant difference among utilization performance of knowledge on red cross youth volunteer training curriculum by red cross youth volunteer's members with different sex as a whole and in each aspect.

3.2 There was a significant difference at .01 level among utilization performance of knowledge on red cross youth volunteer training curriculum by red cross youth volunteer's members with different age as a whole and each aspect.

3.3 There was a significant difference at .01 level among utilization performance of knowledge on red cross youth volunteer training curriculum by red cross youth volunteer's members with different education as a whole and each aspect.

3.4 There was a significant difference at .01 level among utilization performance of knowledge on red cross youth volunteer training curriculum by red cross youth volunteer's members with different location as a whole and each aspect.

3.5 There was no significant difference among utilization performance of knowledge on red cross youth volunteer training curriculum by red cross youth volunteer's members with different experience of utilization performance activity as a whole and in each aspect.

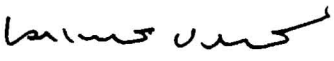
4. Interview together with observation of utilization performance of red cross youth volunteer's members at secondary education level of Wat Makutkasat school and at higher education level of Bangkok physical education college resulted that red cross youth volunteer's members did use education college resulted that knowledge on red cross youth volunteer training curriculum by taking the activity in and out campus, with providing knowledge on red cross youth, volunteer service task, and fund raising. They also said that this kind of activity made members know responsibility and role of volunteer to help the less fortunate people and society, including self development on human relations and more responsibility.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

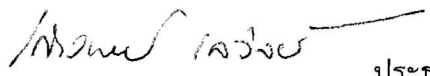
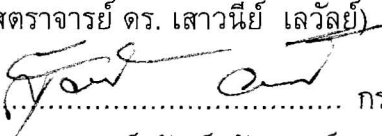
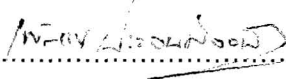
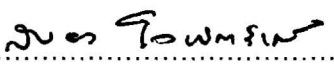
การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์
ของสมาชิกอาสาชวูกาชาด สำนักงานชวูกาชาด สภาชวูกาชาดไทย

ของ
นางปะนิดา ชาดินน้ำเพ็ชร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)
วันที่ 4... เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2545

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เลวลัย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญแข ประจันปัจฉิก)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สอนง โลหิตวิเศษ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จากรองศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เลวลีย์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา และรองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำและควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดทุกขั้นตอน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญแข ประจณปัจจนิก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สนอง โลหิตวิเศษ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า ซึ่งได้ให้คำปรึกษาแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์พนม หวัดสว่าง อาจารย์มานะ ไล่เลิศ และอาจารย์ประกาศรี แสงดีจิริ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และแนะนำแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสำนักงานยูวกาชาด สภากาชาดไทย นางสุปราณี ขวัญเมือง นายคงศักดิ์ เจริญรักษ์ นางมานิดา โชติวณิช นางขจร โพธิ์จันทร์นันทน์ นายณัฐเสกข์ น้อยสมบูรณ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมอาสาสมัครยูวกาชาดทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือสนับสนุน และช่วยเหลือเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ พี่น้องและเพื่อนชาวการศึกษาผู้ใหญ่ รุ่น 19, 20, 21 ที่คอยช่วยเหลือ และได้ให้กำลังใจจนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอเทิดพระคุณคุณแม่วรรณี คุณพ่อผง ประนม และคุณแม่สมลักษณ์ คุณพ่อน้อย ซาติน้ำเพชร และซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งกับนายสมศักดิ์ ซาติน้ำเพชร และลูก ๆ ทุกคนที่ได้ให้กำลังใจ และสนับสนุนทุกสิ่งทุกอย่างมาโดยตลอด

ปะนิดา ซาติน้ำเพชร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	5
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความหมายและวิธีการฝึกอบรม	8
ประวัติความเป็นมาของกาชาดสากล สภากาชาดไทย และยุวกาชาด	20
กาชาดสากล	20
สภากาชาดไทย	21
ยุวกาชาด	25
อาสาสมัครและอาสายุวกาชาด	28
ความหมายของอาสาสมัคร	28
บทบาทของอาสาสมัคร	30
อาสายุวกาชาด	34
หลักสูตรอาสายุวกาชาด	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
สมมติฐานการวิจัย	52
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	53
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	53
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล	56
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	57
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของสมาชิกอาสาสมัคร.....	60
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการนำความรู้เนื้อหาวิชาและ กิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการ บำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร สำนักงาน ยุวกาชาด สภากาชาดไทย	62
	ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำความรู้จากการ ฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษาและ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา.....	65
	ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำความรู้จาก การฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษาและ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา.....	72
	ตอนที่ 5 สรุปผลการสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต การปฏิบัติงานการ บำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาสมัครระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย และ ระดับอุดมศึกษา	95
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	102
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	102
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	102
	สมมติฐานการวิจัย	103
	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	103
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	103
	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	104

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ) การวิเคราะห์ข้อมูล.....	104
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	105
อภิปรายผล.....	111
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	120
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	121
 บรรณานุกรม.....	 122
 ภาคผนวก	 127
ภาคผนวก ก. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	128
ภาคผนวก ข. หนังสือติดต่อขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	130
ภาคผนวก ค. หนังสือติดต่อขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย	132
ภาคผนวก ง. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	138
ภาพกิจกรรมการปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์	149
 ประวัติย่อผู้วิจัย.	 158

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชยุวกาชาด	45
2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละรุ่น	54
3 ข้อมูลส่วนตัวของสมาชิกอาสาชยุวกาชาด	60
4 ระดับการนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชยุวกาชาดไปใช้.....	62
5 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชยุวกาชาด สำนักงานชยุวกาชาด สภาชยุวกาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษาและด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา.....	65
6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชยุวกาชาด สำนักงานชยุวกาชาด สภาชยุวกาชาดไทย ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา ในส่วนของการไม่ได้ใช้วิเคราะห์โดยความถี่ และร้อยละ.....	66
7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชยุวกาชาด สำนักงานชยุวกาชาด สภาชยุวกาชาดไทย ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา ในส่วนของการไม่ได้ใช้วิเคราะห์โดยความถี่ และร้อยละ.....	69
8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์จำแนกตามเพศ โดยรวม และรายด้าน.....	72
9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามอายุ โดยรวม และรายด้าน	73
10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสมาชิกอาสาชยุวกาชาด ที่มีอายุต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษาแตกต่างกัน เป็นรายข้อ	74

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสมาชิกอาสา ยุวกาชาด ที่มีอายุต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตร อาสายุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน เป็นรายชื่อ	77
12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้ใน การบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวม และรายด้าน	80
13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสมาชิกอาสา ยุวกาชาด ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรม หลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการ ศึกษา แตกต่างกัน เป็นรายชื่อ	81
14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสมาชิกอาสา ยุวกาชาด ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรม หลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการ ศึกษา แตกต่างกัน เป็นรายชื่อ	84
15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การนำความรู้ จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามสถานที่ตั้งสถาบันโดยรวม และรายด้าน	87
16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสมาชิกอาสา ยุวกาชาด ที่มีสถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรม หลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบัน การศึกษา แตกต่างกัน เป็นรายชื่อ	88
17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสมาชิกอาสา ยุวกาชาด ที่มีสถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรม หลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบัน การศึกษา แตกต่างกัน เป็นรายชื่อ	91
18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การนำความรู้ จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามประสบการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมและ รายด้าน	94

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมมนุษย์เป็นสังคมที่มีวัฒนธรรมในการเรียนรู้ โดยต้องมีการบริโภคข่าวสารความรู้ มีการสร้างข่าวสารความรู้และใช้ประโยชน์จากความรู้ รวมถึงการแลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้ ต่อกัน อันจะนำมาซึ่งความเจริญงอกงามของสังคมมนุษย์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เรียกว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยให้ค่านิยม การศึกษาว่า หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. 2542 : 1 - 2)

สภากาชาดไทย ได้เห็นความสำคัญของการศึกษาและพัฒนาเยาวชนของชาติ ประกอบกับข้อเสนอของสหพันธ์สภากาชาด และสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ (The International Federation of Red cross and Crescent : IFRC) มีมติให้สภากาชาดทุกชาติ จัดตั้งกาชาดสำหรับเยาวชน ดังข้อความตอนหนึ่งของข้อบังคับสภากาชาดสยาม แก้ไขฉบับเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ว่าด้วยอนุสภากาชาดสยาม (กองยุวกาชาด. 2533ข : 33) กล่าวว่า เมื่อได้ตั้งสันนิบาตสภากาชาดขึ้นแล้วและมีประชุมใหญ่ที่กรุงเจนีวา ในเดือนมีนาคม พ.ศ.2464 ที่ประชุมได้ตกลงว่ากิจการของสภากาชาดในยามสงบศึกที่พึงกระทำมี 3 ข้อ คือ

1. การอนามัยศึกษา
2. การประชานามัยพิทักษ์
3. การอนุสภากาชาด

จากนั้นผู้แทนสภากาชาดต่างๆ ที่เข้าประชุมได้ดำริจัดตั้งกองอนุสภากาชาดขึ้น และให้จัดดำเนินการให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาของแต่ละประเทศ โดยฝึกอบรมให้สมาชิกมีอุดมคติในศานติสุข มีความเมตตา สงสารเพื่อนมนุษย์ด้วยกันไม่ว่าชาติใดๆ ให้รู้จักการกินดี อยู่ดี รักษาสุขภาพอนามัย มีศรัทธาเสียสละ ทำประโยชน์ให้แก่สังคม ซึ่งกล่าวไว้เป็นวัตถุประสงค์สากลว่า "Education for Peace, Good Health, Good Service and International Friendship" นอกจากนั้นยังปลูกฝังให้เยาวชนมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ตลอดจนมีการพัฒนา ตนเองทางด้านร่างกาย จิตใจ คุณธรรม และสร้างไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทาง วัฒนธรรมของชาติ (กองยุวกาชาด. 2535 : 36) ซึ่งประเทศไทยในขณะนั้นมีจอมพลสมเด็จ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์กรมพระนครสวรรค์วรพินิต ได้ทรงดำรงตำแหน่งทางสภากาชาดไทย เป็นอุปนายกลูกอำนวยการสภากาชาด ได้เสด็จไปร่วมประชุม แล้วกลับมาก่อตั้งกิจการยุวกาชาด ขึ้นในปี พ.ศ. 2465 โดยใช้ชื่อเบื้องต้นว่า “อนุสภากาชาด” และรับเด็กชาย หญิงเข้าเป็นสมาชิก ต่อมาชื่อนี้ได้เปลี่ยนเป็น “อนุกาชาด” ซึ่งประเทศไทยนับเป็นหนึ่งในยี่สิบประเทศแรกของโลกที่ ก่อตั้งกิจการยุวกาชาดขึ้น

สภากาชาดไทยตั้งกิจการยุวกาชาดขึ้น ได้กำหนดให้ยุวกาชาดเป็นกองแยกกองหนึ่งของสภากาชาดไทย แต่โดยที่งานยุวกาชาดเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน เมื่อก่อตั้งจึงได้ฝาก งานยุวกาชาดไว้กับกระทรวงศึกษาธิการในปี พ.ศ. 2465 โดยกรมพลศึกษาเป็นผู้กำกับดูแล และดำเนินงานภายใต้การสนับสนุนโดยสภากาชาดไทย ด้านงบประมาณและบุคลากรส่วนหนึ่ง ดังนั้นกองยุวกาชาดจึงอยู่ภายใต้การบังคับของสภากาชาดไทย และกรมพลศึกษา โดยมี บุคลากรทั้งสองร่วมกันบริหารตามอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมยุวกาชาด ตามกฎหมายว่าด้วยสภากาชาดไทย ตาม นโยบายกระทรวงศึกษาธิการและสหพันธ์สภากาชาดและสมาชิกวางเดือนแดงระหว่างประเทศ

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกัน หรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือ ที่ได้รับมอบหมาย

ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้เปลี่ยนชื่อเป็นกระทรวงธรรมการและก็ได้เปลี่ยนชื่อ กลับมาเป็นกระทรวงศึกษาธิการจนถึงปัจจุบัน ในปี พ.ศ.2484 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : คำนำ) และได้กำหนดให้กิจกรรมยุวกาชาดมีการเรียนการสอนขึ้นในโรงเรียนต่างๆ จนกระทั่งใน วันที่ 22 กันยายน 2520 ได้เปลี่ยนแปลงระดับอายุสมาชิกยุวกาชาดจาก 8 -18 ปี เป็น 7 - 25 ปี ทั้งในสถานศึกษา นอกสถานศึกษา บุคคลกลุ่มพิเศษ และปี พ.ศ. 2540 สำนักงานยุวกาชาดได้ กำหนดให้เยาวชนที่สนใจในกิจกรรมอาสาสมัครยุวกาชาด เข้าเป็นสมาชิกอาสาสมัครยุวกาชาด โดยต้องอยู่ในชมรม กลุ่ม ชุมนุมอาสาสมัครยุวกาชาด ซึ่งมีครู อาจารย์ที่ปรึกษาอย่างน้อย 1 คน และมีผู้บริหาร สถานศึกษารับรอง โดยสมาชิกอาสาสมัครยุวกาชาดต้องมีอายุ ตั้งแต่ 15 –25 ปี ด้วยเหตุผลที่ ต้องการจะเปิดโอกาสให้นักเรียนที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอุดมศึกษา สมาชิก ยุวกาชาดนอกโรงเรียนและผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครยุวกาชาดด้วย

โครงการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครยุวกาชาด เป็นการจัดการศึกษานอกระบบอีกรูปแบบ หนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเตรียมให้สมาชิกอาสาสมัครยุวกาชาดเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ให้รู้จัก บทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานช่วยเหลือสังคม นำความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา หลักการ และ อุดมการณ์ของกาชาดไปใช้ให้เกิด มีทักษะ มีความรักและศรัทธาในอุดมการณ์ของกาชาด สามารถถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ต่างๆให้แก่ ชุมชน พัฒนาตนเองในด้านความมี

มนุษย์สัมพันธ์และสามารถปรับตัวในการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งนำความรู้ที่ได้นำไปใช้ปฏิบัติงานช่วยเหลือสังคมในรูปแบบของงานอาสาสมัครได้เป็นอย่างดี

ในปีพ.ศ. 2540 สภาอากาศไทย ได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงานขององค์กรขึ้น จากกองเป็นสำนักงาน ดังนั้นกองยุทธศาสตร์จึงเปลี่ยนเป็นสำนักงานยุทธศาสตร์ จึงทำให้มีการแบ่งการบริหารงานใหม่ โดยมีฝ่ายส่งเสริมอาสาสมัครเกิดขึ้น ซึ่งฝ่ายส่งเสริมอาสาสมัครทำหน้าที่สรรหา และส่งเสริมสนับสนุนสมาชิกอาสาสมัครในรูปแบบของฝึกอบรม การให้ความรู้ ฝึกทักษะกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์งานบริการอาสาสมัคร เพื่อให้เป็นกำลังของสำนักงานยุทธศาสตร์และสภาอากาศไทย ในการเผยแผ่กิจการของอากาศ ยุทธศาสตร์ เพื่อนำความรู้ไปใช้บำเพ็ญประโยชน์ปฏิบัติงานช่วยเหลือสังคม จากการที่ได้จัดโครงการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัคร ของสำนักงานยุทธศาสตร์ สภาอากาศไทย พบว่าหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรม ได้มีการประเมินผลหลังจากการฝึกอบรมแต่ละรุ่นสมาชิกที่ผ่านการอบรม มีความพึงพอใจ และได้รับประโยชน์จากการจัดฝึกอบรมดังกล่าวข้างต้น อย่างไรก็ตามใน ภาวะการณ์ปัจจุบัน สถานการณ์ด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมด้านต่างๆ ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เนื้อหาในหลักสูตรอาจจะจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยน และพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไปด้วย เพื่อให้การจัดกิจกรรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนั้นในการจัดฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครช่วง 2 ปีที่ผ่านมา สำนักงานยุทธศาสตร์ สภาอากาศไทย ยังไม่ได้มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครเลย

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมอาสาสมัครโดยตรง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร สำนักงานยุทธศาสตร์ สภาอากาศไทยว่า ความรู้ด้านใดมีความสอดคล้องหรือนำไปใช้บำเพ็ญประโยชน์กับสภาพการปฏิบัติงานช่วยเหลือสังคมในรูปแบบของงานบริการอาสาสมัครได้มากน้อยเพียงใด ผลที่ได้จากการวิจัย สามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหา กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ และพัฒนาหลักสูตรอาสาสมัคร ให้มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พร้อมทั้งได้ทราบถึงการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร เพื่อก่อให้เกิดผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย จุดประสงค์และอุดมการณ์ของอากาศต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการนำความรู้จากเนื้อหาวิชาและกิจกรรมในหลักสูตรการฝึกอบรมอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัคร สำนักงานอาสาสมัครอาสาสมัคร สภาอาสาสมัครไทย

2. เพื่อศึกษาการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัคร สำนักงานอาสาสมัคร สภาอาสาสมัครไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา

3. เพื่อเปรียบเทียบการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัคร สำนักงานอาสาสมัคร สภาอาสาสมัครไทย จำแนกตาม ตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ตั้งสถาบัน และ ประสบการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

4. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครเกี่ยวกับการบำเพ็ญประโยชน์ ใน 2 แห่ง คือ สมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำมาเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัคร สำนักงานอาสาสมัคร สภาอาสาสมัครไทย ดังนี้คือ

1. ความสำคัญด้านวิชาการ ผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้บริหารระดับสูงได้นำมาใช้ประกอบการพิจารณาหาแนวทางปรับปรุงเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อพัฒนาหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัคร

2. ความสำคัญด้านปฏิบัติการ ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้การส่งเสริมสนับสนุน การจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัคร มีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการกาชาด ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของการพัฒนาเยาวชนในประเทศ

3. ความสำคัญด้านการวิจัย ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูล การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อการจัดฝึกอบรมในครั้งต่อไป

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษาการนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ และการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยุวกาชาด สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ

1. ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา
2. ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ สมาชิกอาสาชวยุวกาชาดที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาด สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ปีการศึกษา 2542 – 2543 จำนวน 6 รุ่น มีสมาชิกอาสาชวยุวกาชาดที่ผ่านการฝึกอบรมจำนวน 480 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกอาสาชวยุวกาชาดที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาด สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ปีการศึกษา 2542 – 2543 โดยการแบ่งสมาชิกอาสาชวยุวกาชาดเป็นรุ่นตามที่ได้รับการอบรม แล้วจับฉลากรายชื่อสมาชิกอาสาชวยุวกาชาดแต่ละรุ่นมาร้อยละ 50 จะได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวนรวม 240 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 2 คน ได้มาจากตัวแทนคณะกรรมการชมรมที่อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเลือกให้ ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ช่วงที่ทำการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 1.1 เพศ แบ่งเป็น
 - 1.1.1 ชาย
 - 1.1.2 หญิง
 - 1.2 อายุ
 - 1.2.1 15 – 20 ปี
 - 1.2.2 21 – 25 ปี
 - 1.3 ระดับการศึกษา
 - 1.3.1 มัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 1.3.2 อุดมศึกษา

1.4 สถานที่ตั้งสถาบัน

1.4.1 ภาคกลาง

1.4.2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.5 ประสิทธิภาพการทำการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

1.5.1 น้อยกว่า 2 ปี

1.5.2 2 ปี ขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ และการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาด ของสมาชิกอาสาชวูกาชาด สำนักงานชวูกาชาด สภาชวูกาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ

2.1 ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา

2.2 ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมาชิกอาสาชวูกาชาด หมายถึง นักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่เป็นสมาชิกอาสาชวูกาชาดในชุมนุม ชมรม กลุ่ม อาสาชวูกาชาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ระดับอุดมศึกษา มีครูหรืออาจารย์ที่ปรึกษา อย่างน้อย 1 คนและผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้รับรอง มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดของสำนักงานชวูกาชาด สภาชวูกาชาดไทยในภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2542 -2543

2. หลักสูตรอาสาชวูกาชาด หมายถึง หลักสูตรการฝึกอบรมสมาชิกอาสาชวูกาชาด ของสำนักงานชวูกาชาด สภาชวูกาชาดไทย ที่คณะกรรมการสร้างหลักสูตรอบรมอาสาชวูกาชาด สำนักงานชวูกาชาด กำหนดให้ฝ่ายส่งเสริมอาสาชวูกาชาด เป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรมหลักสูตรประกอบไปด้วยวิชา รอบโลกกาชาด กาชาดไทยและชวูกาชาด บทบาทหน้าที่ของอาสาชวูกาชาด มนุษยสัมพันธ์กับการทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ งานอาสาสมัครกับการบริการชุมชน เขียนโครงการงานอาสาสมัครกับการบริการชุมชน ศึกษาตุงานนอกสถานที่และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ การปฐมพยาบาล เยาวชนกับการป้องกันชีวิตและสุขภาพ (เอ็ดส์และ สารเสพติด) เคาพยาบาล การบรรเทาสาธารณภัย โภชนาการ กิจกรรมต้อนรับ กิจกรรมหน้าเสาธงและกิจกรรมเยี่ยมเยียน กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ การประชุมหน่วย การแสดงเจียบ การแสดงรอบ กองไฟ กายบริหาร กิจกรรมยามว่าง งานอาสาชวูกาชาดสัมพันธ์เวทีอาสาชวูกาชาด อื่นๆ

3. การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ หมายถึง การนำความรู้ ทักษะ ประสิทธิภาพจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาด

ยุวกาชาดไปใช้พัฒนา ส่งเสริม เผยแพร่ ถ่ายทอด ให้ความรู้โดยการจัดโครงการ กิจกรรมจัด
อบรมสัมมนาหรือปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ ในรูปแบบของงานบริการอาสาสมัคร แบ่ง
ออกเป็น 2 ด้าน คือ

3.1 ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา หมายถึง การนำความรู้
ทักษะ ประสบการณ์จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์
โดยการเผยแพร่ ถ่ายทอด ส่งเสริม รณรงค์ จัดอบรม จัดประชุมให้ความรู้แก่สมาชิกในชมรม
กลุ่ม ชุมนุม เพื่อนนักเรียน นิสิต นักศึกษา ตลอดจนบุคคลทั่วไปที่อยู่ในสถาบันการศึกษา

3.2 ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา หมายถึง การนำความรู้
ทักษะ และประสบการณ์จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์
โดยการเผยแพร่ ถ่ายทอด ส่งเสริม รณรงค์ จัดอบรมประชุม ปรึกษาสิ่งของ ให้แก่กลุ่มคนใน
ชุมชน ผู้สูงอายุ เด็กกำพร้า ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ เด็กนักเรียนที่ยากจนในถิ่นทุรกันดาร
ชนกลุ่มน้อย ผู้ติดเชื้อเอดส์ ผู้ป่วยในโรงพยาบาล และบุคคลทั่วไปที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา

บทที่ 2

เอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นพื้นฐาน และแนวทางสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอเป็นหมวดหมู่ตามลำดับดังนี้

1. ความหมายและวิธีฝึกอบรม
2. ประวัติความเป็นมาของ กษัตราธิราช สภาภาษาไทย และยุวกษัตรา
3. อาสาสมัครและอาสายุวกษัตรา
4. หลักสูตรอาสายุวกษัตรา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายและวิธีการฝึกอบรม

ในการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ การฝึกอบรมเป็นวิธีการหนึ่งในหลาย ๆ วิธีที่จะทำ ให้คนได้รับรู้ ทักษะและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่เจริญงอกงาม เป้าหมายของ การฝึกอบรมมุ่งพัฒนาบุคคล เพื่อนำสิ่งที่ได้มาพัฒนาองค์การ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทาง เทคโนโลยีสังคม สำหรับความหมายของการฝึกอบรมนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน

บีช. (Beach. 1975 : 193) ให้คำอธิบายการฝึกอบรมว่า หมายถึง กระบวนการที่จัด ขึ้นเพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้และมีความชำนาญ เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะและ เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลไปในทางที่ต้องการ

ราเบย์ (Rabey. 1981 : 6) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึง การช่วยให้บุคคลได้รับความรู้ ทักษะ และเจตคติที่จำเป็นต่อการทำงาน เพื่อเตรียมตัวให้พวกเขาทำงานกิจกรรมใน อนาคตซึ่งจะต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเขาด้วย

เควเบอร์จี เอ็ม สนิวาส (Kalburgi M.Srinivas. 1984 : 196) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึง วิธีการต่าง ๆ ซึ่งความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่จำเป็นจะต้องใช้ในการปฏิบัติงาน เฉพาะด้านถูกสอนและรู้เรียน

จอห์น เคนเน และ มาร์กาเร็ต เรย์ (John Kenney and Margaret Reid. 1986 : 3) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการที่ได้วางแผนไว้ เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความรู้ หรือความชำนาญงานให้ดีขึ้น โดยผ่านประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการ ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในกิจกรรมหนึ่ง หรือหลาย ๆ กิจกรรมซึ่งจุดมุ่งหมายของการ ฝึกอบรมในสถานะการณ์การทำงาน คือการพัฒนาความสามารถของบุคคลให้ตรงกับ ความ ต้องการทั้งในปัจจุบันและในอนาคตขององค์การ

วิจิตร อาวะกุล (2537 : 24) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึงกระบวนการเพิ่มความรู้ ความชำนาญและความสามารถของบุคคล หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นการพัฒนาบุคคล

วิน เชื้อโพธิ์หัก (2537 : 23) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการอย่างมีระบบ ซึ่งมุ่งหมายที่จะพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงานของบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรม

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2542 : 3) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะหรือความชำนาญ (Skills) และทัศนคติ (Attitude) ที่เหมาะสมให้เกิดขึ้นแก่บุคคลกรอันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในลักษณะที่สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์การ และสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป เพื่อยกระดับมาตรฐานการทำงานให้สูงขึ้น และทำให้บุคลากรมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากยิ่งขึ้น

ชาญ สวัสดิ์สาลี (2539 : 14) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงาน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของบุคคล(ผู้ปฏิบัติงาน)ให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นอีก อันจะเป็นประโยชน์ต่องานที่รับผิดชอบในปัจจุบันและงานที่กำลังจะได้รับมอบหมายให้ทำในอนาคตโดยตรง

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบที่จัดขึ้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ตลอดจนเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และเกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม ไปในทางที่เจริญงอกงาม มีความเหมาะสมที่จะสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ในการอบรม

จากความหมายของการฝึกอบรมที่กล่าวมาแล้ว ถ้าพิจารณาถึงความ มุ่งหมาย หรือประโยชน์ที่จะได้รับจากการฝึกอบรมนั้น การฝึกอบรมโดยทั่วไปจะมีวัตถุประสงค์ 4 อย่างคือ

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ ซึ่งเกิดจากการทดลอง ค้นคว้า วิจัย แล้วนำความรู้นั้นมาเผยแพร่ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น

2. เพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการทำงานเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีความชำนาญ ความคล่องแคล่วในการปฏิบัติงาน

3. เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสม เน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ปรับเปลี่ยนความประพฤติหรือพฤติกรรมของตน ให้มีพฤติกรรมที่ดีเป็นที่ต้องการของสังคม

4. เพื่อเปลี่ยนเจตคติ ให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร การเปลี่ยนเจตคติให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรเป็นสิ่งสำคัญ การฝึกอบรมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติจึงเป็นการให้ผู้รับการอบรมที่เน้น ทางด้านจิตใจโดยถือเป้าหมายขององค์กรเป็นเกณฑ์

กระบวนการฝึกอบรม

กระบวนการฝึกอบรม เป็นการดำเนินงานโดยพิจารณาถึงสิ่งที่ป้อนเข้า (Input) การดำเนินงานที่เป็นระบบ มีขั้นตอน มีกระบวนการ (Process) และมีผลออกมา (Output) และจำเป็นต้องมีการย้อนกลับ (Feedback) อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทุกกระบวนการต้องมีการกระทำอย่างต่อเนื่องเป็นระบบและมีความสำคัญทุกขั้นตอน ดังนี้

1. หาความจำเป็นในการฝึกอบรม
2. พิจารณางานหรือภารกิจที่จะพัฒนา
3. วิเคราะห์งานหรือภารกิจที่จะพัฒนา
4. กำหนดบุคคลที่ได้รับการฝึกอบรม
5. กำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม
6. สร้างหลักสูตรการฝึกอบรม
7. วางแผนการจัดการฝึกอบรม
8. ดำเนินการฝึกอบรม
9. ประเมินผลการฝึกอบรม
10. ติดตามผลระยะยาว

วิธีการฝึกอบรม

ในการจัดการฝึกอบรมบุคลากรนั้น องค์กรประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย คือ การเลือกใช้วิธีการฝึกอบรมอย่างถูกต้องเหมาะสมมีหลายวิธีที่ควรใช้ ผสมผสานกันเพื่อให้เกิดผลเต็มที่ในการฝึกอบรม

การที่จะกำหนดวิธีการฝึกอบรมเช่นใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของงาน หรือตำแหน่งที่จะทำการฝึกอบรม
2. เนื้อหาวิชาที่ฝึกอบรม
3. จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ที่จะนำมาใช้ในการฝึกอบรม

นอกจากองค์ประกอบ 3 ประการแล้ว สถานการณ์ในการจัดฝึกอบรมแต่ละครั้ง และข้อจำกัดในด้านทรัพยากรที่ใช้ในการฝึกอบรม ก็นับว่ามีส่วนในการเลือกใช้วิธีการฝึกอบรมเช่นกัน

องค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการจัดดำเนินการฝึกอบรมที่มีประสิทธิผล

ในการจัดฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมใด ๆ ก็ตาม สิ่งหนึ่งที่ผู้รับผิดชอบโครงการทุกคนต้องการที่สุด คือ การจัดดำเนินการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการที่จะจัดดำเนินการฝึกอบรมให้มีประสิทธิผลได้นั้น ย่อมจะต้องอาศัยปัจจัยหลายประกอบเข้าด้วยกัน คือ

1. ผู้บริหารของหน่วยงานที่จัดฝึกอบรม จะต้องให้การสนับสนุน และให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมนั้น ๆ ทุกด้าน โดย การกำหนดเป็นนโยบายอย่างชัดเจน ให้มีการต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ให้ความช่วยด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เวลา การจัดการต่าง ๆ
2. ผู้บังคับบัญชา และหน่วยงานต้นสังกัดของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ต้องพิจารณาคัดเลือก และส่งคนที่มีคุณสมบัติตรง ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฝึกอบรมนั้น ไปเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อจะได้รับการพัฒนาเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ หรือทัศนคติในการทำงานตามเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรฝึกอบรมนั้น และที่สำคัญ คือ จะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนั้น ได้นำเอาความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการฝึกอบรมหลักสูตรนั้น ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบด้วย
3. หลักสูตรฝึกอบรม จะต้องเป็นหลักสูตรที่ดี ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ และได้มาตรฐาน กล่าวคือ หลักสูตรอบรมนั้น จะต้องถูกสร้างหรือพัฒนาขึ้นมา ให้สอดคล้องกับความต้องการในการฝึกอบรมที่ได้วิเคราะห์อย่างเป็นระบบมาแล้ว และจะต้องถูกสร้างหรือพัฒนาขึ้นมาอย่างถูกต้องตามหลักการของการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมจริง ๆ โดยมีรายละเอียดส่วนประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมที่ถูกต้องสมบูรณ์
4. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ต้องมีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฝึกอบรมนั้น ทุกประการ และมีจำนวนที่เหมาะสมกับเรื่องที่จะจัดฝึกอบรมและลักษณะ หรือประเภทของการจัดฝึกอบรมตามที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตร และผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะต้องเข้ารับการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอทุกวัน ให้ความสนใจ ตั้งใจ ให้ความร่วมมือ ฝึกปฏิบัติในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของหลักสูตรอย่างแท้จริง
5. วิทยากร มีความรอบรู้ และประสบการณ์ในเนื้อหาวิชาที่จะบรรยายเป็นอย่างดี มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก และได้รับการยอมรับกันโดยทั่วไปในเรื่องที่จะบรรยายนั้น มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในเรื่องที่จะบรรยายเป็นอย่างดี ขณะบรรยายสามารถ

นำเสนอเนื้อหาสาระต่าง ๆ ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ และขอบเขตของหัวข้อวิชานั้น ตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร ฝึกอบรมนั้น

6. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการฝึกอบรม มีความรู้ทางหลักวิชาการต่าง ๆ ด้านการฝึกอบรมและวิชาที่เกี่ยวข้อง มีทัศนคติที่ดีต่อการฝึกอบรม มีความรับผิดชอบ รักความก้าวหน้า ทนต่อเหตุการณ์ อดทน ใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีเหตุผล มีมนุษยสัมพันธ์ มีความเป็นกันเอง ให้เกียรติผู้อื่น มีศิลปะในการพูด การติดต่อสื่อสาร และการโน้มน้าวใจต่าง ๆ รับผิดชอบต่อหน้าที่ สามารถเตรียมการจัดดำเนินการฝึกอบรม ทั้งในช่วงเวลาก่อนการฝึกอบรม ช่วงเวลาระหว่างการฝึกอบรม และช่วงเวลาหลังการฝึกอบรมได้เป็นอย่างดี สามารถแสดงบทบาทต่าง ๆ ในฐานะที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ ผู้บริหารโครงการฝึกอบรม แนะนำช่วยเหลือต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

7. โสทัศน์อุปกรณ์ ต้องมีคุณภาพ อยู่ในสภาพที่สามารถใช้ได้ดี เหมาะสม และสอดคล้องกับเทคนิคหรือวิธีการฝึกอบรมแต่ละหัวข้อวิชา ขนาดของกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรม และเหมาะสมกับลักษณะ ขนาดของห้องฝึกอบรมนั้นด้วย

8. อุปกรณ์การฝึกอบรม ต้องเตรียมไว้อย่างครบถ้วน เพียงพอสำหรับการใช้ในการฝึกอบรมตลอดทั้งหลักสูตร และให้เหมาะสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม และการฝึกอบรมแต่ละวิชา ตามความต้องการวิทยากรในแต่ละหัวข้อวิชาในหลักสูตรฝึกอบรมนั้น

9. เอกสารการฝึกอบรม ต้องทำให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ และทันสมัย โดยรวบรวม เนื้อหาสาระของวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรฝึกอบรมนั้นเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งถ้าจัดทำเป็นรูปเล่มได้ก็ยิ่งดี เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีเอกสารการฝึกอบรมในหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าว ที่ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์และสะดวกในการเก็บรักษา

10. สถานที่จัดฝึกอบรม ต้องพิจารณาเลือกให้เหมาะสม และสอดคล้องกับการจัดฝึกอบรมหลักสูตรนั้น ๆ ในด้านต่าง ๆ

11. การศึกษาดูงาน (ถ้ามี) ต้องพิจารณาเลือกให้เหมาะสม และสอดคล้องกับเรื่องที่จะศึกษาดูงานและสถานที่ศึกษาดูงานด้วย โดยจะต้องกำหนดระยะเวลาในการศึกษาดูงานให้เพียงพอ เพื่อให้การศึกษาดูงานนั้น ได้สาระครบถ้วน ตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรฝึกอบรมนั้น

12. ลักษณะของการฝึกอบรมที่ใช้ ต้องเป็นแบบอยู่ประจำ ตลอดหลักสูตรฝึกอบรม หรือแบบเข้าไป -เย็นกลับแต่ละวัน เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ หลักสูตรฝึกอบรมหรือเรื่องที่จัดฝึกอบรม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม ระดับและตำแหน่งของผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ระยะเวลาของการฝึกอบรมตลอดทั้งหลักสูตร งบประมาณของการฝึกอบรมหลักสูตรนั้น

13. วิธีการฝึกอบรมที่ใช้ ต้องพิจารณาเลือกใช้วิธีการฝึกอบรม ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเรื่องที่จะจัดฝึกอบรม วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม ขอบเขตเนื้อหาการฝึกอบรม จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม ระดับและตำแหน่งของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่ วิทยาการที่จะนำเสนอ บทเรียนในหลักสูตรฝึกอบรมนั้น ซึ่งอาจจะพิจารณาเลือกใช้วิธีการฝึกอบรมต่าง ๆ ต่อไปนี้ เช่น การบรรยาย (Lecture) การบรรยายพิเศษ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Keynote Speech) การสัมมนา (Seminar) การบรรยายเป็นชุด (Symposium) การอภิปรายเป็นคณะ (Panel Discussion) การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) การฝึกอบรมซินดิเคต (Syndicate)

14. ระยะเวลาของการฝึกอบรม ต้องกำหนดให้เหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหารายวิชาและการฝึกอบรมตลอดทั้งหลักสูตรด้วย

ความสำคัญของการฝึกอบรมอาสายุวกาชาดกับการศึกษาผู้ใหญ่

องค์กรต่าง ๆ ต้องมีการส่งเสริมให้บุคลากรมีโอกาสดำเนินการอบรมมากขึ้น การฝึกอบรมจึงมีความสำคัญต่องานวิชาการหลายท่านกล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ประสบการณ์ ทักษะที่ดี มีความเชื่อมั่นในตนเองและเป็นการช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาทั้งด้านการปฏิบัติงานและด้านบุคลากร และ ยังช่วยส่งเสริม ปรับปรุงการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (พยอม วงศ์สารศรี. 2537 : 167 –168)

การดำเนินการฝึกอบรมหลักสูตรอาสายุวกาชาดของสำนักงานยุวกาชาดนั้น ก็เพื่อให้ได้ความรู้ ความเข้าใจ ฝึกทักษะ และประสบการณ์ให้แก่สมาชิกอาสายุวกาชาด ทั้งนี้ในการจัดการฝึกอบรมได้นำจิตวิทยายผู้ใหญ่พื้นฐาน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งที่ช่วยในการฝึกอบรม โดยคำนึงถึงทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) และขั้นตอน (stages) ในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่กับการฝึกอบรม มีองค์ประกอบหรือหลักการ 10 ประการ ในการพัฒนาสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ของ ผู้ใหญ่ (Adult Learning) เป็นการช่วยให้การฝึกอบรมประสบความสำเร็จด้วยดี ปัจจัยที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ใหญ่เหล่านี้มีส่วนสัมพันธ์กันอย่างมากในการเรียนรู้และการฝึกอบรม

(สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ . 2544 : 16 – 32) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบหรือหลักการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ 10 ประการ ดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจในการเรียน (Motivation to learn)คือ บุคคลจะเรียนรู้ได้ดีถ้าหากมีความต้องการในการเรียนสิ่งนั้น ๆ ในการฝึกอบรมจึงต้องให้ความสนใจเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพราะช่วยให้กิจกรรมการฝึกอบรมในโครงการนั้นประสบความสำเร็จด้วยดีโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจมนุษย์ (Theory of Human Motivation)ของมาสโลว์ โดยแยกออกเป็นลำดับขั้นความต้องการ 5 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Bodily Needs of Physiological Needs) ได้แก่ อาหาร น้ำ เพื่อบรรเทาความหิว ความต้องการทางเพศ การพักผ่อนนอนหลับ

ขั้นตอนที่ 2 ความต้องการได้รับความปลอดภัย (Safety Needs) มนุษย์จะแสวงหาความมั่นคง การป้องกันอันตรายต่าง ๆ ถ้าหากไม่ได้รับการสนองตอบ คนเราอาจหาทางหลบหนีไปจากสภาพนั้น ๆ ก็ได้

ขั้นตอนที่ 3 ต้องการความรักและการเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่ม (Love and Belonging Needs) เพราะว่าต้องการได้รับความอบอุ่น การยอมรับจากสมาชิกหรือเพื่อน ๆ ในกลุ่ม ต้องการทราบว่าตนเองมีฐานะอย่างไรในกลุ่มนั้น

ขั้นตอนที่ 4 ต้องการได้รับการยกย่องในด้านความมีชื่อเสียงและเกียรติยศ (Self-esteem Needs) การได้รับความเคารพ ความเชื่อมั่นอื่น ๆ ทำให้เกิดความรู้สึกอิสระ มีเสรีภาพ และความมีชื่อเสียงที่จะกระทำได้

ขั้นตอนที่ 5 ต้องการได้กระทำตนตามความสามารถที่เป็นจริง (Self-actualization) เป็นขั้นสุดท้ายของความต้องการและเป็นความต้องการสูงสุดของบุคคล เพื่อแสดงถึงสิ่งที่เขามีความสามารถและศักยภาพที่จะกระทำได้

มาสโลว์ ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าความต้องการเหล่านี้จะเริ่มจากขั้นต่ำสุด แล้วจึงแสวงหาเพิ่มขึ้นในระดับความพอใจ สูงขึ้นเรื่อย ๆ จากขั้นที่ 1 ขั้นที่ 2 แล้วนำไปสู่ขั้นที่ 3 ,4ต่อไป ดังนั้นการจัดการฝึกอบรมก็จะต้องให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รับประทานอาหาร มีความปลอดภัยในที่พัก มีการยอมรับในกลุ่มสมาชิกหลังจากนั้นจึงดำเนินการดำเนินการฝึกอบรม เพื่อให้เกิดความสำเร็จในการพัฒนางานอื่น ๆ ต่อไป

แรงจูงใจของเคลเลอร์ (Keller s ARCS Model) แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเคลเลอร์ ได้รับการนำไปประยุกต์ใช้ในการฝึกอบรม และพัฒนาบุคคลมากยิ่งขึ้น เขาได้เสนอรูปแบบ ARCS เพื่อชักจูงใจและกระตุ้นให้เกิดความสนใจโครงการฝึกอบรม มีรูปแบบดังกล่าวมีองค์ประกอบ 4 ประการดังนี้

1. ความตั้งใจ (Attention) ความตั้งใจและความสนใจ การเอาใจใส่ การเอาใจจริง เอาใจเป็นปัจจัยกระตุ้นการฝึกอบรมเป็นประการแรก

2. ความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง (Relevance) ผู้เรียนต้องมองเห็นความสัมพันธ์และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับงาน (ภารกิจ-หน้าที่)ที่เขารับผิดชอบ ตลอดจนความสำคัญของการฝึกอบรม

3. ความเชื่อมั่น (Confidence) แรงจูงใจในการเรียนรู้จะเพิ่มขึ้นเนื่องจากความเชื่อมั่นของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้เขาสามารถบรรลุเป้าหมายและประสบความสำเร็จในกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้

4. ความพึงพอใจ (Satisfaction) ผู้เรียนที่ได้รับรางวัลจากภายนอก เช่น ประกาศนียบัตร วุฒิบัตร จะมีความพึงพอใจในการเรียน-การฝึกอบรมนั้น ๆ แม้ว่าความพึงพอใจที่เกิดจากภายใน (Internal Satisfaction) จะมีความสำคัญมากกว่า เพราะสามารถจูงใจบุคคลไปสู่การเรียนรู้เพิ่มขึ้นในกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไปในอนาคต

2. สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ (Learning Environment) ต้องมีความสะดวกสบายเหมาะสม ตลอดจนได้รับความไว้วางใจและการให้เกียรติผู้เรียน เช่น การจัดห้องฝึกอบรมที่ก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ การสร้างความคุ้นเคยกันระหว่างผู้เข้าอบรม สามารถมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกได้สะดวก ดังนั้นการจัดโต๊ะ-เก้าอี้ ควรให้สามารถจับคู่หรือเข้ากลุ่มเพื่อกิจกรรมการอภิปรายได้อย่างรวดเร็ว

3. ความต้องการในการเรียนรู้และวิธีการเรียน (Learning Need and Styles) การจัดกิจกรรมควรมีหลากหลายและมีความสัมพันธ์กับความต้องการของแต่ละคนหรือความต้องการของกลุ่มสมาชิก แล้วนำมาปรับเป็น แผนปฏิบัติการ (Action Plans) เพื่อให้โครงการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับการนำไปใช้ในการทำงานจริง (Job Related Project)

4. ความรู้เดิมและประสบการณ์ (Previous Knowledge and Experience) ต้องยอมรับและนับถือในความรู้เดิมและประสบการณ์ในระหว่างการฝึกอบรม จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดความสัมพันธ์กับข้อมูลที่เขาได้เก็บไว้ในระบบความจำ สร้างเสริมจากสิ่งที่เรียนรู้แล้วและดำเนินการจากสิ่งที่รู้แล้วไปสู่สิ่งที่ยังไม่รู้และเพิ่มพูนโอกาสในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ มัลคอม โนลส์ (Malcolm Knowles, 1980) ซึ่งถือเป็นบิดาของการศึกษาผู้ใหญ่ได้กล่าวไว้ว่า “ผู้ใหญ่ส่วนมากทราบดีว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรมาแล้ว ทั้งนี้เพราะว่าผู้ใหญ่ให้ความสำคัญตนเองกับประสบการณ์และค่านิยมที่ตัวพึงพอใจ ดังนั้นถ้าหากเขาพบว่าในบางสถานการณ์ ประสบการณ์ไม่ได้รับการยอมรับและนำมาใช้เลย เขาจะเกิดความรู้สึกว่าถูกปฏิเสธและการปฏิเสธประสบการณ์ของเขานั้นหมายถึง การไม่ยอมรับในตัวเขาเองด้วย..” ดังนั้นนักฝึกอบรมจะต้องให้การยอมรับและไม่มีท่าที่เป็นลบกับวิธีคิดหรือสิ่งที่ผู้เข้าอบรมแสดงออก ทั้งนี้เพราะว่าในบางสถานการณ์สามารถจะเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ที่นำไปสู่แนวคิดและวิธีการใหม่ ๆ ได้เช่นกัน

5. เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Content and Activities) ความต้องการที่ทำให้เกิดความเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น ต้องจัดกิจกรรมให้เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับเนื้อหา กิจกรรมการฝึกอบรมที่ผู้เรียนต้องการ ดังที่โนลส์ (Malcolm Knowles, 1980) ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ดังนี้ “ความไว้วางใจที่สำคัญสำหรับเทคโนโลยีสมัยใหม่ทางการศึกษาผู้ใหญ่ คือทิศทางของเทคนิคในการพยายามให้ผู้ใหญ่ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการของตนเอง เพื่อการเรียนรู้ต่อเนื่อง ให้เขาได้วิเคราะห์วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ของตนเอง กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้...”

6. ปัญหาที่เป็นจริงและการประยุกต์ (Realistic Problems and Applying) โครงการฝึกอบรม ควรจัดให้เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เฉพาะเจาะจงมากกว่าเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป ประยุกต์ความรู้และทักษะให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน (Day-to-Day Lives) โดยที่สามารถจะพิจารณาได้ในหลาย ๆ ประเด็น เช่น การวางแผน มีการอภิปราย ใช้วิธีการสาธิต และการนำเสนอสิ่งที่ตนได้เรียนรู้จากการอบรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถนำไปประยุกต์กับงานที่รับผิดชอบ และเป็นประโยชน์โดยตรงกับองค์กรและหน่วยงาน ถ้าหาผู้อบรมสามารถนำผลการฝึกอบรมไปใช้งานได้ทันทีทันใด

7. สติปัญญาและสภาพร่างกาย (Mental and Physical) เทคนิคการฝึกอบรมด้วยการมีส่วนร่วม (Participatory Techniques) ที่สามารถนำมาใช้ประกอบด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

- การมีส่วนร่วมด้วยวาจา (Oral Participation) ด้วยการซักถามปัญหา การอภิปราย การร่วมนำเสนอข้อมูลและการรายงานด้วยการพูด
- การมีส่วนร่วมด้วยวิธีเขียน (Written Participation) ด้วยการทดสอบย่อย (Quizzes) การให้เขียน ตอบคำถาม การให้เขียนแผน
- การมีกิจกรรมกลุ่ม (Group Activity) ด้วยการอภิปรายกลุ่ม การเล่นเกม กรณีศึกษา การเล่นเกมเป็นทีม (Team Projects)
- การมีกิจกรรมทางร่างกาย (Physical Activity) ด้วยการสาธิต การฝึกภาคปฏิบัติในการใช้เครื่องมือ หรือการผลิตชิ้นงานจากวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกอบรม

การมีส่วนร่วมนี้จะช่วยให้เกิดการกระตุ้นเตือนผู้เรียนให้เรียนรู้ร่วมกัน และมีการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนอีกด้วย นอกจากนั้นยังช่วยให้วิทยากรสามารถช่วยแนะนำผู้เข้าอบรมเป็นรายบุคคล สามารถสังเกตบรรยากาศการเรียนรู้ภายในกลุ่มและคอยให้ความช่วยเหลือในการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนต้องการ สิ่งที่สำคัญในวิธีการเรียนรู้ด้วยการมีส่วนร่วมนี้ ก็คือ ผู้เรียนในฐานะผู้เข้าอบรมจะเกิดการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองตลอดเวลา เป็นการเรียนรู้ที่ได้ผลดีที่สุด เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ของจริง (Real Thing) นั่นเอง

8. เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ (Sufficient Time for Learning) ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้จะเพิ่มพูนขึ้นถ้าหากสมองได้รับการหยุดพักในระหว่างการเรียนและการฝึกอบรม เพื่อให้ข้อมูลและความรู้ใหม่ได้ส่งผลผ่านเซลล์สมองไปเก็บไว้ในหน่วยความจำ และเวลาที่ผ่านไปนานมากเท่าไรก็จะยิ่งทำให้ความรู้ลบเลือนไปได้มากขึ้น แต่ถ้าหากมีการหยุดพักในระหว่างการเรียนรู้หรือการหยุดพักระยะสั้น ๆ ภายหลังการฝึกภาคปฏิบัติหรือการรับฟังการบรรยาย จะช่วยให้สมองซึมซับสิ่งที่เรียนไปแล้วดียิ่งขึ้นด้วย การนำเสนอโครงการฝึกอบรมให้สมาชิกได้ภาพรวมทั้งหมด เริ่มตั้งแต่การฝึกอบรมจะช่วยให้ผู้เข้าอบรมเกิดจินตนาการได้ดีขึ้น เป็นแนวทางให้เขานำไปเชื่อมโยงกับส่วนต่าง ๆ ที่จะได้รับรู้ในช่วงการฝึกอบรม วิธีการแบ่งหัวข้อ

การอบรม เป็นหัวข้อย่อย ๆ โดยไม่นำมาสอนและบรรยายในช่วงเวลานานเกินไป จะช่วยเร่งเร้า และกระตุ้นความเอาใจใส่และดึงความตั้งใจผู้เข้ารับฟังได้ดีขึ้นด้วย

9. การฝึกภาคปฏิบัติหรือการประยุกต์ (Practice or Apply Learning) การฝึกปฏิบัติ นั้นมีความจำเป็นมาก มิใช่เฉพาะในทักษะวิชาทางด้านอาชีพ (Vocational Skills) แต่ที่ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลก็ควรต้องฝึกความชำนาญ หรือทักษะของการมีมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Skills) ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมย่อมหมายถึง การเรียนรู้ทาง สติปัญญาและสมองด้วยเช่นกัน ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางด้านบทบาทสมมติ การฝึก ในสถานการณ์จำลอง (Simulation) ก็นับว่ามีความสำคัญมากด้วย โดยเฉพาะถ้าสามารถจัด ฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดการนำไปประยุกต์กับการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

10. การวัดสมรรถภาพหรือผลงาน (Measures of Competence or Performance) ปรัชญาของนักการศึกษาผู้ใหญ่และนักฝึกอบรม-วิทยากร มีข้อแตกต่างกันที่สำคัญในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับผู้เรียน คือ การวัดและประเมินผลงานของผู้เข้ารับการอบรมที่เป็นผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ โนลส์ ในฐานะที่เป็นนักการศึกษาผู้ใหญ่ ได้กล่าวชื่นชมนักการศึกษาในกลุ่มมนุษยนิยม คือ คาร์ล โรเจอร์ส และมาสโลว์ ไว้ดังนี้ “ การเรียนรู้ของบุคคลเป็นสิ่งที่มีความสลับซับซ้อนมาก ในการให้คำอธิบาย ไม่ว่าจะโดยการสังเกต การวัดจากพฤติกรรมสุดท้าย แต่ก็มีข้อเสนอแนะว่า วัตถุประสงค์นั้น ๆ อาจจะไม่มีความเหมาะสมกับทิศทางที่กำหนดไว้ เช่น เพื่อการพัฒนาและเพิ่ม ความเชื่อมั่นในตนเอง” ในการฝึกอบรม วัตถุประสงค์และมาตรฐาน เป็นเรื่องสำคัญที่นำมา พิจารณาให้เป็นจุดเน้นในการ วัดผลและการประเมินผลสำเร็จในการฝึกอบรม ซึ่งควรคำนึงถึง เกณฑ์ดังต่อไปนี้

- เกี่ยวพันกับการประเมินผลในการปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้
- ควรอยู่บนมาตรฐานที่เด่นชัด และการปฏิบัติงานที่นิยามโดยหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
- โครงการฝึกอบรมควรกำหนดให้มีความชัดเจน ซึ่งสามารถนำไปสู่บุคลากรที่ได้ รับประสบการณ์จากงานนั้น ๆ รวมทั้งต้องประเมินผลและให้การรับรองผลงานนั้น
- การรวบรวมประจักษ์พยานจากการประเมินผล ด้วยวิธีการสังเกตจากสถานที่ ทำงาน ผสมผสานกับผลการปฏิบัติงานโดยวิธีการอื่น ๆ เช่น การตั้งคำถามหรือการทดสอบ

จากที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมด จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้อย่างหลาย สถานการณ์ด้วยกัน ถ้าหากมีองค์ประกอบและปัจจัยที่เหมาะสม การเรียนรู้ก็อาจจะเกิดได้ง่าย ขึ้น ดังนั้นความสำคัญของการฝึกอบรมหลักสูตรอาชีวศึกษากับการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ จึงได้ คำนึงถึงองค์ประกอบหรือหลักการ 10 ประการที่ได้กล่าวมาแล้ว ทำให้มีส่วนส่งเสริมสนับสนุน การเรียนรู้สำหรับผู้เข้าอบรมซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำ หลักการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม ทั้งนี้กฎเกณฑ์และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของ

ผู้ใหญ่จะช่วยเป็นพื้นฐานทางด้านทฤษฎี เมื่อทำความเข้าใจแล้วก็นำแนวทางนั้น ๆ ไปใช้ในกิจกรรมการฝึกอบรมได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ในการฝึกอบรม

ในกระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจในลักษณะธรรมชาติและข้อมูลต่าง ๆ ของผู้เรียนได้ดีพอสมควร จึงจะสามารถจูงใจและจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ก่อให้เกิดกระบวนการเรียนการสอนที่ดีได้

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2538 : 45 - 47) คุณค่าและประโยชน์ของจิตวิทยาการทฤษฎีการเรียนรู้มีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งต่ออาชีพนักการศึกษาผู้ใหญ่ พัฒนาการหรือวิทยาการ ในการที่จะนำไปประยุกต์ใช้กับกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะในส่วนที่จัดให้กับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ใหญ่ ดังที่ อุนดา นพคุณ (2527 : 6 - 7) ได้สรุปไว้ในหนังสือ"การเรียนรู้การสอนผู้ใหญ่เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์" กล่าวถึงประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนหรือวิทยากรมีความรู้ และความเข้าใจว่าการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้อย่างไร
 2. ช่วยให้ผู้สอนหรือวิทยาเข้าใจหลักปฏิบัติ หรือการปฏิบัติตัวในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นตามความเชื่อหรือทฤษฎีการเรียนรู้ที่ตนเองเข้าใจและนิยมที่จะปฏิบัติ
 3. ช่วยให้ผู้สอนหรือวิทยากรสามารถตัดสินใจเลือกกิจกรรมและวิธีการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม และที่สำคัญก็คือ ทฤษฎีการเรียนรู้จะช่วยให้วิทยากรสามารถคาดการณ์ได้ว่าควรจะปฏิบัติการณ์อย่างไรให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
- สำหรับการจัดระบบการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของงานการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน โนลส์ (อ้างอิงจากสมบูรณ์ ศาลยาชีวิน 2526 : 33 -36) ได้เสนอแนะให้ใช้กระบวนการประกอบด้วยงานตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. การสร้างบรรยากาศเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียน

ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ ควรจะมีการประชาสัมพันธ์เพื่อชักจูงใจผู้สนใจมาร่วมกิจกรรมในโครงการ โดยอาจแจ้งข่าวสารทางจดหมาย การออก อากาศทางวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ การจัดประชุมสัมมนาและการอบรมเพื่อแนะแนวการศึกษา

2. การจัดโครงสร้างองค์การเพื่อวางแผนการเรียนร่วมกัน

ควรจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือกันภายในกลุ่มเล็ก เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมคิดรวมนวางแผนการเรียนตั้งแต่จุดเริ่มต้น ผู้สอนจะต้องรู้จักการดำเนินงานกลุ่มใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม การรักษาความสัมพันธ์ภายในกลุ่มให้มีระดับของการร่วมแสดงความคิดเห็น ก่อให้เกิด

ความสัมพันธ์กันในลักษณะที่เปิดเผยและไว้วางใจกัน มีอิสระเสรีภาพซึ่งสามารถที่จะนำทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มในจิตวิทยามาใช้ได้

3. การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

ในขั้นนี้เริ่มต้นโดยการสร้างเกณฑ์สมรรถภาพที่พึงประสงค์ ซึ่งอาจจะได้มาจากผลการวิเคราะห์แนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ จากการวิเคราะห์งาน วิเคราะห์อาชีพ หรือวิเคราะห์รายละเอียดของหลักสูตร ต่อจากนั้นจึงประเมินสภาพปัจจุบันของผู้เรียนว่าเขายังขาดสมรรถภาพอะไรอยู่อีกบ้าง ในด้านใด สำหรับสมรรถภาพที่ผู้เรียนยังขาดและต้องการนั้น ควรจะสนองตอบโดยวิธีการใดจึงจะทำให้ผู้เรียนยอมรับตระหนักถึงความต้องการนั้นได้ ความรู้จากจิตวิทยาการทดสอบและการประเมินผล รวมทั้งทฤษฎีการแนะแนวจะช่วยให้ครูร่วมปรึกษาร่วมกับผู้เรียน และดำเนินการไปได้ด้วยดี

4. การกำหนดวัตถุประสงค์ในการสอน

ในการสอนผู้ใหญ่จะเน้นที่ความต้องการของผู้เรียน โดยให้เขาเป็นผู้กำหนดและตัดสินใจทิศทางการเรียนของตนเอง ครูเป็นเพียงที่ปรึกษาให้ข้อเสนอแนะและร่วมวางแผน ดังนั้นกระบวนการพิจารณา กำหนดวัตถุประสงค์จึงเป็นวิธีการทางจิตวิทยาที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น ทฤษฎีการให้คำปรึกษาของนักจิตวิทยากลุ่มมนุษยนิยม สำหรับโนลส์ได้เสนอแนะว่าในการกำหนดวัตถุประสงค์ต้องระบุประเภทของพฤติกรรม รวมทั้งเนื้อหาและขอบข่ายของพฤติกรรมประเภทนั้น ๆ ด้วย เช่น จะให้มีความรู้ในเรื่องอะไร จะให้มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับอะไร ทั้งนี้ต้องระบุทั้งสองประเภท

5. การจัดแผนการเรียนการสอน

มีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยความรู้ทางจิตวิทยาการเรียนรู้ เช่น หลักการเรียนรู้ของนักจิตวิทยากลุ่มเกสโตลท์ หลักพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาตามทฤษฎีของบรูเนอร์ (Bruner) การแบ่งแยกประเภทของความรู้ ออกสามองค์ประกอบของบลูม (Bloom) หลักการสอนทักษะ หลักการเปลี่ยนทัศนคติ ผลการวิจัยเกี่ยวกับการสอนโดยการจัดชั้นเรียนเป็นกลุ่มโดยแบ่งตามเกณฑ์ต่าง ๆ ในจิตวิทยาการศึกษา และในการวิจัยเกี่ยวกับการสอนผู้ใหญ่ย่อมจะเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการสอน ซึ่งได้แก่การจัดระเบียบของเนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ การเสนอแนะกระบวนการและการจัดวิธีการเรียนการสอนที่สอดคล้องกัน

6. การดำเนินการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอนจะขึ้นอยู่กับทางเลือกเทคนิคการสอน ตลอดจนการใช้สื่ออุปกรณ์การสอนอย่างไรจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ การสอนแต่ละหน่วย และกลวิธีจูงใจผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับผิชอบในการเรียน ดังนั้นบทบาทของผู้สอนจึงเป็นทั้งนักเทคนิค คือ แนะนำวิธีที่ดีที่สุดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม

ด้วยอย่างมาก และบทบาทในฐานะเป็นวิทยากร คือ แนะนำเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในหน่วยการเรียนรู้ แนะนำเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ช่วยการเรียนรู้เมื่อผู้ใหญมีความต้องการ นอกนั้นจะเป็นผู้ที่คอย เชื่อมโยงความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วในหน่วยที่ผ่านมาเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียนต่อไป

7. การประเมินผลผู้เรียน

กิจกรรมนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบว่า ผู้เรียนได้บรรลุเป้าหมายตามที่วางแผนไว้ ตอนแรกอย่างไรมีอะไรที่เป็นปัญหาอุปสรรค ทั้งนี้จะได้เปรียบเทียบกับความสามารถก่อนเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการเป็นการวัดความเจริญก้าวหน้าของผู้เรียนได้รับ รวมทั้งประสิทธิภาพการสอนของตัวครูเองด้วย ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมและความสามารถที่ต้องการจะวัดและประเมินผล ได้แก่ ระดับความรู้ความคิด ความเข้าใจ ความสามารถทางสติปัญญา (Cognitive Domain) ความรู้สึก ความสนใจและทัศนคติ (Affective Domain) และควรจะมี ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือ การสร้างแบบทดสอบและหลักการประเมินผล ตลอดจน เทคนิคการแนะแนวเพื่อให้คำปรึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบถึงจุดเด่น จุดด้อยของตนเองจนสามารถตัดสินใจปรับปรุงและแก้ไขได้ด้วยตนเอง

ประวัติความเป็นมาของ กาชาดสากล สภากาชาดไทย และยุวกาชาด

กาชาดสากล

คำว่า “กาชาด” (Red Cross) หมายถึง เครื่องหมายกากบาทสีแดงบนพื้นสีขาว ซึ่งใช้เป็นสัญลักษณ์ขององค์การการกุศลอาสาสมัครและบรรเทาทุกข์แก่มนุษย์ทั่วโลก โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในด้านเชื้อชาติ ศาสนา และลัทธิการเมือง ทั้งนี้เพื่อให้มวลมนุษยชาติอยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุข ผู้ให้กำเนิดการกาชาดคือ อังรี ดูนังต์ (Henry Dunant) เป็นชาวสวิสเซอร์แลนด์ และเพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ให้กำเนิดการกาชาด จึงได้ใช้เครื่องหมายกากบาทสีแดงบนพื้นสีขาว ซึ่งเป็นการสลับสีกับธงชาติของประเทศ สวิสเซอร์แลนด์ สำหรับกลุ่มประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม จะใช้เครื่องหมายเสี้ยววงเดือนแดง (Red Crescent)

องค์การกาชาด หรือที่เรียกว่า “กาชาดสากล” (The International Red Cross Societies) ประกอบด้วยหน่วยงานหลัก 3 หน่วยงาน (สำนักงานยุวกาชาด. 2543ก : 8 - 11) คือ

คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ (The International Committee of the Red Cross) ICRC คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ หรือ ICRC เป็นองค์กรอิสระมีความเป็นกลางไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง การศาสนาใด ๆ ทั้งสิ้น ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งเป็นชาวสวิสเซอร์แลนด์ จำนวน 25 คน โดยได้รับการเลือกจากมติของสมัชชา ICRC มีหน้าที่ชี้แจงและเผยแพร่อนุสัญญาเจนีวา ดูแลให้ผู้ประสบภัยสงครามได้รับความคุ้มครองและช่วยเหลือจัดการบรรเทาทุกข์สำหรับทหารและพลเรือนผู้ประสบภัย สืบเสาะแหล่งที่อยู่ของผู้พลัดถิ่น และจัด

สิ่งของไปให้เชลยศึกและผู้ที่ถูกกักกัน ปัจจุบัน ICRC ตั้งอยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และมีสำนักงานเครือข่ายประมาณ 60 แห่ง ทั่วโลก สำหรับ ICRC ประจำภาคพื้นเอเชีย ตะวันออก ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร

สภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงประจำชาติ (The National Red Cross and Red Crescent Society) ก่อตั้งขึ้นในประเทศต่าง ๆ ทุกภูมิภาคทั่วโลก แต่ละประเทศมีเพียง แห่งเดียว และต้องได้รับรองจาก ICRC ถือหลักการดำเนินงานตามหลักการกาชาด 7 ประการ คือ มนุษยธรรม ความไม่ลำเอียง ความเป็นกลาง ความเป็นอิสระ บริการอาสาสมัคร ความเป็น เอกภาพ และความเป็นสากล ช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยไม่เลือกชนชั้น เชื้อชาติ ศาสนาและ ความคิดเห็นทางการเมือง ทำหน้าที่ บเทาพหุหน้าที่ฝึกอบรมบุคลากร เพื่อช่วยเหลือบรรเทา ทุกข์ เช่น แพทย์ พยาบาล นักสังคมสงเคราะห์และอาสาสมัคร เพื่อการปฏิบัติงานในโครงการ ต่าง ๆ ของสภากาชาด บรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ และเตรียมพร้อมป้องกันการเกิด ภัยพิบัติ ป้องกันชีวิตและสุขภาพอนามัย การรณรงค์เรื่องการบริจาคโลหิต การสงเคราะห์คน พิการ ผู้ป่วย ผู้สูงอายุ และผู้ได้รับความเดือดร้อนต่าง ๆ ให้การศึกษาอบรมแก่เยาวชนใน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกาชาดและการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ตลอดทั้งการฝึกทักษะ ความ ชำนาญต่าง ๆ รวมถึงการฝึกฝนการเป็นผู้นำ

สหพันธ์สภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ (The International Federation of Red Cross and Red Crescent Society) FEDERATION ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2462 เป็นสหพันธ์ของสภากาชาดทั่วโลก ปัจจุบันมีสภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดง ประเทศต่าง ๆ เป็นสมาชิก นับถึงปัจจุบัน ปี พ.ศ.2544 จำนวนทั้งสิ้น 178 ประเทศ (สำนักงาน ยุวกาชาด. 2544 : 2) มีบทบาทหน้าที่ติดต่อประสานงานกับสภากาชาดประเทศต่าง ๆ เพื่อการ ปฏิบัติกิจกรรมช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ บรรเทา เกี่ยวกับภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นทั่วโลก ส่งเสริมและ ให้ความร่วมมือกับสภากาชาดประเทศต่าง ๆ ในการพัฒนาด้านสุขภาพอนามัยของ ประชาชน ให้มีสุขภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั่วโลก ส่งเสริมและให้ ความร่วมมือกับสภากาชาดประเทศต่าง ๆ ในการพัฒนาด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน ให้มี สุขภาพชีวิตที่ดีขึ้น อำนวยความสะดวกในการจัดตั้งและพัฒนาสภากาชาดของประเทศของ ประเทศต่าง ๆ โดยปฏิบัติงานตามหลักการกาชาดและอนุสัญญาเจนีวา ดูแลและช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติและผู้อพยพจากพื้นที่ที่มีปัญหาปัจจุบันสำนักงานใหญ่ของ FEDERATION อยู่ ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีสาขาในภาคพื้นเอเชียแปซิฟิกที่ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย และนครซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย

สภากาชาดไทย

สภากาชาดไทย (2538 : 11) ได้กล่าวถึงประวัติสภากาชาดไทยว่า สภากาชาดไทย เป็นองค์กรกุศลอาสาสงเคราะห์ ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติว่าด้วย สภากาชาดไทย พุทธศักราช

2461 มีวัตถุประสงค์ คือ ช่วยรักษาพยาบาลผู้ป่วยไข้และบาดเจ็บในเวลาสงครามและในยามสงบกับทั้งการบรรเทาทุกข์ในเหตุการณ์สาธารณภัยพิบัติโดยไม่เลือก ชาติ ชั้น ลัทธิ ศาสนา หรืออุดมการณ์ในทางการเมืองของผู้ประสบภัย คือ ยึดหลักมนุษยธรรมเป็นที่ตั้ง โดยสภาภชาชาติไทย ได้เริ่มตั้งขึ้นตั้งแต่ พ.ศ.2436 (ร.ศ. 112) ซึ่งในปีนั้นได้เกิดกรณีพิพาทระหว่างไทยกับฝรั่งเศส เรื่อง เขตแดนที่ฝั่งแม่น้ำโขงและเกิดมีการสู้รบกันขึ้น ด้วยความห่วงใยทหารที่บาดเจ็บ สตรีไทยชั้นสูงในสมัยนั้นมีท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงษ์ เป็นหัวหน้า พวกกันมีความเห็นว่า น่าจะมีองค์การขึ้นสักรงค์การหนึ่ง เพื่อช่วยบรรเทาความทุกข์ยากของทหารทำนองสภาภชาชาติของต่างประเทศ จึงได้นำความกราบบังคมทูล สมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนาพระบรมราชเทวี (สมเด็จพระศรีสวรินทราบรมราชเทวีพระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า) ขอให้ทรงเป็น “ชนนีผู้บำรุง” ในการจัดตั้งองค์การนี้ เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงทราบก็พอพระราชหฤทัยในความคิดนี้ เพราะเป็นกุศลเข้าแบบอย่างของประเทศที่เจริญรุ่งเรืองแล้ว ดังนั้นเมื่อได้มีการเรียไรได้เงินทุนพอสมควร จึงพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ตั้งสมาคมการกุศล โดยมีนามว่า “สภาอุณาโลมแดง” ขึ้น นอกจากจะได้รับพระราชทานให้อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์แล้ว สภาอุณาโลมแดงยังมีเจ้านายฝ่ายในชั้นสูงและสตรีผู้มีเกียรติ ทรงดำรงตำแหน่งที่สำคัญ ๆ อีกมาก อาทิ สมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนาบรมราชเทวี ทรงเป็น “สภาชนนี” พระนางเจ้าเสาวภาผ่องศรีพระวรราชเทวี (สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถพระบรมราชชนนีพันปีหลวง) ทรงเป็นสภานายิกาพระองค์แรก และท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงษ์ เป็นเลขานุการณี งานสำคัญของสภาอุณาโลมแดงก็คือ จัดส่งเครื่องยา อาหาร เสื้อผ้า และเครื่องใช้ต่าง ๆ ไปช่วยบำรุงทหารในสนามรบ ซึ่งสภาได้จัดทำเป็นผลดี ตลอดจนการ สู้รบได้ยุติลง

เมื่อกรณีพิพาทได้เสร็จสิ้นไปแล้ว กิจการของสภาอุณาโลมแดงก็ระงับหยุดตามไปด้วย แม้จะเป็นพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่จะให้ปรับปรุงสภาอุณาโลมแดงให้เป็นระเบียบเรียบร้อยมั่นคง เพื่อจะได้เข้าเป็นสมาชิกของสากลภชาชาติก็ตาม แต่กิจการของสภาก็ยังซบเซาอยู่เป็นเวลานาน ที่กลับฟื้นคืนมาอีกในระยะหลังนี้ก็เนื่องจากสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อทรงดำรงตำแหน่งพระยุพราชเสด็จกลับจากการศึกษาในประเทศอังกฤษผ่านมาทางญี่ปุ่นได้เสด็จทอดพระเนตรโรงพยาบาลของภชาชาติญี่ปุ่น ทำให้ทรงดำริว่า ถ้าได้จัดโรงพยาบาลของภชาชาติขึ้นในเมืองไทยก็จะเป็นผลประโยชน์แก่บ้านเมืองมาก ฉะนั้น เมื่อสมเด็จพระราชบิดาเสด็จสู่สวรรคาลัย พระองค์ได้ร่วมกับพระราชภราดาภคินีทรงบริจาคทรัพย์ร่วมกับทุนของสภาอุณาโลมแดงที่มีอยู่ สร้างโรงพยาบาลขึ้นที่ดินส่วนพระองค์แล้วโปรดเกล้าฯ ขนานนามตามพระปรมาภิไธยพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว “โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์” เพื่อเป็นอนุสรณ์ในพระราชบิดาให้โรงพยาบาลนี้เป็นของสภาภชาชาติสยาม เมื่อ พ.ศ.2457 ชื่อสภาอุณาโลมแดง และ

สมาคมชาตินี้ เรียกปะปนกันตลอดมา แต่เมื่อ พ.ศ.2450 ชื่อสมาคมอุณาโลมแดงก็สูญไปคงใช้กันแต่สมาคมชาดสยาม หรือ สมาคมชาดไทย ตามชื่อประเทศ ซึ่งเปลี่ยนจากสยามเป็นไทยมาจนบัดนี้

ส่วนการรับรองระหว่างประเทศ คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศได้รับรองสมาคมชาดไทย เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2463 และสันนิบาตสมาคมชาดได้รับเข้าเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2464 และปัจจุบันนี้ พ.ศ. 2544 มีสมาคมชาดทั่วโลกรวม 178 ประเทศ

กิจการของสมาคมชาดไทย แบ่งออกเป็น 13 สำนักงาน (สำนักงานยุวกาชาด. 2543ค : 32) ได้กล่าวถึงสมาคมชาดไทยมีหน่วยงานเป็นสำนักงานต่าง ๆ คือ

1. สำนักงานบริหาร มีอุปนายกผู้อำนวยการเป็นประธาน ประกอบด้วยเลขาธิการ เภรณูญิก ผู้ช่วยเภรณูญิก เลขาธิการเป็นผู้ดำเนินงานแบ่งส่วนงานออกเป็นฝ่ายเลขานุการ ฝ่ายตรวจสอบภายใน ฝ่ายประสานงานเหล่ากาชาดภูมิภาค ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ฝ่ายนโยบายและแผน และหน่วยงานชำนาญพิเศษต่าง ๆ ได้แก่

ศูนย์ดวงตา รับอุทิศดวงตาจากผูุ้ทิศที่ถึงแก่กรรม เพื่อนำไปรักษาผู้ป่วยตาพิการ และเป็นศูนย์กลางประสานงานช่วยเหลือให้ผู้ป่วยตาพิการได้รับการรักษา โดยจักษุแพทย์

ศูนย์รับบริจาคอวัยวะ เป็นศูนย์กลางรับบริจาคอวัยวะ เช่น หัวใจ ตับ ไต ปอดของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้ว และเป็นศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับการปลูกถ่ายอวัยวะ

ศูนย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู ตั้งอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ เป็นสถานบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ รวมถึงฝึกอาชีพให้คนพิการด้วย

โครงการโรคเอดส์ ทำหน้าที่วิจัยและให้การศึกษาเกี่ยวกับโรคเอดส์

สำนักงานโภชนาการสวนจิตรลดาจัดทำตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีหน้าที่ในการที่จะใช้หลักโภชนาการและโภชนาบำบัดคำนวณค่าสารอาหารและการประกอบเครื่องเสวย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เป็นไปโดยถูกต้องเหมาะสม เพื่อทะนุบำรุง รักษา

พลานามัยให้แข็งแรงสมบูรณ์อย่างต่อเนื่อง

2. สำนักงานกลาง มีหน้าที่เกี่ยวกับงานประชาสัมพันธ์ งานผู้มีอุปการคุณงานอบรมอนามัยในบ้าน และงานสารสนเทศ ซึ่งเป็นการบริหารจัดการด้านข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งระบบเครือข่ายและฐานข้อมูลที่สำคัญสำหรับการบริหารและการวางแผน ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีด้านข้อมูลข่าวสารที่กำลังก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา

3. โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เป็นโรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่ทันสมัยที่สุดแห่งหนึ่ง มีหน้าที่ให้บริการทางการแพทย์ พยาบาล ตลอดจนการนำเทคโนโลยีทางการแพทย์ และวิทยาศาสตร์ที่ทันสมัย และระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ เป็นสถานที่ฝึกอบรมนิสิตแพทย์ ทำการ

รักษาพยาบาลผู้ป่วยเจ็บและป่วยไข้ทั่วไปทั้งในยามสงครามและในยามปกติ ให้บริการวางแผนครอบครัวทั้งในโรงพยาบาลและในหน่วยเคลื่อนที่

4. สำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์มีหน้าที่สงเคราะห์ผู้ประสบภัยตกทุกข์ได้ยากในเหตุการณ์สาธารณภัยพิบัติและประชาชนในท้องถิ่นทุรกันดารทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนจนถึงการประชานามัยพิทักษ์ การอนามัยศึกษา การสอนปฐมนิเทศฝึกเจ้าหน้าที่เพื่อบรรเทาทุกข์ และสะสมพัสดุ ยา และเวชภัณฑ์ไว้สำหรับยามฉุกเฉิน

5. สถานเสาวภา มีหน้าที่ทำการวิจัย คิดค้น และตรวจทางวิทยาศาสตร์ และผลิตวัคซีนเซรุ่มป้องกันรักษาโรคต่าง ๆ เช่น โรคพิษสุนัขบ้า เซรุ่มแก้พิษงู และให้ความรู้เกี่ยวกับชนิดต่าง ๆ ของประเทศไทย

6. สำนักงานยูวาทชาติ อยู่ใต้การบังคับบัญชาของ 2 หน่วยงาน คือ กรมพลศึกษาและสมาคมกีฬาไทย บริหารงานและดำเนินงานร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์ยูวาทชาติเหมือนกันทั่วโลก คืออบรมให้เยาวชนมีอุดมคติในศานติสุข มีสุขภาพอนามัยดี บริการดี และมีสัมพันธภาพอันดีกับบุคคลทั่วไปเข้าใจรู้จักกับผิชอบในหน้าที่ของพลเมือง และมีน้ำใจเมตตา อนุเคราะห์ต่อชาติของตนเอง และบรรดาชาติอื่น ๆ ทั่วโลก

7. สำนักงานอาสาทชาติ มีหน้าที่อบรมสมาชิก"อาสาทชาติ"ไว้ เพื่อให้ทำการอุปการะสงเคราะห์โดยทั้ท่วงที่ และโดยมีประสิทธิภาพในเวลาฉุกเฉิน เมื่อมีเหตุการณ์ไม่สงบหรือเหตุการณ์สาธารณภัยพิบัติ และช่วยปฏิบัติงานให้แก่สมาคมกีฬาไทยในเวลาปกติ และช่วยสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ของสำนักงานอาสาทชาติเป็นกำลังดำเนินงานของสมาคมกีฬาไทยในเวลาปกติ

8. ศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ มีหน้าที่จัดหาโลหิตและส่วนประกอบของโลหิตให้มากที่สุดจะมากได้จากผู้บริจาคเพื่อส่งให้กับโรงพยาบาลต่าง ๆ ทั่วประเทศในการใช้รักษาผู้ป่วย ซึ่งไม่รับสิ่งตอบแทนเพื่อจ่ายใช้รักษาคนไข้ทั่วประเทศ แปรรูปโลหิตที่เหลือใช้ทำแท้งสำหรับเก็บและจ่ายใช้รักษาโรคบางชนิด ทำการวิจัยและการสอนการถ่ายโลหิต และโลหิตวิทยา กับช่วยจัดตั้งบริการโลหิตของเหล่ากาชาดจังหวัด

9. โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา ตั้งอยู่ ณ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีหน้าที่ให้บริการดูแล ทำการรักษาพยาบาลผู้ป่วยเจ็บและผู้ป่วยทั่วไป โดยเฉพาะผู้ยากไร้และมีรายได้น้อย โรงพยาบาลให้การรักษาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

10. สำนักงานจัดหารายได้ มีหน้าที่จัดหาเงินรายได้ให้สมาคมกีฬาเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการต่าง ๆ

11. สำนักงานการคลัง มีหน้าที่ดูแล รักษา ตรวจตรา ควบคุมบัญชี การงบประมาณ การเบิกจ่าย การรักษาเงิน รวมทั้งการจัดหาผลประโยชน์อันเกี่ยวกับเงินและทรัพย์สินของ สภาอากาศไทย

12. วิทยาลัยพยาบาล สภาอากาศไทย มีหน้าที่ผลิตบุคลากรสาขาพยาบาลศาสตร์ และผู้ช่วยพยาบาลออกมารับใช้สังคมและประเทศชาติ

13. สำนักงานการเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่เป็นศูนย์กลางบริหารงานบุคคลและให้บริการ เกี่ยวกับงานด้านการเจ้าหน้าที่

ยุวกาชาด

ยุวกาชาด (Red Cross Youth) เป็นกิจกรรมกาชาดสำหรับเยาวชน เกิดขึ้นด้วย ข้อเสนอของสันนิบาตสภาอากาศ เมื่อปีพุทธศักราช 2462 ให้สภาอากาศทุกประเทศที่เป็น สมาชิกของกาชาดสากล จัดกิจกรรมกาชาดสำหรับเยาวชนโดยมีวัตถุประสงค์ให้เยาวชนมีจิตใจ ผักใฝ่ในทางสันติสุข การรักษาสภาพอนามัยทำประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม และมีสัมพันธภาพ ที่ดีกับเพื่อนมนุษย์ทั่วไปวิธีดำเนินการให้จัดให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาของแต่ละประเทศ (กองยุวกาชาด. 2538ก : 33 – 34)

การจัดกิจกรรมยุวกาชาดในประเทศไทย ริเริ่มจัดขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2465 โดย สมเด็จพระนครสวรรค์รัศมีวันดี ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งองค์อุปนายกสภาอากาศไทย ทรง พระดำริว่า ตามที่สันนิบาตสภาอากาศได้มีมติในการประชุมใหญ่ เมื่อปีพุทธศักราช 2464 ให้ สภาอากาศของประเทศต่าง ๆ ก่อตั้งอนุสภาอากาศขึ้น และทรงเห็นว่าควรจะได้ดำเนินการตาม มติของสันนิบาตสภาอากาศ จึงได้ทรงมีลายพระหัตถ์เชิญเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี พระยา ไพศาลศิลปศาสตร์ ซึ่งเป็นเสนาบดีและปลัดกระทรวงศึกษาธิการในสมัยนั้น ส่วนทางฝ่าย สภาอากาศ ได้เชิญเจ้าพระยาธรรมาพิทักษ์ ซึ่งเป็นกรรมการ ที่ปรึกษาของสภาอากาศ และอีกท่าน หนึ่งคือ นายแพทย์ เอ็ม อี บาร์นส์ ซึ่งเป็นแพทย์ผู้อำนวยการกองสุขาภิบาลของสภาอากาศ มาร่วมประชุมปรึกษาหารือที่จะก่อตั้งอนุสภาอากาศขึ้น (กองยุวกาชาด. 2538ข : 20 - 22) ซึ่ง นายแพทย์เอ็ม อี บาร์นส์ ได้บันทึกความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งอนุสภาอากาศเพื่อเป็น ข้อพิจารณาในที่ประชุม และในที่ประชุม สภาอากาศได้ลงมติให้มีการจัดตั้งอนุสภาอากาศขึ้น โดย มีการออกข้อบังคับสภาอากาศแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) ว่าด้วยอนุสภาอากาศ ลงวันที่ 27 มกราคม 2465 ให้มีกองอนุสภาอากาศเป็นกองแยกกองหนึ่งของสภาอากาศ และได้แต่งตั้งให้ พระยาไพศาลศิลปศาสตร์ ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการกองอนุสภาอากาศเป็นท่านแรก และ กระทรวงศึกษาธิการได้ทำหน้าที่เป็นผู้จัดดำเนินการเกี่ยวกับอนุสภาอากาศเรื่อยมาจนกระทั่ง ปีพุทธศักราช 2476 กิจกรรมอนุสภาอากาศได้โอนมาอยู่ในความรับผิดชอบของกรมพลศึกษา โดยความร่วมมือสนับสนุนจากสภาอากาศไทย และได้มีการเปลี่ยนชื่อจาก “อนุสภาอากาศ” เป็น “อนุกาชาด” และเป็น “ยุวกาชาด” ตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อให้กิจกรรมยุวกาชาดครอบคลุม

กลุ่มเยาวชนได้มากยิ่งขึ้น และได้กำหนดเกณฑ์อายุของสมาชิกยูวกาชาดว่าต้องมีอายุระหว่าง 7-25 ปี (กองยูวกาชาด. 2538 ก : 35 – 36)

วัตถุประสงค์ของยูวกาชาดไทย

ตามข้อบังคับสภากาชาดไทยได้กำหนดวัตถุประสงค์ยูวกาชาดไทยไว้ดังนี้ (กองยูวกาชาด. 2530 : 3) “ เพื่อฝึกอบรมให้สมาชิกมีอุดมคติในศานติสุข มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความรู้ ความชำนาญ ในเรื่องการรักษานามัยของตนเอง และส่งเสริมอนามัยของผู้อื่น ตลอดจนพัฒนา ตนเองทางด้านร่างกาย จิตใจ คุณธรรม และ ขำขันไว้ซึ่ง เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติ รู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ชุมชน สังคม ประเทศชาติ ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีจิตใจเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ทั่วไป ”

ในการเผยแพร่กิจกรรมกาชาดและยูวกาชาดสู่เยาวชน ยึดวัตถุประสงค์ยูวกาชาดสากล 4 ประการ คือ

1. Education for Peace คือการเผยแพร่การกาชาด หลักการกาชาดและกฎหมายมนุษยธรรม
2. Good Health คือการฝึกฝนทักษะการป้องกันชีวิตและสุขภาพ
3. Good Service คือการบริการชุมชน บริการอาสาสมัครและการบำเพ็ญประโยชน์
4. International Friendship.คือ การสร้างสัมพันธภาพ และความเข้าใจอันดีในหมู่ยูวกาชาด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

คำปฏิญาณของยูวกาชาดไทย

ข้อ 1 ข้า ฯ จะจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ข้อ 2 ข้า ฯ จะเป็นมิตรกับคนทั่วไป และจะบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

ข้อ 3 ข้า ฯ จะรักษานามัยของตนเองและส่งเสริมอนามัยของผู้อื่น

ประเภทของยูวกาชาด

ตามข้อบังคับสภากาชาดไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 28) ยูวกาชาดแบ่งออกเป็น 2 ประเภท (อภินันท์ วงษ์ศิริ. 2530 : 56) คือ

1. ยูวกาชาดในสถานศึกษา หมายถึง ยูวกาชาดที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

2. ยูวกาชาดนอกโรงเรียน หมายถึง เยาวชนชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 13 - 25 ปี ไม่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในระบบของสถานศึกษาใด ๆ มีความสมัครใจที่จะปฏิบัติตามวัตถุประสงค์

การจัดกิจกรรมยุวกาชาด แบ่งตามประเภทตามระดับการศึกษา ดังนี้

1. กิจกรรมยุวกาชาดในสถานศึกษา

1.1 ยุวกาชาดระดับประถมศึกษา

- เตรียมยุวกาชาด (ป.1 – ป.2)
- ยุวกาชาด ระดับ 1 (ป.3 – ป.4)
- ยุวกาชาด ระดับ 2 (ป.5 – ป.6)

1.2 ยุวกาชาดระดับมัธยมศึกษา

- ยุวกาชาด ระดับ 3 (ม.1 – ม.3)
- ยุวกาชาด ระดับ 4 และสมาชิกอาสายุวกาชาด (ม.4 – ม.6)

1.3 ยุวกาชาดระดับอุดมศึกษา

- ผู้นำยุวกาชาด
- สมาชิกอาสายุวกาชาด

ยุวกาชาดในสถานศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับ อุดมศึกษา เน้นความรู้เรื่องกาชาดสากล กาชาดไทย ยุวกาชาด การฝึกทักษะด้านปฐมพยาบาล เภสัชพยาบาล การบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมด้านสัมพันธ์ภาพ เช่น ค่ายพักแรม กิจกรรม กลางแจ้ง ทักษะยุวกาชาดสำหรับสมาชิกอาสายุวกาชาดได้มีการฝึกอบรมหลักสูตรอาสา ยุวกาชาดด้วย นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมเลือกเช่น พี่เลี้ยงเด็ก ทักษะในครอบครัว มารยาทสังคม บุกเบิกผจญภัย เดินทางไกล มีหน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียนกำหนดไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนของทุกระดับการศึกษา นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรแล้ว ยังมี โครงการเฉพาะด้านอื่น ๆ เช่น โครงการบำเพ็ญประโยชน์ในโอกาสสำคัญต่าง ๆ โครงการ ยุวกาชาดสัมพันธ์ โครงการชุมนุมยุวกาชาดภูมิภาคสัมพันธ์ โครงการชุมนุมยุวกาชาดกลุ่ม ประเทศเอเชียแปซิฟิก

2. กิจกรรมยุวกาชาดนอกโรงเรียน

เป็นกิจกรรมสำหรับเยาวชนนอกโรงเรียนและเยาวชนกลุ่มพิเศษวิธีดำเนินการจัด กิจกรรมฝึกอบรม จัดแบบอยู่ค่ายพักแรมหรือค่ายกลางวัน หลังการอบรมมีการจัดกิจกรรม ต่อเนื่อง เช่น โครงการอบรมความรู้เพื่อชีวิต โครงการค่ายสัมพันธ์ภาพ โครงการด้านวิชาชีพ โครงการฝึกอบรมหลักสูตรอาสายุวกาชาด ปัจจุบันมีหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ศูนย์การศึกษา นอก โรงเรียนศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขา เรือนจำ และทัณฑสถานหลายแห่ง การจัดกิจกรรม ดังกล่าว เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนได้ปฏิบัติตามหลักกาชาด และช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ เป็นการสร้างคุณธรรม จริยธรรม ในจิตใจของเยาวชนให้เป็นผู้มีความเสียสละ ทำตนเป็น พลเมืองดีของสังคม และร่วมพัฒนาสังคม ชุมชนท้องถิ่นของตนให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

อาสาสมัครและอาสาภาค

ความหมายของอาสาสมัคร

อาสาสมัคร คือ บุคคลซึ่งทำหน้าที่ให้บริการโดยปราศจากสินจ้างรางวัล การให้บริการอาจจะเป็นการเสริมสร้างทักษะหรือคุณภาพของอาชีพ หรือการให้สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานแก่ชีวิตในบางเวลา

การให้บริการงานอาสาสมัคร มีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ สมัยก่อนปัญหาการอยู่รอดของชีวิตในชุมชนจะมาจากการให้ความร่วมมือของชาวบ้าน จนกลายเป็นความรับผิดชอบของท้องถิ่นที่จะยื่นมือเข้ามาช่วยชุมชนหรือวัด หรือในงานที่เก็บเกี่ยวข้าว การช่วยทำงานทางการเกษตรมักจะมีกิจกรรมอาสาสมัครร่วมด้วย โอกาสของการที่ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นและความพึงพอใจในการร่วมงาน จะทำให้บรรลุดุประสงค์ตามต้องการ และก่อให้เกิดคุณค่าการยอมรับในสังคม การช่วยตนเองและช่วยผู้อื่นเหมือนญาติพี่น้อง จากความคิดที่ว่ามาร่วมแรงพัฒนาช่วยเหลือกันเป็นวัฒนธรรมของชาติเราที่สืบเนื่องกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ (เสาวนีย์ เสนาสุ. 2532 : 10)

นิตยาภรณ์ นาครัตน์ (2529 : 23) กล่าวว่า การอาสาสมัครเรียกได้ว่าเป็นการกระทำของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชนโดยแท้ ซึ่งเป็นแก่นของการปกครองประชาธิปไตย อาสาสมัครควรมีคุณสมบัติที่สำคัญคือ จะต้องเป็นบุคคลที่มีจิตใจมั่นคงพร้อมที่จะเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม มีจิตใจโอบอ้อมอารี มีเมตตาธรรม อดทนต่อสิ่งเย้ายวนทั้งหลาย โดยเฉพาะความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ ผลจากการปฏิบัติงานอาสาสมัครจะส่งผลสะท้อนให้บังเกิดความอึดเอิบใจ มีความปิติ ที่ผู้อื่นมีความสุข และทำให้ตนมีความสุขที่แท้จริงและถาวร

ประกิต วิริโยทัย (2530 : 3 – 4) ได้ให้ความหมายของอาสาสมัครว่า หมายถึง ผู้สมัครเข้ารับการปฏิบัติกิจใดกิจหนึ่งที่ได้รับมอบหมายด้วยความสมัครใจ ไม่มีการบังคับใด ๆ ทั้งสิ้น กล่าวง่าย ๆ ว่าเป็นอาสาสมัครเกิดขึ้นจากความสมัครใจที่จะเสียสละประโยชน์และความสุขส่วนตน เพื่อปฏิบัติภารกิจที่จะนำมาซึ่งสาธารณประโยชน์ อาสาสมัครต้องไม่มีเงินเดือน ดังราชการ หรือลูกจ้าง เพราะอาสาสมัครเป็นอาชีพที่ไม่ถาวร หากแต่เป็นการปฏิบัติงานชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น งานอาสาสมัครเป็นการบริการอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ประชาชน เป็นงานที่จะต้องคลุกคลีอยู่กับประชาชน มีฐานะของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้บริหารชั้นนโยบาย

เสาวนีย์ เสนาสุ (2532 : 3 – 4) อาสาสมัคร หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้ด้วยความเต็มใจ ไม่มีผลประโยชน์ตอบแทน เป็นการทำให้เปล่า ๆ ไม่คิดเงินทอง งานที่ทำให้นั้นอาจจะเป็นการเสริมสร้างทักษะหรือคุณภาพของอาชีพ หรือการให้สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานแก่ชีวิตในบางเวลาเช่น บุคคลสมัครเป็นผู้นำอาสาสมัครในศูนย์เยาวชน หรือตั้งสมาคมอาสาสมัคร เพื่อทำ

กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อให้บริการแก่ชุมชน และเขาได้รับความพอใจที่ได้มีส่วนร่วมสังคม ได้แสดงความคิดเห็น ได้เข้าประชุมแก้ปัญหา หรือวางแผน หรือ เป็น ผู้นำช่วยเหลือในกิจกรรม ที่ตนถนัดและชอบ เพื่อพัฒนาชุมชน เช่น การให้บริการแก่ครอบครัวชุมชนแออัด ให้บริการแก่ คนพิการ เด็กปัญญาอ่อน คนชรา การเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครหรือให้เยาวชนรู้จักใช้ความรู้ ความสามารถในการกีฬา การฝีมือ เย็บปักถักร้อย จักรสาน ดนตรี ร้องเพลงและกิจกรรม อื่น ๆ ทำให้ชุมชนได้สนุกสนานเพลิดเพลิน มีความรู้และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และสังคม

สมพร เทพสิทธา (2542 : 1) ได้กล่าวถึง อาสาสมัคร(Volunteer) หมายถึง ผู้ที่ สมัครใจทำงานเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนและสังคม โดยไม่หวังผลตอบแทนเป็นเงิน

คุณสมบัติที่สำคัญของอาสาสมัครมี 3 ประการ คือ

1. ทำงานด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่ด้วยการถูกบังคับหรือเพราะเป็นหน้าที่
2. เป็นงานเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนและสังคมหรือสาธารณประโยชน์
3. ทำโดยไม่หวังผลตอบแทนเป็นเงิน

ผลตอบแทนที่อาสาสมัครได้รับคือความสุขใจ ความภูมิใจที่ได้ปฏิบัติงานที่เป็น ประโยชน์แก่ประชาชน สังคม และประเทศชาติ

คำว่า อาสาสมัคร นอกจากหมายถึง บุคคล ซึ่งเป็นรูปธรรม ยังหมายถึงจิตและ วิญญาณของอาสาสมัคร (Spirit of Voluntarism) ซึ่งเป็นนามธรรม จิตวิญญาณของอาสาสมัคร คือ การทำงานด้วยความสมัครใจ เพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น ประชาชน และสังคม โดยไม่ หวังผลตอบแทนที่เป็นเงินหรือวัตถุ เช่นการทำหน้าที่เพื่อหน้าที่โดยไม่เห็นแก่บำเหน็จรางวัล หรือผลประโยชน์

อีเทอร์ริงตัน (Etherington.1971 : 157) ได้ให้ความหมายของอาสาสมัครไว้ว่า อาสาสมัคร (Volunteer) คือผู้สร้างไว้ซึ่งมโนธรรมของชุมชนโดยการเสียสละ เพื่อบรรเทา เบาบางความทุกข์ยากและแก้ไขสิ่งที่ขาดตกบกพร่องให้ดีขึ้นโดยถูกต้อง หรืออีกความหมาย หนึ่งก็คือ ผู้ที่สมัครเข้าไปใช้ความสามารถของตนเองที่มีอยู่ โดยการเสียสละในฐานะที่เป็น มนุษย์คนหนึ่งเพื่อผู้อื่น

โคนอปกา (Konopka.1983 : 185) ได้ให้ความคิดเห็นว่าในแต่ละกลุ่มชนนั้นสามารถ รับความช่วยเหลือ ชักนำโดยอาสาสมัครของชุมชน ซึ่งการบริการจากอาสาสมัครนั้นมี

คุณค่ายิ่งไม่ว่าจะในระดับเล็ก ๆ ระหว่างครอบครัว หรือระดับใหญ่โต เช่น ระหว่าง ชุมชน ผลงานของอาสาสมัครจะดูมีค่ายิ่งกว่างานจากผู้ที่ได้รับจ้างมาปฏิบัติในระยะเวลาสั้น ๆ เสีย อีก

จากความหมายต่าง ๆ ของอาสาสมัครพอสรุปได้ว่า อาสาสมัครคือบุคคลที่เสียสละประโยชน์และความสุขส่วนตน เพื่อปฏิบัติภารกิจที่จะนำมาซึ่งสาธารณประโยชน์โดยใช้ความสามารถของตนเองที่มีอยู่ในการปฏิบัติงานบรรเทาความทุกข์ยาก และแก้ไขสิ่งที่ขาดตกบกพร่องในสังคมหรือชุมชนให้กลับคืนสู่สภาพที่ดีขึ้น

งานอาสาสมัครกับกิจกรรมเยาวชน กิจกรรมอาสาสมัครเป็นกิจกรรมที่นิยมมากชนิดหนึ่งในการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ซึ่งสามารถร่วมกิจกรรมได้โดยร่วมมือกับหน่วยงานอาสาสมัครอันจะให้คุณค่า และความพึงพอใจในแต่ละบุคคลและชุมชน ในขณะที่คนอื่นอาจจะสนใจในกิจกรรมการกีฬา ละคร ดนตรี หรือโปรแกรมอื่น

บทบาทของอาสาสมัคร

บทบาทของอาสาสมัคร อาสาสมัครมีส่วนให้ความช่วยเหลือหน่วยงานได้เป็นอย่างดี การให้ความช่วยเหลือของอาสาสมัคร แบ่งได้ดังนี้

1. ด้านความคิด ในหน่วยงานต่าง ๆ อาสาสมัครอาจถูกเลือกให้เป็นกรรมการ อำนวยการ กรรมการบริหารงาน ฯลฯ ฉะนั้น อาสาสมัครเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นผู้วางนโยบาย วางโปรแกรม วางแผนการดำเนินงานของหน่วยงาน ตลอดจนควบคุมตรวจสอบการบริหารงานของหน่วยงานให้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานของตนมีประโยชน์ และรับใช้บริการสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด
2. ด้านแรงงาน ผู้ที่เป็นอาสาสมัครด้านนี้ ยินดีที่จะสละแรงงานเพื่อการปฏิบัติงานหรือยินดีที่จะให้บริการโดยตรงแก่ผู้ต้องการความช่วยเหลือ เช่น อาสาสมัครที่ออกเรียไรเงินเพื่อเป็นทุนในการให้ความช่วยเหลือแก่คนทั่วไป อาสาสมัครที่สมัครออกไปพัฒนาแหล่งต่าง ๆ อาสาสมัครที่ไปให้การเลี้ยงดูเด็กกำพร้าอนาถาตามสถานสงเคราะห์ หรือโรงเรียนต่าง ๆ อาสาสมัครที่ช่วยในงานสภากาชาด เป็นต้น
3. ด้านกำลังทรัพย์ ได้แก่ ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงิน บริจาคที่ดิน อาคารบ้านเรือน เครื่องอุปโภคบริโภค ให้แก่หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานเป็นศูนย์กลางนำไปให้แก่ผู้ขอรับบริการ ผู้ที่บริจาคทรัพย์ จึงถือว่าเป็นอาสาสมัครที่บริจาคทางด้านกำลังทรัพย์

ประเภทของอาสาสมัคร

ประเภทงานอาสาสมัคร อาสาสมัครแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ 8 ประเภท ดังนี้ (เสาวนีย์ เสนาสุ. 2532 : 20 – 21)

1. อาสาสมัครช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย หมายถึง ผู้ที่ออกปฏิบัติงานกับหน่วยบรรเทาทุกข์ หรือบรรเทาภัย มีการไปกับหน่วยขณะเกิดสาธารณภัย เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม พายุพัดทำลาย ฯลฯ ไปแจกเสื้อผ้า อาหาร ยารักษาโรค ช่วยดูแลเด็กพลัดพ่อแม่ญาติ พี่น้อง

ปฐมพยาบาล จัดเลี้ยงอาหาร และช่วยผู้ต้องพิบัติเฉพาะรายตามความจำเป็นหรือช่วยงานติดต่อ
ธุรการ สื่อสาร รับส่งขณะฉุกเฉิน

2. อาสาสมัครด้านยานพาหนะ หมายถึง ผู้ที่ยินดีจะให้ยืมพาหนะ เพื่อการรับส่งในการ
สังคมสงเคราะห์ เช่น รับส่งเด็ก คนพิการ ผู้ป่วยไข้ จะโดยให้ยานพาหนะยืมตามสะดวกหรือจะ
ขับยานพาหนะช่วยทำการรับส่งด้วยตนเอง หรือนั่งกำกับไปกับยานพาหนะในงานบริการสังคม
สงเคราะห์ นอกจากนี้ ยังได้แก่การให้ยืมยานพาหนะในการรับรองอาคันตุกะ ของหน่วยงานที่
เป็นบริการสังคม เช่น ในกรณีมีชาวต่างประเทศมาเยี่ยมเยียน

3. อาสาสมัครนาฏศิลป์ หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถสอน หรือ แะ หรือช่วยจัดให้
บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้ฝึกหัดซ้อม หรือแสดงละคร ร้องรำ ดนตรี และการเล่นเชิงศิลปะ
แขนงต่าง ๆ ซึ่งเหมาะที่จะเป็นเครื่องบันเทิงพักผ่อนหย่อนใจแก่เด็ก ๆ หรือ เยาวชนตามสโมสร
เด็กศูนย์เยาวชนหรือสถานรับเลี้ยงอบรมเด็ก อันเป็นการบริการสังคมสงเคราะห์ หรือองค์การ
สมาชิกที่ต้องการคมนาคมช่วยเหลือ

4. อาสาสมัครช่วยทางการช่างฝีมือ หมายถึง ผู้มีฝีมือการช่างด้านต่าง ๆ ที่ประสงค์จะ
สละเวลาและความรู้ความชำนาญไปช่วยฝึกสอนแก่สตรี เด็ก ผู้เยาว์ คนพิการ ที่กำลังได้รับการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อให้ประกอบอาชีพได้ ณ สถาบันที่ให้การสังคมสงเคราะห์ หรือช่วย
ประดิษฐ์ สิ่งของเพื่อส่งไปช่วยโรงพยาบาล โรงเรียน สถานเลี้ยงเด็กหรืองานออกร้านการกุศล
เป็นต้น

5. ผู้นำเด็กในศูนย์เยาวชน หมายถึงผู้ที่ไปช่วยงานในศูนย์เยาวชน เช่น ช่วยจัด
รายการบันเทิง งานศิลปะ การช่าง การเล่นกีฬา การแข่งขัน การนำกลุ่มให้บำเพ็ญประโยชน์
การช่วยกลุ่มห้องสมุดสำหรับเด็กให้รู้จักการอ่านหนังสือมีการเล่าเรื่อง การแนะนำทางศีลธรรม
จรรยา และการแนะนำให้เข้าใจการอยู่ร่วมกันในหมู่ดูแลความปลอดภัย นอกจากนี้อาจร่วม
กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนา หรือร่วมกิจกรรมค่ายพักแรมอีกด้วย

6. อาสาสมัครต้อนรับชาวต่างประเทศ หมายถึง ผู้ต้องการรู้จักและอื้อเพื่อแก่ชาว
ต่างประเทศ ที่มาในธุรกิจทางไมตรี ระหว่างองค์การหรือบริการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ
สภาสังคมสงเคราะห์ฯ มีการช่วยจัดรับรองให้ได้พบปะกับบุคคลที่เหมาะสม ช่วยให้ที่พักอาศัย
หรือช่วยแนะนำให้ได้ที่พักอาศัย ช่วยพาชมกิจการสถานที่ ภูมิประเทศ บ้านเมือง ตามอัธยาศัย

7. อาสาสมัครทำงานโรงพยาบาล และสถานสงเคราะห์อื่น ๆ ในปัจจุบันมีสถาน
สงเคราะห์หลายประเภทในโรงพยาบาล มีทั้งฝ่ายการทะเบียน รับ-ส่ง ฝ่ายบำรุงใจคนไข้ ฝ่าย
ดูแลเด็กที่ต้องติดตามมารดาตรวจโรค เด็กเล็ก ๆ ที่โรงพยาบาลรับเลี้ยงดูไว้ เพราะถูก
ทอดทิ้ง จึงมีงานที่อาสาสมัครจะช่วยได้หลายทาง นอกจากนั้น ยังมีสถานสงเคราะห์ เช่น สถาน
พินิจของศาลเด็ก สถานเลี้ยงเด็กอ่อนกรมประชาสงเคราะห์ โรงพยาบาลเด็กปัญญาอ่อน

โรงเรียนสอนคนตาบอด หูหนวก เป็นไป ซึ่งอาสาสมัครสามารถเลือกรับทำสิ่งที่ตรงกับอัธยาศัย เวลาและ ความสนใจกันได้

8. อาสาสมัครธุรการทั่วไป หมายถึง อาสาสมัครมาช่วยในการดำเนินงานของหน่วย บริการอาสาสมัคร สมาคมสังคมสงเคราะห์ ซึ่งมีงานด้านติดต่อโต้ตอบ ทะเบียน และการ สัมภาษณ์บุคคล การจัด ตารางเวลาและการจัดส่งอาสาสมัคร ช่วยบริการแก่สถาบันสงเคราะห์ ต่าง ๆ หรือการจัดอบรม

สมพร เทพสิทธา.(2542 : 9 – 11) กล่าวว่า องค์การ United Way สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นองค์กรเอกชนซึ่งทำหน้าที่ในการรณรงค์หาเงินนำมาจัดสรรให้แก่องค์กรสังคมสงเคราะห์ ต่าง ๆ ได้แบ่งอาสาสมัครออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. อาสาสมัครบริหาร (Administrative Volunteer) ได้แก่ อาสาสมัครที่ทำหน้าที่ในการ บริหาร คือ เป็นกรรมการอำนวยการ หรือกรรมการบริหารในองค์กรเอกชน

2. อาสาสมัครบริการ (Service Volunteer) ได้แก่ อาสาสมัครที่ทำหน้าที่ในการ ให้บริการ เช่น ในการสงเคราะห์ผู้ประสบปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อน

ในประเทศไทยมีอาสาสมัครหลายประเภทที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานของทางราชการ และองค์กรเอกชน อาทิ

1. อาสาภาษา / อาสาภาษาของสภาภาษาชาวไทย ซึ่งตั้งขึ้นใน พ.ศ. 2484 / 2541
2. อาสาสมัครของมูลนิธิราชประชานุเคราะห์
3. อาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยของกองตำรวจดับเพลิง กรมตำรวจและสมาคม บรรเทาสาธารณภัย
4. ไทยอาสาป้องกัน (ทส.ปช.) ตามระเบียบสำนักงานนายกรัฐมนตรีว่าด้วยไทยอาสา ป้องกันชาติ
5. อาสารักษาดินแดน ตาม พ.ร.บ. กองอาสารักษาดินแดน
6. อาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน ตาม พ.ร.บ. ป้องกันฝ่ายพลเรือน
7. อาสาสมัครทหารพรานกองทัพบก
8. อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)ของกระทรวงสาธารณสุข
9. อาสาสมัครคุมประพฤติ ของกรมคุมประพฤติกระทรวงยุติธรรม
10. อาสาสมัครประชาสงเคราะห์ ของกรมประชาสงเคราะห์ และสมาคมอาสา ประชาสงเคราะห์
11. อาสาพัฒนาชุมชน (อช.)ของกรมการพัฒนาชุมชน
12. อาสาสมัครพิทักษ์วัฒนธรรม ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

13. แพทย์อาสาสมัครของมูลนิธิแพทย์อาสาสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (พอ.สว.)

14. แท็กซี่อาสาสมัคร อาสาสมัครสงเคราะห์และบริการ อาสาสมัครติดตามผลผู้เล็ก ดิทยาเสพย์ติด อาสาสมัครแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง อาสาสมัครส่งเสริมความมั่นคงของชาติ อาสาสมัครรณรงค์หาทุน เยาวชนอาสาสมัคร สมาชิกอาสาสมัคร สมาสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัครอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาของสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย อาสาสมัครอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาของสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย

15. สตรีอาสาสมัครรักษาดินแดน (สอ.รต.) ของสมาคมสตรีอาสาสมัครรักษาดินแดน

16. อาสาสมัครของสมาคมสมาพันธ์ ซึ่งเป็นองค์การที่มุ่งป้องกันการฆ่าตัวตาย

17. อาสาสมัครประชาสัมพันธ์ประจำหมู่บ้าน ของกรมประชาสัมพันธ์

เทคนิคในการปฏิบัติงานอาสาสมัคร

อาสาสมัครเป็นกำลังที่สำคัญส่วนหนึ่งของงานสังคมสงเคราะห์และงานพัฒนาชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมที่กำลังมีปัญหาอยู่ในปัจจุบันย่อมต้องการผู้ที่จะมาร่วมช่วยพัฒนาให้สังคมมีความเจริญก้าวหน้าขึ้น การทำงานร่วมกับผู้อื่น อาสาสมัครต้องรู้จักหลักมนุษยสัมพันธ์ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานนั้นสำเร็จลุล่วงไป และมีประสิทธิภาพ ดังนั้นอาสาสมัครควรทราบเทคนิคต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น ดังนี้

เทคนิคในการผูกมิตร มนุษย์มีความต้องการในเรื่องต่าง ๆ ที่กล่าวแล้ว ดังนั้นการทำงานกับมนุษย์ จึงควรมีเทคนิคในการผูกมิตรดังนี้

1. ต้องเอาใจใส่กับเจ้าหน้าที่ผู้นั้นอย่างแท้จริง
2. ต้องยิ้มอยู่เสมอ เพราะคนที่เห็นเรายิ้มจะมีความรู้สึกสุขใจ ควรใช้ยิ้มเป็น เครื่องมือหรือใบเบิกทางในการสร้างความสัมพันธ์ทั้งนี้เพราะ
 - ยิ้มไม่ต้องลงทุน
 - ยิ้มทำให้หายเหนื่อย
 - ยิ้มซื้อด้วยเงินไม่ได้
 - ยิ้มเป็นการสร้างเสริมไมตรีจิต และให้กำลังใจ
3. ต้องจดจำชื่อของเจ้าหน้าที่หรือผู้ร่วมงานให้แม่นยำ
4. ต้องเป็นนักพูดที่ดี โดยพยายาม
 - พูดในเรื่องที่เขารู้ดีที่สุด
 - พูดในเรื่องที่เขารักที่สุด

- พูดในเรื่องที่เขาสนใจที่สุด
- พูดในเรื่องที่เขาภูมิใจที่สุด

5. ต้องเป็นนักฟังที่ดี หมายถึง ตั้งใจฟังเวลาที่เขาพูด ให้โอกาสเขาพูด และแสดงความคิดเห็นพูดเสริมบ้าง หรือมีคำถามสั้น ๆ บ้างในเวลาเขาพูด

เทคนิคในการจูงใจคน

1. ระวังการโต้แย้งโดยปราศจากเหตุผล และโต้แย้งโดยใช้อารมณ์
2. ควรเคารพ นิ่ง ฟังความคิดเห็นของอีกฝ่ายหนึ่ง
3. ยอมรับความผิด เมื่อตนเองกระทำผิด
4. ควรให้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ปลอ่ยให้เขาพูดไปก่อนแล้วค่อยจูงใจทีหลัง เพื่อให้เขากระทำตามแนวทางที่เราวางไว้ ซึ่งเห็นเป็นแนวทางที่ถูกและดีที่สุด
5. เริ่มกระทำทุกอย่างด้วยไมตรีจิต
6. จงทำให้อีกฝ่ายหนึ่งคิดว่า ความคิดเห็นนั้นเป็นของเขา
7. พยายามมองอีกฝ่ายหนึ่งอย่างสุจริตใจ และมองในแง่ดี
8. จงแสดงความคิดเห็นของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ
9. ควรใช้ศิลปะในการทำนาย

อาสาชวยกาชาด

กิจกรรมอาสาชวยกาชาดเป็นภารกิจที่สำคัญอีกด้านหนึ่งของสำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย ที่มุ่งส่งเสริมให้เยาวชนที่มีอายุ 15 –25 ปี ซึ่งกำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอุดมศึกษา หรือศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้ฝึกฝนและพัฒนาตนเองในเรื่องความเสียสละ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความรับผิดชอบในการทำงานเป็นกลุ่ม และให้ตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของตนเอง ที่จะปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ชวยเหลือสังคมของตน สังคมส่วนรวมให้เป็นประโยชน์ โดยการปลูกฝังอุดมการณ์ของ กาชาด ชวยกาชาด ร่วมกิจกรรมกับสภากาชาดไทย ในรูปแบบของ"งานบริการอาสาสมัคร" เพื่อชวยเหลือเพื่อนมนุษย์ให้สามารถอยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุข โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (สำนักงานชวยกาชาด. 2540 : 18)

วัตถุประสงค์อาสาชวยกาชาด

1. เพื่อสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาได้ก่อตั้งกลุ่มชมรมอาสาชวยกาชาดขึ้นในสถาบันการศึกษา และบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมได้อย่างกว้างขวาง
2. เพื่อให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา ตลอดจนคณาจารย์ที่มีศรัทธาต่อการกาชาด ได้มีโอกาสบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกับสภากาชาดไทย

3. เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และขยายงานด้านอาสาชวภาษาชาติให้มีความแพร่หลาย ไปสู่สถานศึกษาสังกัดต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น

การดำเนินการ

1. มีนักเรียน นิสิต นักศึกษา อายุ 15 – 25 ปี สมัครเป็นคณะกรรมการชมรม อย่างน้อยไม่เกิน 15 คน และสมาชิกชมรมอาสาชวภาษาชาติไม่น้อยกว่า 20 คน
2. มีอาจารย์ผู้ประสานงาน และเป็นที่ปรึกษาชมรมอย่างน้อย 1 ท่าน
3. ดำเนินการจัดตั้งกลุ่ม / ชมรมอาสาชวภาษาชาติ โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารสถานศึกษานั้น ๆ
4. จัดส่งใบรายงานการจัดตั้งกลุ่ม / ชมรมอาสาชวภาษาชาติตามแบบรายงานไปที่ผู้อำนวยการสำนักงานชวภาษาชาติ ในบริเวณสนามกีฬาชาติ ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330

ความหมายของชมรมอาสาชวภาษาชาติ

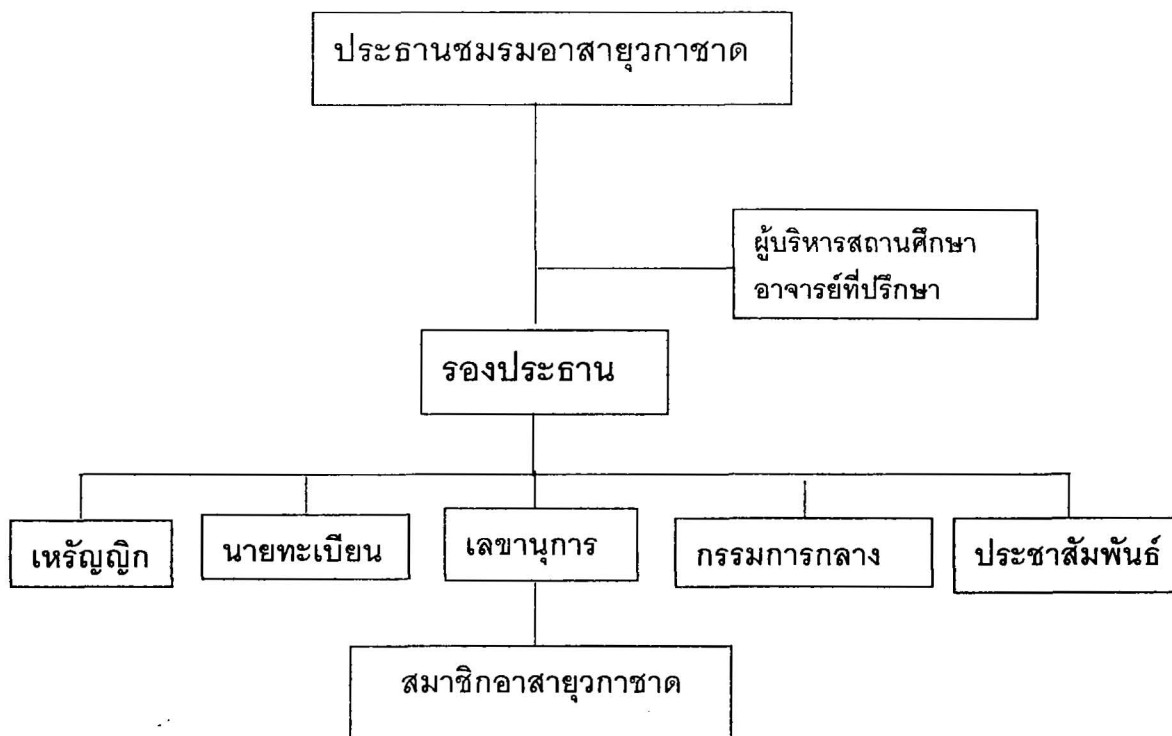
ชมรม คือ กลุ่มบุคคล หรือการรวมตัวของบุคคลที่มีเจตนาเดียวกัน ในอันที่จะร่วมทำกิจกรรมใด ๆ ด้วยกันอย่างต่อเนื่อง จนบรรลุวัตถุประสงค์แห่งเจตนา

ชมรมอาสาชวภาษาชาติ เป็นชมรมของนักเรียน นิสิต นักศึกษาในสถานศึกษา ซึ่งจัดตั้งโดยอาสาชวภาษาชาติและอาจารย์ที่ปรึกษา การจัดตั้งชมรมอาสาชวภาษาชาติในสถานศึกษานั้น มุ่งในเรื่องกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์เป็นที่ตั้ง ดำเนินการภายใต้การสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาและสมาชิกอาสาชวภาษาชาติภายในสถานศึกษาเป็นสำคัญ

อาสาชวภาษาชาติ คือ ผู้ที่อาสาปฏิบัติงานให้แก่กิจการชวภาษาชาติ อุทิศตนและเวลาโดยไม่หวังผลตอบแทน ช่วยปฏิบัติงานและสนับสนุนการจัดกิจกรรมชวภาษาชาติ เพื่อเป็นการส่งเสริมและเผยแพร่กิจการชวภาษาชาติให้เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป

สมาชิกอาสาชวภาษาชาติ หมายถึง นักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่เป็นสมาชิกอาสาชวภาษาชาติในชุมนุม ชมรม กลุ่ม อาสาชวภาษาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ระดับอุดมศึกษาในระบบและนอกระบบโรงเรียน มีครูหรืออาจารย์ที่ปรึกษา อย่างน้อย 1 คนและผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้รับรอง มีอายุระหว่าง 15 – 25 ปี

โครงสร้างชมรมอาสาเยาวชน

(สำนักงานยุวกาชาด. 2543ค : 5)

แนวปฏิบัติของอาสาเยาวชน

1. มีความศรัทธา ความสนใจและปรารถนาดีต่อสมาคมกาชาดไทย
2. มีความสนใจใฝ่หาความรู้รอบข้างงานของสมาคมกาชาดไทย
3. ศึกษาหาความรู้และทำความเข้าใจในหลักการกาชาด 7 ประการ
4. ศึกษาหาความรู้ ความเข้าใจและปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของยุวกาชาด โดยเข้าร่วมการอบรมอาสาเยาวชนในสถานศึกษา
5. นำความถนัด ความสนใจ ความชำนาญของตนเอง มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการร่วมกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์งาน "บริการอาสาสมัคร"
6. หมั่นฝึกฝนและพัฒนาตนเองให้มีความรู้และทักษะต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมยุวกาชาดให้กับสมาชิกรุ่นน้องอันจะเป็นแบบอย่างที่ดีต่อไป เช่น ความรู้ด้านปฐมพยาบาล ความรู้ด้านนันทนาการ ความรู้ด้านการจัดกิจกรรมค่ายประเภทต่าง ๆ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ฯลฯ
7. มีความเอาใจใส่และรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความขยันขันแข็งและทำอย่างจริงจัง

8. สามารถจัดสรรเวลาที่จะทำงานอาสาสมัครโดยไม่เกิดปัญหาเกี่ยวกับทางครอบครัวและปัญหาการเรียน

9. ยอมรับข้อจำกัดที่อาจไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานอาสาสมัครและมีความอดทนต่อความยากลำบากที่อาจเกิดขึ้น

10. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย กิริยาวาจาสุภาพเรียบร้อย ยิ้มแย้ม แจ่มใสและมีน้ำใจเอื้ออารีต่อผู้อื่นเสมอ

11. ปฏิบัติตามระเบียบของชมรมอาสาชวูกาชาด

การเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกอาสาชวูกาชาดในสถานศึกษา

สำนักงานชวูกาชาด สภาชวูกาชาดไทย โดยฝ่ายส่งเสริมอาสาชวูกาชาด จะจัดโครงการฝึกอบรมเผยแพร่ความรู้ต่าง ๆ เช่น การชวูกาชาด ชวูกาชาด บทบาทหน้าที่ของอาสาชวูกาชาด การป้องกันชีวิตและสุขภาพ ฯลฯ เพื่อให้สมาชิกชมรมอาสาชวูกาชาด สามารถนำกลับไปใช้ในชีวิตประจำวัน และร่วมปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ ในบทบาทที่กำหนดให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดกิจกรรมจึงได้วางรากฐานของการให้ความรู้ และฝึกทักษะที่จำเป็นสำหรับการนำไปใช้บำเพ็ญประโยชน์ เป็นพื้นฐานในการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์นันทนาการ การออกกำลังกาย เพื่อเสริมสร้างวินัยและการมีสุขภาพที่แข็งแรงอีกด้วย

การจัดโครงการหรือกิจกรรมต่อเนื่อง

การจัดโครงการหรือกิจกรรมต่อเนื่อง ของอาสาชวูกาชาดเป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างยิ่ง หลังจากที่ได้มีการจัดตั้งชมรมอาสาชวูกาชาด และได้รับการฝึกอบรมแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษาคณะกรรมการและสมาชิกชมรม ควรจะได้ประชุมปรึกษาหารือ วางแผนจัดทำโครงการหรือกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มคน ชุมชน สังคม โดยให้สอดคล้องกับความสนใจ ความพร้อม และความเหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นโดยเฉพาะในส่วนภูมิภาค

กิจกรรมในสถาบัน

- จัดกิจกรรมส่งเสริมการด้านชวูกาชาด และชวูกาชาด เช่น วันชวูกาชาดโลก วันสถาปนาชวูกาชาด
- ช่วยเหลือในด้านการปฐมพยาบาล
- ช่วยเหลือด้านรักษาสุขภาพอนามัยของบุคคลและสถานที่
- จัดกิจกรรมส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ เช่น การป้องกันชีวิตและสุขภาพ
- จัดสัปดาห์รณรงค์การบริจาคโลหิต
- จัดสัปดาห์จำหน่ายสินค้าเพื่อหาทุนเข้าชมรม ฯลฯ

กิจกรรมนอกสถาบัน

- จัดส่งสมาชิกเข้ารับการอบรม หรือร่วมประชุม ซึ่งสำนักงานยูวกาชาดเป็นผู้จัดขึ้น
- รณรงค์ให้มีการบริจาคโลหิต
- ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในเขตพื้นที่ หรือนอกเขตพื้นที่ เช่น ดูแลผู้ป่วยในโรงพยาบาล จัดถุงของขวัญ ดูแลสุขภาพจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับผู้ป่วยโอกาสในสถานสงเคราะห์
- ร่วมกิจกรรมกับสมาคมกาชาดไทยในโอกาสต่าง ๆ ได้แก่ งานวันคล้ายวันสถาปนา ยูวกาชาดไทย งานชุมนุมยูวกาชาดในประเทศ และเอเชียแปซิฟิก โครงการแลกเปลี่ยน ยูวกาชาดต่างประเทศ งานวันกาชาดโลก วันเอดส์โลก
- โครงการเครือข่ายบรรเทาทุกข์ผู้ประสบอัคคีภัย
- ร่วมโครงการบำเพ็ญประโยชน์ยูวกาชาด ซึ่งสำนักงานยูวกาชาดเป็นผู้จัดขึ้น
- การประดิษฐ์สิ่งของ ของขวัญ เพื่อนำไปบริจาค หรือมอบให้กับทหาร ตำรวจ ผู้ยากไร้ ผู้เจ็บป่วย ผู้สูงอายุ เด็ก ในโอกาสต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันเฉลิมพระชนมพรรษา หรือเมื่ออุทกภัย วาตภัยเกิดขึ้น

อาสายูวกาชาดกับการบริการชุมชน

ประเภทของกิจกรรม กิจกรรมอาสาสมัคร แบ่งออกเป็นประเภทได้ดังนี้

1. การให้บริการต่อท้องถิ่น
2. การให้บริการต่อบุคคล
3. การให้บริการต่อสถานที่

1. การให้บริการต่อท้องถิ่น

คือ การช่วยกันทำให้ท้องถิ่น หรือชุมชนนั้นอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีช่วยกันรักษา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นให้คงไว้ รณรงค์ให้ความรู้ ให้บริการแก่ ประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นนั้น โดยเข้าร่วมปฏิบัติงานกับหน่วยงานอื่น เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน เช่น เหล่ากาชาดจังหวัด สาธารณสุข พัฒนาชุมชน ฯลฯ ในด้านการให้ ภูมิคุ้มกันในการป้องกันโรคต่าง ๆ เช่น โทฟอยด์ อหิวาตกโรค เป็นต้น การให้ความรู้และ ป้องกันในเรื่องของยาเสพติด โรคเอดส์ การรณรงค์เพื่อการบริจาคโลหิต ช่วยกันทำลายขยะมูล ฝอยหรือวัชพืช ทำความสะอาดถนน แม่น้ำลำคลอง การช่วยกันป้องกันอุบัติเหตุ อุบัติภัย เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม เป็นต้น

2. การให้บริการต่อบุคคล

คือ การช่วยขจัดทุกข์ทางกายและใจ ให้แก่บุคคลที่ควรได้รับการช่วยเหลือ ซึ่งเมื่อได้รับผลจากการช่วยเหลือแล้วมีความสุขทางกายและใจเกิดขึ้นแก่คนเหล่านั้น ทั้งนี้อาสาสมัครสามารถทำได้ เช่น

- การนำสิ่งของเครื่องใช้ไปบริจาคให้แก่คนชรา เด็กกำพร้าที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ หรือจัดหาอาหาร ผลไม้ไปเยี่ยมเยียนคนไข้ที่ยากจนตามโรงพยาบาล

- จัดกิจกรรมต่าง ๆ ไปแสดง เช่น การแสดงดนตรี การแข่งขันกีฬา หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เปิดโอกาสให้บุคคลขาดโอกาสได้เข้าร่วม

3. การให้บริการต่อสถานที่

คือ การอนุรักษ์ไว้ซึ่งความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรในชุมชนและของทรัพยากรในชุมชนและของชาติ ช่วยกันดูแล และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัตถุทั้งหลายที่เป็นเครื่องแสดงความเจริญก้าวหน้าทางวัฒนธรรมของประเทศชาติ เช่น วัด พิพิธภัณฑ์สถาน พระราชวัง ฯลฯ

กิจกรรมที่อาสาสมัครสามารถทำได้ ขอเสนอแนะไว้ดังนี้

1. การพัฒนาทำความสะอาดในโอกาสวันสำคัญ เช่น วันสำคัญทางศาสนา วันเฉลิมพระชนมพรรษา

2. ปลูกต้นไม้ในสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ริมทางเดิน ฯลฯ

3. เข้าร่วมกิจกรรมในโอกาสต่าง ๆ เช่น ถวายเทียนจำนำพรรษาในวันเข้าพรรษา เวียนเทียนในวันวิสาขบูชา

กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ เหล่านี้ อาสาสมัครสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องมีการบังคับเพราะหัวใจสำคัญของการเป็นอาสาสมัคร คือ การให้บริการตามหลักการกาชาด และวัตถุประสงค์ของยุวกาชาดที่ระบุไว้ว่า “จะบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม”

การวางแผนปฏิบัติงานบริการชุมชน

การวางแผนมี 4 ขั้นตอน

1. ขั้นเตรียมตัว

อาสาสมัคร อาจารย์ที่ปรึกษา และเจ้าของสถานที่ที่จะไปบำเพ็ญประโยชน์ต้องวางแผนปฏิบัติการให้ชัดเจนแน่นอนว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน มีจุดมุ่งหมายอย่างไร จะต้องใช้เครื่องมือเครื่องใช้อะไรบ้าง การวางแผนให้คำนึงถึงเวลา ระยะทาง และกำลังเงิน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญ

2. ขั้นลงมือปฏิบัติการ

ในการปฏิบัติการจะต้องให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และให้สมาชิกได้รับประโยชน์ 8 ประการต่อไปนี้

2.1 เปิดโอกาสที่จะศึกษาทักษะใหม่ ๆ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์จะต้องมีผลกระตุ้นให้สมาชิกได้คิดและเกิดความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งเป็นหนทาง ที่จะนำสมาชิกไปสู่ การใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อไป

2.2 เป็นโอกาสที่จะรู้จักปรับตัวเองเข้ากับสังคม การออกไปทำกิจกรรมจะต้องไปกันเป็นกลุ่ม เป็นหมู่ จะทำอะไรก็ต้องปรึกษาหารือ และฟังความคิดเห็นซึ่งกัน และกันก่อนที่จะมีการตัดสินใจว่าจะทำอะไรและจะอย่างไร

2.3 เป็นโอกาสที่จะสร้างนิสัยที่ดี การออกมาบำเพ็ญประโยชน์เป็นการสร้างอุปนิสัยประจำตัวนิสัยของคนอยู่ที่การฝึกและสร้างสมได้โดยการค่อยฝึกไปที่ละเล็กละน้อยจนติดประจำตัว

2.4 เป็นโอกาสที่จะรักษาสุขภาพอนามัย รวมทั้งการรักษาความปลอดภัยในตัวเอง การออกปฏิบัติงานจริงจะเป็นการฝึกให้มีความคล่องตัวและรอบคอบในเรื่องความปลอดภัยในเรื่อง ร่างกาย อาหารตลอดจนเสื้อผ้าและข้าวของอันเป็นสมบัติของตน

2.5 เป็นโอกาสสร้างความสนใจและรักชีวิตกลางแจ้ง การออกมาบำเพ็ญประโยชน์ให้เกิดความเคยชินในการออกปฏิบัติงานนอกห้องประชุมทำให้ชีวิตได้รับความแปลกใหม่ตื่นเต้นอยู่เสมอ

2.6 เป็นโอกาสให้เกิดการรักกันฉันท์พี่น้อง การปฏิบัติงานร่วมกันจะเป็นหนทางให้เกิดความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน นับว่าเป็นการสร้างจิตใจตนให้มีการตรภาพ อันเป็นหลักการใหญ่อันหนึ่งที่จะสร้างความมั่นคงในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย เป็นการส่งเสริมให้เกิดความริเริ่มในการที่จะทำงานให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมต่อไป

2.7 เป็นการส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบในภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

3. ขั้นเสนอผลการปฏิบัติงาน

ผลการปฏิบัติงานควรนำมารายงานให้ที่ประชุมทราบ และบันทึกไว้เป็นหลักฐานการรายงานอาจเลือกวิธีใดวิธีหนึ่งต่อไปนี้

3.1 รายงานเป็นกลุ่ม

3.2 รายงานเป็นรายบุคคล

3.3 เสนอรายงานเป็นลายลักษณ์อักษร

4. ชั้นประเมินผล

ให้อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการและสมาชิกทุกคนได้ประเมินผลงานที่ออกปฏิบัติงานด้วยตัวเอง เพื่อให้ทราบปัญหาอุปสรรค ข้อบกพร่อง ผลดี สรุปข้อคิดเห็น และเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานครั้งต่อไป

การประเมินผล อาจใช้วิธีใดวิธีหนึ่ง หรือใช้ทุกวิธีรวมกันก็ได้

1. การสังเกต
2. การสัมภาษณ์
3. กรอบแบบสอบถาม
4. การประชุมสรุปผลการปฏิบัติงาน

สิ่งที่จะได้รับจากการเป็นอาสาสมัคร

1. รู้จักเพื่อนจากสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น
2. เพิ่มพูนทักษะในการทำงานเป็นทีม
3. ใช้ความรู้ ความสามารถซึ่งบางครั้งตัวเองก็คาดไม่ถึง
4. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. ได้พัฒนาความรู้ และทักษะอื่น ๆ จากวิทยากร พี่และเพื่อน ๆ
6. เพิ่มคุณค่าสร้างความภาคภูมิใจ ที่สามารถทำประโยชน์แก่สังคม
7. ร่วมกิจกรรมกับองค์กรกาชาด ซึ่งเป็นองค์กรสากลที่มีเครือข่ายอยู่ทั่วโลก
8. ได้มีโอกาสเป็นผู้แทนระดับประเทศไปร่วมในโครงการแลกเปลี่ยนยุวกาชาด

ระหว่างประเทศ

9. ได้เพื่อนทั่วโลกที่มีอุดมการณ์อันเดียวกัน

การดำเนินงานกิจกรรมอาสาสมัครกาชาด (สำนักงานยุวกาชาด. 2541 : 22) สำนักงานยุวกาชาดได้พิจารณาเห็นว่า กิจกรรมยุวกาชาดนั้นตามข้อบังคับของสภากาชาดไทย ว่าด้วยยุวกาชาด กำหนดให้เยาวชนที่สมัครเป็นยุวกาชาดที่มีอายุระหว่าง 7-25 ปี ซึ่งเกณฑ์อายุดังกล่าวครอบคลุมไปถึงเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอุดมศึกษาที่มีอายุ 15 – 25 ปี สำนักงานยุวกาชาด ได้จัดตั้งฝ่ายส่งเสริมอาสาสมัครกาชาดขึ้นเพื่อ การสรรหา จัดเตรียม ส่งเสริม สนับสนุนให้เยาวชนที่มีอายุดังกล่าวข้างต้นเป็นสมาชิกอาสาสมัครกาชาด จึงได้ขออนุมัติสภากาชาดไทยจัดกิจกรรมโครงการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครกาชาดสำหรับเยาวชนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอุดมศึกษา ในปี 2542 โดยจัดโครงการฝึกอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรอาสาสมัครกาชาด รุ่นที่ 1 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 25-27 มิถุนายน 2542 ณ ศูนย์กิจกรรมยุวกาชาด “ ผิน แจ่มวิชาวสอน ” ถนนเพชรเกษม เขตบางแค กรุงเทพฯ ฯ มีนิสิต นักศึกษาจาก

สถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับ อุดมศึกษาต่าง ๆ เข้าร่วมกิจกรรม
ฝึกอบรมจำนวน 60 คน รุ่นที่ 2 ระหว่างวันที่ 2 - 4 กรกฎาคม 2542 ณ วิทยาลัยพลศึกษา
อ่างทอง จังหวัดอ่างทอง มีนิสิต นักศึกษาจากสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษาต่าง ๆ เข้าร่วม
กิจกรรมฝึกอบรมจำนวน 180 คน รุ่นที่ 3 ระหว่างวันที่ 6 - 8 สิงหาคม 2542 ณ สถาบัน
ราชภัฏอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี มีนิสิต นักศึกษาจากสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอน
ปลาย ระดับอุดมศึกษาต่าง ๆ เข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรมจำนวน 100 คน รุ่นที่ 4 ระหว่างวันที่
4 - 6 มกราคม 2543 ณ สวนนก จังหวัดบุรีรัมย์ มีนิสิต นักศึกษาจากสถาบันการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย อุดมศึกษาต่าง ๆ เข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรมจำนวน 40 คน รุ่นที่ 5
ระหว่างวันที่ 25 - 28 กุมภาพันธ์ 2543 ณ อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี มีนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรม จำนวน 40 คน รุ่นที่ 6 ระหว่างวันที่ 21 - 23
กรกฎาคม 2543 ณ ศูนย์กิจกรรมยุวภาษา "ฝัน แจ่มวิสาขอน" กรุงเทพฯ มีนิสิต นักศึกษาจาก
สถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อุดมศึกษาต่าง ๆ เข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรม
จำนวน 60 คน กิจกรรมฝึกอบรมในโครงการมุ่งเน้นการเผยแพร่อุดมการณ์ของภาษาและ
ยุวภาษาฝึกการใช้ชีวิตร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ฝึกทักษะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
ตลอดทั้งการแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ซึ่งกันและกันใน
กลุ่มเยาวชน ซึ่งมาจากต่างสถาบันการศึกษา และท้ายที่สุดได้เชิญชวนให้สมาชิกอาสา
ยุวภาษา ร่วมกิจกรรมกับสำนักงานยุวภาษาในโอกาสต่าง ๆ เช่นวันคล้ายวันสถาปนา
ยุวภาษา ร่วมประชุม สัมมนายุวภาษากลุ่มประเทศเอเชียแปซิฟิก อื่น ๆ และให้นำความรู้ที่ได้
ไปใช้ปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคมต่อไป

สำนักงานยุวภาษา ได้วางแผนงานด้านอาสายุวภาษาในสถานศึกษา โดยจะ
เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ไปยังสถาบันการศึกษาทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับ
อุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้
สถาบันการศึกษาได้ริเริ่ม ก่อตั้ง "กลุ่ม/ชมรม/ชุมนุมอาสายุวภาษาในสถานศึกษา" โดยถือ
หลักการภาษาที่ว่า "งานบริการอาสาสมัคร" ทั้งนี้ เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีแก่เยาวชนให้ได้มี
โอกาสปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคมให้เป็นประโยชน์ อีกทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีแก่
เยาวชนรุ่นหลังในการร่วมกิจกรรมงานบริการ "อาสาสมัคร" อันเป็นการสืบสานอุดมการณ์ของ
ภาษาสากล และภาษาไทย ในการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เพื่อนมนุษย์ให้สามารถอยู่ร่วมกัน
ด้วยความสันติสุขตลอดไป โดยมีวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมายดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและ
เอกชน รวมทั้งนักเรียนนอกโรงเรียนได้มีส่วนร่วมกิจกรรมกับสภากาชาดไทย ในการจัด
กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อเฉลิมพระเกียรติทุก ๆ พระองค์

2. เพื่อสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาได้ริเริ่มก่อตั้ง“กลุ่ม ชมรม ชุมนุมอาสาเยาวชนภาษา” และปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคมในรูปของงานบริการอาสาสมัคร ในโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

3. เปิดโอกาสให้คณาจารย์ และนิสิต นักศึกษา ที่มีศรัทธาต่อกิจการภาษาได้ร่วมกิจกรรม ภาษาและเยาวชน อันเป็นการปลูกฝังให้เยาวชนได้ประพฤติตนตามหลักการภาษา ซึ่งถือปฏิบัติเหมือนกันทั่วโลก

4. เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการของภาษา และเผยแพร่และประชาสัมพันธ์งานด้านอาสาเยาวชนภาษาให้มีความแพร่หลายไปยังสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ สถาบันการศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษาที่มีระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดหน่วยงานอื่น

ลักษณะของโครงการปฏิบัติงานช่วยเหลือสังคมในรูปแบบ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

1. ควรเป็นโครงการที่มุ่งทำประโยชน์ให้กับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสในสังคมในเรื่องต่าง ๆ เช่น จัดกิจกรรมต่าง ๆ การอบรมให้ความรู้ต่าง ๆ หรือการรณรงค์เผยแพร่เรื่องต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งนี้ได้ครอบคลุมหลักการ ภาษาสากล และวัตถุประสงค์เยาวชนภาษาสากล ในเรื่องสุขภาพอนามัย การบริการชุมชน สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมโลก การเผยแพร่หลักการภาษาและมนุษยธรรม โดยจัดโครงการให้แก่กลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เช่น เด็กกำพร้า ผู้สูงอายุ คนพิการ เด็กนักเรียนที่ยากจนใน ถิ่นทุรกันดาร ชนกลุ่มน้อย ผู้ติดเชื้อเอดส์ สมาชิกอาสาเยาวชนภาษาในกลุ่ม ชมรม ชุมนุม

2. เป็นโครงการอบรมหรือสัมมนาให้แก่สมาชิกและอาสาเยาวชนภาษาในเรื่องต่าง ๆ เช่น ภาษาสากล ภาษาไทย หลักการภาษา โรคเอดส์ การบรรเทาสาธารณภัย การปฐมพยาบาล ยาเสพติด สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมไทย กฎหมายมนุษยธรรม ฯลฯ

- เขียนโครงการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ตามแบบฟอร์มที่กำหนดให้

- มีอาจารย์ผู้ประสานงานและเป็นที่ปรึกษาโครงการอย่างน้อย 1 ท่าน รับรอง

โครงการ

- โครงการนั้นจะต้องผ่านความเห็นชอบและอนุมัติโครงการจากผู้บริหาร

สถานศึกษา หัวหน้าหน่วยงาน หรือหัวหน้าองค์กร

การดำเนินงานเข้าร่วมโครงการกิจกรรมปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคมของอาสาสมัคร

โครงการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารสถานศึกษา หรือ หัวหน้าหน่วยงาน โดยมีสมาชิกหรืออาสาสมัครดำเนินงานในรูปคณะกรรมการ จำนวนไม่ต่ำกว่า 20 คน และครู-อาจารย์เป็นที่ปรึกษาอย่างน้อย 1 คน (ต่อ 1 โครงการ)

เสนอโครงการพร้อมผลงานในรูปแบบสื่อต่าง ๆ เช่น รายงาน ภาพนิ่ง วิดีโอ สไลด์ ไปยังผู้อำนวยการสำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ ถนนพระราม 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ

สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย จะแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่าง ๆ เป็นผู้คัดเลือกผลงาน โดยจะพิจารณาจากการเกณฑ์ของคณะกรรมการ โดยแยกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา

คณะกรรมการการตัดสินจะคัดเลือกในแต่ละระดับให้เหลือเพียง 5 สถานศึกษา จากผลงานที่ส่งมายังสำนักงานยุวกาชาด และจะไปประเมินผลงานโครงการฯ ที่สถานศึกษาและสัมภาษณ์คณะกรรมการผู้ดำเนินโครงการฯ ผู้บริหารสถานศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษา

ก่อตั้งกลุ่ม/ชมรม/ชุมนุมอาสาสมัคร

1. มีความศรัทธา และยินดีที่จะร่วมกิจกรรมกับสภากาชาดไทย
2. มีความสนใจกิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์ โดยดำเนินกิจกรรมในลักษณะของงานบริการ “อาสาสมัคร” ปฏิบัติงานโดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ
3. มีนิสิต นักศึกษา ในสถานศึกษาเดียวกัน สมัครเป็นสมาชิก “อาสาสมัคร” อย่างน้อย 20 คน
4. มีอาจารย์ผู้ประสานงานและเป็นที่ปรึกษาของกลุ่ม/ชมรม/ชุมนุมอาสาสมัคร อย่างน้อย 1 ท่าน
5. มีผู้บริหารสถานศึกษาเห็นชอบและให้การรับรองการตั้งกลุ่ม ชมรม ชุมนุม อาสาสมัคร
6. ให้ใช้ชื่อ กลุ่มหรือชมรม/ชุมนุมอาสาสมัคร (ชื่อสถานศึกษาที่เรียน)

ตารางฝึกอบรมอาสาชวภาษาต

เวลา วัน	08.30-09.30	09.30-10.00	10.15-12.00	13.00-13.30	13.30-14.30	14.45-15.45	15.45-16.45	19.00-21.30
1	ลงทะเบียนและ การปฐมนิเทศ	พิธีเปิด การอบรม	กิจกรรมสร้าง ความคุ้นเคย	นันทนาการ	รอบโลกกับ ภาษาต	ภาษาตไทยและ ยวภาษาต	อาสาชวภาษาตกับ การบริการชุมชน	มนุษยสัมพันธ์และ การทำงานเป็นทีม
2	นันทนาการ	ศึกษาดูงานนอกสถานที่และ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์		นันทนาการ	งานอาสาสมัครกับ การบริการชุมชน	บทบาทหน้าที่ของ อาสาชวภาษาต	ภาวะผู้นำกับ การจัดกิจกรรม นันทนาการ	กิจกรรมภาคค่ำ
3	นันทนาการ	การป้องกันชีวิตและสุขภาพ		นำเสนอโครงการกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์		อภิปรายซักถาม ประเมินผล	พิธีปิด การอบรม	

หมายเหตุ	05.00 น.	ต้นนอน
	05.30-06.00 น.	กายบริหาร
	07.00 น.	รับประทานอาหารเช้า
	08.00 น.	เคารพธงชาติ
	10.00-10.15 น. และ 14.30-14.45 น.	อาหารว่าง
	12.00-13.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
	18.00-19.00 น.	รับประทานอาหารเย็น

หลักสูตรอาสาชวภาษาชาด

หลักสูตรการฝึกอบรมนับเป็นหัวใจสำคัญของการฝึกอบรม เพราะเป็นแนวทางไปสู่จุดประสงค์ของการฝึกอบรม ดังนั้นหลักสูตรจึงควรครอบคลุมจุดประสงค์และควรเป็นแนวทางเพื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรม นอกเหนือจากนั้น หลักสูตรควรบรรจุเนื้อหาสาระที่สำคัญต่อกระบวนการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

หลักสูตรการฝึกอบรมที่นำมาเป็นเนื้อหาเพื่อทำการวิจัยครั้งนี้ คือ หลักสูตรอาสาชวภาษาชาดในสถานศึกษา พ.ศ. 2541 เป็นหลักสูตรฝึกอบรม ที่คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรของสำนักงานชวภาษาชาด สภาภาษาชาดไทย จัดทำขึ้น เพื่อให้ฝ่ายส่งเสริมอาสาชวภาษาชาดและหน่วยงานที่ต้องการพัฒนาเยาวชนจัดโครงการฝึกอบรมให้แก่สมาชิกอาสาชวภาษาชาดได้ใช้เป็นเอกสารคู่มือ โดยมีเนื้อหาสาระความรู้เรื่องภาษาชาด หลักการภาษาชาด ภาษาชาดไทย ชวภาษาชาด บทบาทหน้าที่ของอาสาชวภาษาชาด งานอาสาสมัครกับการบริการชุมชน อื่น ๆ

กิจกรรมอาสาชวภาษาชาด เป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีส่วนช่วยพัฒนาเยาวชนทั้งชายและหญิงให้เป็นบุคคลที่ดี ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รู้จักเสียสละและบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมในรูปแบบของงานบริการอาสาสมัคร มีความสามัคคีในหมู่คณะ มีใจเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ทั่วไป รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นตลอดจนมีสุขภาพดีทั้งกายใจ และเปิดโอกาสให้เยาวชนได้ทำงานบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกำลังให้แก่สภาภาษาชาดไทยและสำนักงานชวภาษาชาด (สำนักงานชวภาษาชาด. 2541 : คำนำ)

จุดมุ่งหมายเฉพาะของหลักสูตรอาสาชวภาษาชาด

เพื่อให้อาสาชวภาษาชาด สามารถนำความรู้ ประสบการณ์ ทักษะไปใช้ปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคมในรูปแบบของ"งานบริการอาสาสมัคร"และเข้าร่วมกิจกรรมภาษาชาดชวภาษาชาดได้อย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา หลักการและอุดมการณ์ ตลอดจนข้อบังคับข้อระเบียบของกิจการของภาษาชาดและชวภาษาชาด
2. เพื่อให้รู้จักบทบาทหน้าที่ของอาสาชวภาษาชาดในการนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ในรูปแบบกิจกรรมงานอาสาสมัคร
3. เพื่อสร้างเสริมความเป็นผู้นำ ผู้ตามและการมีมนุษยสัมพันธ์ สามารถทำงานเป็นทีม ประสานงานร่วมกับผู้อื่นและหน่วยงานอื่น
4. รู้จักวิธีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานชวภาษาชาด และนำแหล่งทรัพยากรจากชุมชนมาจัดประสบการณ์ให้แก่เพื่อนสมาชิกและชวภาษาชาด

5. เพื่อสร้างเสริมความอดทน ความอดกลั้น ความมุ่งมั่น และเสียสละ ทำงานเพื่อส่วนรวม

6. เพื่อให้มีความรักและศรัทธาในอุดมการณ์ของการกาชาด โน้มนำให้สมาชิกอาสาสมัครกาชาดผู้อื่น เข้าร่วมในกิจกรรมของอาสาสมัครกาชาด

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรม

บุคคลที่จะเข้าอบรมในหลักสูตรนี้ได้แก่ สมาชิกอาสาสมัครกาชาดที่อยู่ในชุมชน ชมรม กลุ่ม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา ที่มีอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา ในสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนรับรอง

หลักสูตรอาสาสมัครกาชาดในสถานศึกษา จะประกอบด้วยเนื้อหาวิชา กิจกรรมที่จัดอบรมวิชาที่จัดอบรมแบ่งออกเป็น 2 หมวด ดังนี้

หมวดที่ 1 เนื้อหาวิชาในการอบรมอาสาสมัครกาชาด

1. วิชากิจกรรมบังคับ หมายถึง วิชาและกิจกรรมที่ต้องจัดให้มีในการอบรม
2. วิชากิจกรรมบังคับเลือก หมายถึง วิชาเลือกที่ต้องเลือกจัดอบรม

1. วิชากิจกรรมบังคับ แบ่งออกเป็น หัวข้อวิชา 8 วิชา

1.1 รอบโลกกาชาด	60 นาที
1.2 กาชาดไทยและอาสาสมัครกาชาด	60 นาที
1.3 บทบาทหน้าที่ของอาสาสมัครกาชาด	60 นาที
1.4 มนุษย์สัมพันธ์และการทำงานเป็นทีม	150 นาที
1.5 ภาวะผู้นำกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ	60 นาที
1.6 งานอาสาสมัครกับการบริการชุมชน	60 นาที
1.7 โครงการงานอาสาสมัครบริการชุมชน	60 นาที
1.8 ศึกษาดูงานนอกสถานที่และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	180 นาที

2. วิชากิจกรรมเลือก แบ่งออกเป็น หัวข้อวิชาทั้งหมด 5 วิชา เลือกเพียง 1 วิชา

วิชาเลือกได้แก่วิชาต่อไปนี้ กำหนดวิชาละ 180 นาที

- 2.1 ปฐมพยาบาล
- 2.2 เยาวชนกับการป้องกันเอดส์และสารเสพติด
- 2.3 เคหพยาบาล
- 2.4 การบรรเทาสาธารณภัย
- 2.5 โภชนาการ

หมวดที่ 2 กิจกรรมเสนอแนะในการอบรมอาสาชุกษาคัดกิจกรรมทั่วไป หมายถึง กิจกรรมที่เสริมหลักสูตรการอบรม และช่วยให้บรรยากาศในการอบรมสนุกสนานน่าสนใจมากยิ่งขึ้น กิจกรรมทั่วไป มี ดังนี้

1. ลงทะเบียน ปฐมนิเทศ	60 นาที
2. กิจกรรมต้อนรับ	60 นาที
3. พิธีเปิดและพิธีปิดการอบรม อย่างละ	60 นาที
4. กิจกรรมหน้าเสาธง	60 นาที
5. กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และการประชุมหน่วย	60 นาที
6. การแสดงเจียรบ	120 นาที
7. การแสดงรอบกองไฟ	120 นาที
8. งานอาสาชุกษาคัดสัมพันธ์	120 นาที
9. การทดสอบ	60 นาที
10. การเยี่ยมเยียน	60 นาที
11. ภายหลังบริหาร	60 นาที
12. กิจกรรมยามว่าง	120 นาที

เกณฑ์การตัดสินการผ่านการฝึกอบรม

ผู้เข้ารับการอบรมจะผ่านการฝึกอบรม และมีสิทธิ์ได้รับวุฒิปัตร์จะต้องปฏิบัติ ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ประเภทบุคคล

1. จะต้องไม่ขาดการอบรมเกิน 3 ชั่วโมง
2. จะต้องผ่านการทดสอบขั้นต้นและขั้นปลาย สำหรับการทดสอบขั้นปลายนั้น

จะต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60

3. จะต้องผ่านการทดสอบปากเปล่าเป็นรายบุคคลอย่างน้อย 2 รายการคือ คำ ปฏิญาณตนชุกษาคัดและวัตถุประสงค์ชุกษาคัด ถ้าจะมีการทดสอบอย่างอื่น ให้ผู้อำนวยการ ฝึกอบรมพิจารณาตามความเหมาะสม

ประเภทหน่วย

1. จะต้องผ่านการทดสอบปากเปล่า ร้องเพลงอย่างน้อย 1 เพลงคือ เพลงบริการ ถ้ามี การทดสอบอย่างอื่นให้พิจารณาตามความเหมาะสม

2. แต่ละหน่วยสีจะต้องได้รับคะแนนรวมกิจกรรมประจำวันไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำวิจัยในเรื่องการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวภาษาไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวภาษา นี้ปรากฏว่า ยังไม่มีผู้ใดได้ทำการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่ใกล้เคียงดังนี้

สิริ เกิดไฟโรจน์ (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้หลักสูตรชวภาษา ระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1 ผลการวิจัยพบว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร เอกสารหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการ และครูส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์จังหวัดและอำเภอ

นาถศรี ใจชาญสุขกิจ (2532) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษาประจำจังหวัดและผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเกี่ยวกับการประสานงานชวภาษาต่อนอกโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า

1. ในด้านการประสานแผนควรมีการกำหนดแผนงาน ทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว และงานชวภาษาต่อนอกโรงเรียน ควรมีการประสานแผนการดำเนินงานทั้งในระดับหน่วยงาน นโยบายในส่วนกลางและหน่วยงานปฏิบัติการในระดับจังหวัด

2. ในด้านการประสานงานงบประมาณ ควรแจ้งการจัดสรรงบประมาณ วิธีการของงบประมาณให้ชัดเจน ควรกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในเรื่องพื้นที่ ขอบเขต และจำนวนผู้เข้ารับการอบรม เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดงบประมาณ และควรจัดสรรงบประมาณในการ อบรมอย่างต่อเนื่อง

3. ในด้านการประสานหลักสูตรและกิจกรรม ควรปรับปรุงชี้แจงให้ศึกษานิเทศ และผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนทราบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรด้านเนื้อหา และกิจกรรมในหลักสูตรชวภาษาต่อนอกโรงเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและหลักสูตรชวภาษาต่อนอกโรงเรียนควรเป็นหลักสูตรที่สามารถปรับปรุงประสานให้สัมพันธ์สอดคล้องและต่อเนื่องกับ หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนดำเนินการอยู่แล้ว

เบญจวรรณ สหวัชรินทร์ (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการนิเทศ การสอนของครูผู้สอนกิจกรรมชวภาษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอนกิจกรรมชวภาษา เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหรร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยมีดังนี้

1.ครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาด มีความต้องการนิเทศการสอนรวมทุกด้าน คือ ด้านหลักสูตร และการใช้หลักสูตร ด้านข้อบังคับและข้อระเบียบยุวกาชาด ด้านการวัดผลและ การประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

2.ครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดมีความต้องการนิเทศในด้านหลักสูตรและการใช้หลักสูตร ด้านข้อบังคับและข้อระเบียบยุวกาชาด และด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย

ชลรส สุทธิพัฒน์นันต์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรกิจกรรมยุวกาชาด พุทธศักราช 2536 ในโรงเรียนมีปัญหาการบริหารหลักสูตรกิจกรรมยุวกาชาดอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาที่พบเป็นปัญหาเกี่ยวกับตัวบุคลากร วัดถูประกอบหลักสูตร และ สื่อการสอน สถานที่และเทคโนโลยีทางการสอน ซึ่งผู้วิจัยเสนอแนะให้บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมยุวกาชาด นอกจากนั้นผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดมีความต้องการนิตยสารหรือจุลสารที่ทางกองยุวกาชาด กรมพลศึกษาและ สภากาชาดไทยได้จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ และต้องการให้จัดทำคู่มือแนะนำวิธีการเตรียมการใช้เครื่องมือสื่อการสอนและต้องการให้มีการสำรวจความต้องการในการใช้สื่อการสอน

สุดา ตนะวรรณสมบัติ (2538) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาสถานภาพและความต้องการในการใช้สื่อการสอนกิจกรรมยุวกาชาดของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดมีความต้องการใช้สื่อการสอนกิจกรรมยุวกาชาดอยู่ในระดับมาก สื่อการสอนที่ต้องการมากที่สุด คือ คู่มือผู้นำยุวกาชาด คู่มือเพลง คู่มือระเบียบแถว ยุวกาชาด วิดีโอเกี่ยวกับเพลง-เกม พิธีเปิด-ปิด การเรียนการสอน การทำความเคารพ เครื่องแบบที่ถูกต้อง นอกจากนั้นครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดมีความต้องการนิตยสารหรือจุลสารที่ทางกองยุวกาชาด กรมพลศึกษา และสภากาชาดไทยได้จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ และต้องการให้จัดทำคู่มือแนะนำวิธีการเตรียมการใช้เครื่องมือสื่อการสอนและต้องการให้มีการสำรวจความต้องการในการใช้สื่อการสอน

สมยศ เม่นแย้ม (2539) ได้ศึกษาการศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างค่านิยมแก่นักเรียนหญิงในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย ผลของการศึกษา แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอแนะสถานศึกษาจัดให้กับนักเรียน เช่นกิจกรรมกีฬา กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ กิจกรรมส่งเสริมการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ ถือว่าเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมมากที่สุดต่อการแก้ปัญหาของสังคม นอกจากนี้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดยังมี เจตคติที่ดีต่อการรักถิ่นที่เกิด และไม่เห็นด้วยกับผู้หญิงที่ไปประกอบอาชีพบริการทางเพศ

โดยหันมาประกอบอาชีพอื่นที่สุจริต ดังนั้นผลการวิจัยจึงเป็นแนวทางแก้ปัญหาให้กับสังคมทางหนึ่ง โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนในสถานศึกษาเป็นสื่อกลาง

ณัฐเสกข์ น้อยสมบุรณ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษาผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษาทั้งโดยรวมและรายด้าน ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านวิทยาการ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านระยะเวลาในการอบรม ด้านเนื้อหา และด้านการดำเนินการ อยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความเห็นต่อหลักสูตรผู้นำยุวกาชาด อุดมศึกษาทั้งโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีความเห็นต่อหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษา โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สุรเดช พระลัทธิรักษา (2542) ได้ศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนยุวกาชาดเสริมสร้างความรู้คู่คุณธรรมสอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2541 พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนยุวกาชาดในสถานศึกษาสามารถทำให้ เยาวชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น กล่าวได้ว่า เป็นกิจกรรมที่เน้นความรู้คู่คุณธรรม โดยเฉพาะสมาชิกยุวกาชาด มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมมากกว่าเด็กอื่นในวัยเดียวกัน สรุปได้ว่า ความมุ่งหมาย หลักการ นโยบาย แนวทางกระบวนการและกิจกรรม ระหว่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กับกิจกรรมการเรียนมีความสอดคล้องกันทุกประการ ฉะนั้น ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงขบวนการยุวกาชาดที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของเยาวชนไปในทางที่พึงประสงค์ของสังคม สมควรที่สถานศึกษาจะนำไปพิจารณาในการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด โดยจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนรวมไปถึงการที่เปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมร่วมกับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเหล่ากาชาดจังหวัด สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะทำให้สมาชิกยุวกาชาดเป็นเยาวชนที่มีคุณค่า ทั้งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและส่วนรวมต่อไปในอนาคต

สำหรับการวิจัยเรื่อง การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสายุวกาชาด สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดศึกษามาก่อน การจัดฝึกอบรมและจัดกิจกรรมเยาวชนในสถาบันการศึกษานั้นเป็นเรื่องสำคัญมากเพราะจะช่วยพัฒนาให้เยาวชนเป็นคนโดยสมบูรณ์มากที่สุด และเสริมสร้างให้มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการพัฒนาบุคลิกภาพ การพัฒนาตนเองและทีมงานการประสานงานและทำงานร่วมกับหน่วยงานและผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทำให้เป็นผู้ที่มีความสามารถออกไปปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมมติฐานการวิจัย

1. สมาชิกอาสาชวกราชาดที่มีเพศต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวกราชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน
2. สมาชิกอาสาชวกราชาดที่อายุต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวกราชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน
3. สมาชิกอาสาชวกราชาดที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวกราชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน
4. สมาชิกอาสาชวกราชาดที่มีสถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวกราชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน
5. สมาชิกอาสาชวกราชาดที่มีประสบการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวกราชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สมาชากาชาดไทย มีรายละเอียดในการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกอาสาชวยกาชาด ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาด ของสำนักงานชวยกาชาด สมาชากาชาดไทย ปีการศึกษา 2542 – 2543 รวม ทั้งสิ้น 480 คน รุ่นที่ 1 จัด อบรมที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน รุ่นที่ 2 จัดอบรมที่จังหวัดอ่างทอง จำนวน 180 คน รุ่นที่ 3 จัดอบรมที่จังหวัดอุดรธานี จำนวน 100 คน รุ่นที่ 4 จัดอบรมที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 40 คน รุ่นที่ 5 จัดอบรมที่จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 40 คน รุ่นที่ 6 จัดอบรมที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกอาสาชวยกาชาด ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาด ของสำนักงานชวยกาชาด สมาชากาชาดไทย ระหว่างปีการศึกษา 2542 -2543 โดยการแบ่งสมาชิกอาสาชวยกาชาดเป็นรุ่นตามที่ได้รับการอบรม แล้วจับสลากรายชื่อสมาชิกอาสาชวยกาชาดแต่ละรุ่น มาร้อยละ 50 จะได้กลุ่มตัวอย่าง รวม 240 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 2 คน ได้มาจากตัวแทนคณะกรรมการชมรมที่อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเลือกให้ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ช่วงที่ทำการวิจัย

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

รุ่น	สถานที่จัดอบรมสมาชิกอาสาสุขภาพ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
รุ่นที่ 1	กรุงเทพมหานคร	60 คน	30 คน
รุ่นที่ 2	จังหวัดอ่างทอง	180 คน	90 คน
รุ่นที่ 3	จังหวัดอุดรธานี	100 คน	50 คน
รุ่นที่ 4	จังหวัดบุรีรัมย์	40 คน	20 คน
รุ่นที่ 5	จังหวัดกาญจนบุรี	40 คน	20 คน
รุ่นที่ 6	กรุงเทพมหานคร	60 คน	30 คน
รวม		480 คน	240 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ชุด

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสมาชิกอาสาสุขภาพโดยเป็นข้อคำถามการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสุขภาพ ไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสุขภาพ สำนักงานสุขภาพ สภาสุขภาพไทย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของสมาชิกอาสาสุขภาพที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสุขภาพ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ตั้งสถาบัน ประสิทธิภาพการทํากิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ลักษณะของคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ระดับการนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสุขภาพไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสุขภาพ สำนักงานสุขภาพ สภาสุขภาพไทย ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งออกเป็น 6 ระดับโดยประเมินค่าการนำไปใช้ มีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	นำความรู้ไปใช้มากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	นำความรู้ไปใช้มาก
3 คะแนน	หมายถึง	นำความรู้ไปใช้ปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	นำความรู้ไปใช้น้อย

1 คะแนน หมายถึง นำความรู้ไปใช้น้อยที่สุด

0 คะแนน หมายถึง ไม่ได้ใช้

ตอนที่ 3 การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ โดยประเมินค่าการนำไปใช้ มีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง นำความรู้ไปใช้มากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง นำความรู้ไปใช้มาก

3 คะแนน หมายถึง นำความรู้ไปใช้ปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง นำความรู้ไปใช้น้อย

1 คะแนน หมายถึง นำความรู้ไปใช้น้อยที่สุด

0 คะแนน หมายถึง ไม่ได้ใช้

ชุดที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต การปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด ใน 2 แห่ง คือ อาสาชวยกาชาดระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปเป็นความเรียง การปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาดโรงเรียนมัธยมวัดมกุฎกษัตริย์ และสมาชิกอาสาชวยกาชาดวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ

2. วิธีสร้างเครื่องมือ ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกาชาด ชวยกาชาด และกิจกรรมอาสาชวยกาชาดจากหนังสือ คู่มือการอบรม บทความ เอกสารต่าง ๆ และสัมภาษณ์ไม่เป็นทางการ จากผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกิจกรรมชวยกาชาด และอาสาชวยกาชาด นอกจากนั้นยังได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม "อาสาชวยกาชาด" จากเอกสาร รายงานการวิจัยต่าง ๆ และสอบถามสภาพปัญหา ความต้องการ อุปสรรคในการจัดกิจกรรมอาสาชวยกาชาด และการดำเนินงานฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาด ในสถานศึกษาของสมาชิกอาสาชวยกาชาดที่เข้าร่วมโครงการ

2.2 นำข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา จากนั้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมอาสาชวยกาชาด รวมทั้งสิ้นจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขเพื่อให้ครอบคลุมด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา

2.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับสมาชิกอาสาสมัครที่ผ่านการอบรมหลักสูตรอาสาสมัครจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach 1970 : 160 -161) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

2.5 นำแบบสอบถาม ไปปรับปรุงก่อนนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อออกหนังสือถึงหน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัคร ในการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากสมาชิกอาสาสมัคร ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครในปีการศึกษา 2542 - 2543

2. นำหนังสืออนุญาตจากหน่วยงานต้นสังกัด ส่งไปยังสถานศึกษาที่มีสมาชิกอาสาสมัคร ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัคร เพื่ออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบ คือ

แบบที่ 1 ใช้แบบสอบถาม โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม กลุ่ม ชุมชน ที่สมาชิกอาสาสมัครผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัคร เพื่อขอให้แจกแบบสอบถามให้แก่สมาชิกอาสาสมัคร โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์ ซึ่งผู้วิจัยได้จำหน่ายซองพร้อม สอดแสตมป์ถึงผู้วิจัยเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเวลา 6 สัปดาห์ นับตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ - 30 มีนาคม 2545 รวมเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 45 วัน.

แบบที่ 2 ผู้วิจัยศึกษาด้วยตนเอง โดยการไปสัมภาษณ์ ประกอบการสังเกตการปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาสมัคร 2 แห่งคือ สมาชิกอาสาสมัครระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปเป็นความเรียง การปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัครโรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ และสมาชิกอาสาสมัครวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ

4. เมื่อครบกำหนดแล้ว ปรากฏว่า ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 239 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.58 ของแบบสอบถามทั้งหมด จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และเลือกใช้ฉบับที่สมบูรณ์ ซึ่งพบว่าแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ สามารถ

สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 237 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.16 ของแบบสอบถามทั้งหมด จากนั้น นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS/PC⁺

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สำหรับเครื่องมือชุดที่ 1 ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Science/Personal Computer) เพื่อคำนวณหาค่าสถิติตามลำดับขั้นดังนี้

1. ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ เสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

2. ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัครสำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย มาวิเคราะห์ โดยในส่วนของกรณีไม่ได้ใช้ วิเคราะห์โดยความถี่ และร้อยละ ส่วนการนำไปใช้ วิเคราะห์การหาค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ประเมินออกเป็น 5 ช่วงคะแนนผู้วิจัยใช้ความต่อเนื่องของคะแนนทางเดียว ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย โดยคำนวณคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดให้มีค่าไม่ต่ำกว่า 1.00 และคะแนนค่าเฉลี่ยสูงสุดให้มีค่าไม่เกิน 5.00 ดังรายละเอียดดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง นำความรู้ไปใช้มากที่สุด

คะแนนค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง นำความรู้ไปใช้มาก

คะแนนค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง นำความรู้ไปใช้ปานกลาง

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง นำความรู้ไปใช้น้อย

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง นำความรู้ไปใช้น้อยที่สุด

3. ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา มาวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าการนำไปใช้ออกเป็น 5 ช่วงคะแนน โดยในส่วนของกรณีไม่ได้ใช้ วิเคราะห์โดยความถี่ และร้อยละ (เหมือนตอนที่ 2)

4. ตอนที่ 4 เปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบัน

การศึกษา เป็นรายด้านจำแนกตามตัวแปรอิสระ วิเคราะห์โดยใช้ค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม (t-test)

5. สำหรับเครื่องมือชุดที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตการปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาสุวภาชาต ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยการสรุปประเด็นสำคัญ เป็นความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. สถิติสำหรับตรวจสอบเครื่องมือ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 170 -171 ; อ้างอิงจาก Cronbach. 1970.)

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percent)

2.2 มัชฌิมเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยหาค่า t - test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนสมาชิกอาสาสมัครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของสมาชิกอาสาสมัคร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา

ตอนที่ 5 สรุปผลการสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตการปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาเยาวชนกาชาต ใน 2 แห่ง คือ อาสาเยาวชนกาชาตระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของสมาชิกอาสาเยาวชนกาชาต

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของสมาชิกอาสาเยาวชนกาชาต ใช้วิธีการแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ตั้งสถาบัน ประสิทธิภาพการทํากิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ผลปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 ข้อมูลส่วนตัวของสมาชิกอาสาเยาวชนกาชาต

รายละเอียดข้อมูลส่วนตัว	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	151	63.70
1.2 หญิง	86	36.30
รวม	237	100.00
2. อายุ		
2.1 15 - 20 ปี	125	52.70
2.2 21 - 25 ปี	112	47.30
รวม	237	100.00
3. ระดับการศึกษา		
3.1 มัธยมศึกษาตอนปลาย	75	31.60
3.2 อุดมศึกษา	162	68.40
รวม	237	100.00
4. สถานที่ตั้งสถาบัน		
4.1 ภาคกลาง	168	70.90
4.2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	69	29.10
รวม	237	100.00
5. ประสิทธิภาพการทํากิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์		
5.1 น้อยกว่า 2 ปี	108	44.30
5.2 2 ปี ขึ้นไป	132	55.70
รวม	237	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า สมาชิกอาสาสมัครภาคที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ เป็นชาย จำนวน 151 คน เป็นหญิง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 63.70 และ 36.30 เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า มีอายุ 15 -20 ปี จำนวน 125 คน และ อายุ 21 – 25 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 52.70 และ 47.30 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 75 คน ระดับอุดมศึกษา จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 31.60 และ 68.40 จำแนกตามสถานที่ตั้งสถาบัน พบว่า ในภาคกลาง จำนวน 168 คน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 70.90 และ 29.10 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า ประสบการณ์น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 105 คน ประสบการณ์ 2 ปี ขึ้นไป จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 44.30 และ 55.70

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการ
ฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสา
ชวยุวกาชาด สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย**

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลระดับการนำความรู้เนื้อหาวิชาและ
กิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิก
อาสาชวยุวกาชาด สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย แยกเป็นโดยรวมและรายด้าน ว่าระดับ
การนำความรู้ไปใช้มากน้อยเพียงใด โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
ในส่วนของการไม่ได้ใช้ วิเคราะห์โดยความถี่ และร้อยละ

**ตาราง 3 ระดับการนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาด
ไปใช้**

ข้อ ที่	รายละเอียดข้อมูล	การนำความรู้ไปใช้			ไม่ได้ใช้	
		($\bar{X}$)	S.D.	ระดับ นำไปใช้	ความถี่	ร้อยละ
1	รอบโลกกับกาชาด	3.44	0.85	ปานกลาง	4	1.70
2	กาชาดไทยและยุวกาชาด	3.53	0.79	มาก	1	0.40
3	หลักการกาชาด	3.56	0.82	มาก	1	0.40
4	บทบาทหน้าที่ของอาสาชวยุวกาชาด	3.74	0.88	มาก	-	-
5	มนุษย์สัมพันธ์กับการทำงานเป็นทีม	4.01	0.92	มาก	-	-
6	ภาวะผู้นำกับการจัดกิจกรรม นันทนาการ	3.82	0.91	มาก	1	0.40
7	งานอาสาสมัครกับการบริการชุมชน	3.73	0.94	มาก	-	-
8	การเขียนโครงการงานบริการชุมชน	3.50	1.51	มาก	-	-
9	การศึกษาดูงานนอกสถานที่และ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.61	1.02	มาก	-	-
10	การปฐมพยาบาล	3.65	0.92	มาก	-	-
11	เยาวชนกับการป้องกันชีวิตและ สุขภาพ(เอดส์และสารเสพติด)	3.77	0.93	มาก	-	-
12	เคหะพยาบาล	3.40	0.92	ปานกลาง	1	0.40
13	การบรรเทาสาธารณภัย	3.28	0.92	ปานกลาง	1	0.40
14	โภชนาการ	3.57	0.86	มาก	-	-

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	รายละเอียดข้อมูล	การนำความรู้ไปใช้			ไม่ได้ใช้	
		($\bar{X}$)	S.D.	ระดับ นำไปใช้	ความถี่	ร้อยละ
15	การลงทะเบียน การปฐมนิเทศ	3.44	0.84	ปานกลาง	-	-
16	กิจกรรมต้อนรับ	3.72	0.89	มาก	-	-
17	พิธีเปิดและปิดการอบรม	3.66	0.89	มาก	-	-
18	กิจกรรมหน้าเสาธงและการเยี่ยม เยี่ยม	3.54	0.81	มาก	1	0.40
19	กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	3.93	0.88	มาก	-	-
20	การแสดงเจียบ	3.53	1.00	มาก	2	0.80
21	เกม – เพลง	4.07	0.89	มาก	-	-
22	การแสดงรอบกองไฟ	3.84	0.85	มาก	1	0.40
23	การประสานงาน	3.90	0.85	มาก	1	0.40
24	การประชุมหน่วย	3.67	0.83	มาก	1	0.40
25	กายบริหาร	3.63	0.85	มาก	-	-
26	อาสาชวยกาชาดสัมพันธ์	3.67	0.86	มาก	1	0.40
27	เวทีอาสาชวยกาชาด	3.47	0.93	ปานกลาง	1	0.40
28	กิจกรรมยามว่าง	3.68	0.88	มาก	1	0.40
รวม		3.65	0.56	มาก		

จากตาราง 3 แสดงว่าสมาชิกอาสาชวยกาชาดมีระดับการนำความรู้เนื้อหาวิชาและ
กิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การนำความรู้ไปใช้ในระดับมากมี 23 ข้อ
($\bar{X} = 3.50 - 4.07$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 21) เกม – เพลง ($\bar{X} = 4.07$) นอกนั้นอยู่ใน
ระดับปานกลางมี 5 ข้อ ($\bar{X} = 3.28 - 3.47$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 13) การ
บรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.28$)

ส่วนการไม่ได้ใช้พบว่า สมาชิกอาสาชวยกาชาดที่ไม่ได้นำความรู้เนื้อหาวิชาและ
กิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ เมื่อพิจารณา

เป็นรายข้อพบว่ามี 14 ข้อ โดยข้อที่มีความถี่สูงสุด คือ ข้อ 1) รอบโลกกับกาชาด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 รองลงมา คือข้อ 20) การแสดงเจียบ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 นอกนั้นน้อยที่สุด คือ ข้อ 2) กาชาดไทยและยุวกาชาด ข้อ 3) หลักการกาชาด ข้อ 6) ภาวะผู้นำกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ ข้อ 12) เเคพยบาล ข้อ 13) การบรรเทาสาธารณภัย ข้อ 18) กิจกรรมหน้าเสาธงและการเยี่ยมเยียน ข้อ 22) การแสดงรอบกองไฟ ข้อ 23) การประสานงาน ข้อ 24)การประชุมหน่วย ข้อ 26) อาสายุวกาชาดสัมพันธ์ ข้อ 27) เวทีอาสา ยุวกาชาด และข้อ 28) กิจกรรมยามว่าง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.04

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสา
ยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสายุวกาชาด สำนักงานยุวกาชาด
สภากาชาดไทยใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และ ด้าน
การบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตร
อาสายุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสายุวกาชาด สำนักงานยุวกาชาด
สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และ ด้านการ
บำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา โดยรวมและรายด้าน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความ
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในส่วนของการไม่ได้ใช้ วิเคราะห์โดยความถี่ และร้อยละ ผลปรากฏ
ดังตาราง 4 - 6

ตาราง 4 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการนำความรู้จากการ
ฝึกอบรมหลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสายุวกาชาด
สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบัน
การศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา

รายละเอียดข้อมูล	การนำความรู้ไปใช้		
	($\bar{X}$)	S.D.	ระดับนำไปใช้
1. ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา	3.48	0.64	ปานกลาง
2. ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา	3.48	0.71	ปานกลาง
รวม	3.48	0.65	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่าสมาชิกอาสายุวกาชาด มีการนำความรู้จากการฝึกอบรม
หลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้ ทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา
และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =
3.48) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทั้ง 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการบำเพ็ญ
ประโยชน์ในสถาบันการศึกษา ($\bar{X}$ = 3.48) ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา
($\bar{X}$ = 3.48)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การนำความรู้จากการฝึกอบรม
หลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด
สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา
ในส่วนของการไม่ได้ใช้วิเคราะห์โดยความถี่ และร้อยละ

ข้อที่	รายละเอียดข้อมูล	การนำความรู้ไปใช้			ไม่ได้ใช้	
		($\bar{X}$)	S.D.	ระดับนำไปใช้	ความถี่	ร้อยละ
<u>ด้านการบำเพ็ญประโยชน์</u> <u>ในสถาบันการศึกษา</u>						
1	การให้ความรู้ด้านกาชาดและงานอาสาชวยกาชาด	3.66	0.82	มาก	1	0.40
2	การให้ความรู้ด้านเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล	3.68	0.74	มาก	-	-
3	การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์	3.70	0.85	มาก	-	-
4	การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติด	3.92	0.80	มาก	-	-
5	การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสุขภาพอนามัย เช่น สุขภาพฟัน	3.56	0.87	มาก	1	0.40
6	การจัดนิทรรศการวันคล้ายวันสถาปนาชวยกาชาด	3.51	0.90	มาก	2	0.80
7	การจัดนิทรรศการวันกาชาดโลก	3.39	0.89	ปานกลาง	3	1.30
8	การจัดนิทรรศการวันเอดส์โลก	3.49	0.89	ปานกลาง	-	-
9	การจัดนิทรรศการการคุ้มครองผู้บริโภคอาหาร	3.32	0.85	ปานกลาง	3	1.30
10	การจัดนิทรรศการวันงดสูบบุหรี่	3.57	0.85	มาก	1	0.40
11	การจัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะให้แก่สภากาชาดไทย	3.46	0.96	ปานกลาง	3	1.30
12	การจัดสัปดาห์การบริจาคโลหิต	3.67	0.98	มาก	4	1.70
13	การจัดกิจกรรมหารายได้เข้าชมรม	3.39	1.04	ปานกลาง	4	1.70

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	รายละเอียดข้อมูล	การนำความรู้ไปใช้			ไม่ได้ใช้	
		($\bar{X}$)	S.D.	ระดับนำไปใช้	ความถี่	ร้อยละ
14	การรับบริจาคห่วงเปิดฝากระป๋องน้ำอัดลม	3.29	1.14	ปานกลาง	6	2.50
15	การรับบริจาคอาหาร เสื้อผ้า ผ้าห่ม สิ่งของเครื่องใช้	3.53	1.10	มาก	4	1.70
16	การรับบริจาคยา	3.37	1.06	ปานกลาง	9	3.80
17	การทำตุ๋นยาหรือกระเป๋ายา	3.31	1.01	ปานกลาง	7	3.00
18	การกำจัดขยะมูลฝอยและวัชพืช	3.39	0.92	ปานกลาง	3	1.70
19	การประดิษฐ์ถุงของขวัญ	3.17	0.91	ปานกลาง	4	1.70
20	การเขียนคำขวัญ	3.33	0.91	ปานกลาง	-	-
21	การจัดกิจกรรมบริหารจัดการจิต สมาธิ	3.30	0.97	ปานกลาง	4	1.70
22	การกำจัดยุงลาย	3.41	0.96	ปานกลาง	1	0.40
23	การเดินรณรงค์ต่อต้านสารเสพติด	3.69	0.96	มาก	1	0.40
24	การช่วยงานห้องพยาบาล	3.39	0.91	ปานกลาง	-	-
25	การทำความสะอาดบริเวณสถานศึกษา	3.69	0.91	มาก	1	0.40
รวม		3.48	0.64	ปานกลาง		

จากตาราง 5 แสดงว่าสมาชิกอาสาชวูกาชาด มีการนำความรู้จากการฝึกอบรม หลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นในระดับมากมี 11 ข้อ ($\bar{X} = 3.53 - 3.92$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 4) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติด ($\bar{X} = 3.92$) นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลางมี 14 ข้อ ($\bar{X} = 3.17 - 3.49$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดของระดับนี้คือ ข้อ 19) การประดิษฐ์ถุงของขวัญ ($\bar{X} = 3.17$)

ส่วนการไม่ได้ใช้ พบว่า สมาชิกอาสาชวูกาชาดไม่ได้นำความรู้จากการฝึกอบรม หลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามี 19 ข้อ ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ ข้อ 16) การรับบริจาคยา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 รองลงมาคือ ข้อ 7 การทำตุ๋นยาหรือ

กระเป๋ายา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และน้อยที่สุดคือ ข้อ 1) การให้ความรู้ด้านกาชาด และงานอาสาชวกาชาด ข้อ 5) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสุขภาพอนามัย เช่น สุขภาพ ฟัน ข้อ 10) การจัดนิทรรศการวันงดบุหรี่ ข้อ 22) การกำจัดขยะ ข้อ 23) การเดินรณรงค์ต่อต้านสารเสพติด และข้อ 25) การทำความสะอาดบริเวณสถานศึกษา จำนวน 1 คนคิดเป็น ร้อยละ 0.40

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การนำความรู้จากการฝึกอบรม
หลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร
สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา
ในส่วนของการไม่ได้ใช้ วิเคราะห์โดยความถี่ และร้อยละ

ข้อที่	รายละเอียดข้อมูล	การนำความรู้ไปใช้			ไม่ได้ใช้	
		($\bar{X}$)	S.D.	ระดับนำไปใช้	ความถี่	ร้อยละ
<u>ด้านการบำเพ็ญประโยชน์</u> <u>นอกสถาบันการศึกษา</u>						
1	การให้ความรู้ด้านกาชาด	3.57	0.89	มาก	1	0.40
2	การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล	3.64	0.81	มาก	-	-
3	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารและยา	3.46	0.90	ปานกลาง	1	0.40
4	การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์	3.71	0.89	มาก	1	0.40
5	การให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด	3.83	0.84	มาก	-	-
6	การให้ความรู้เกี่ยวกับเคหพยาบาล	3.36	0.92	ปานกลาง	2	0.80
7	การเข้าร่วมกิจกรรมในวันกาชาดโลก	3.38	0.95	ปานกลาง	4	1.70
8	การเข้าร่วมกิจกรรมในวันเอดส์โลก	3.39	0.99	ปานกลาง	4	1.70
9	การเข้าร่วมกิจกรรมในงานวันคล้ายวันสถาปนายุวกาชาดไทย	3.58	0.99	มาก	5	2.10
10	การเข้าร่วมกิจกรรมในงานชุมนุมในประเทศกลุ่มเอเชียแปซิฟิก	3.26	1.11	ปานกลาง	18	7.60
11	การเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ	3.17	1.18	ปานกลาง	33	13.90
12	การเข้าร่วมประชุมอบรมกับสำนักงานยุวกาชาด	3.47	1.15	ปานกลาง	8	3.40
13	การดูแลและเยี่ยมผู้ป่วยในโรงพยาบาลหรือสถานสงเคราะห์	3.37	1.04	ปานกลาง	12	5.10

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	รายละเอียดข้อมูล	การนำความรู้ไปใช้			ไม่ได้ใช้	
		($\bar{X}$)	S.D.	ระดับนำไปใช้	ความถี่	ร้อยละ
14	การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่เด็กกำพร้า	3.32	10.8	ปานกลาง	10	4.20
15	การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่ผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์	3.25	1.05	ปานกลาง	14	5.90
16	บริจาคอาหาร เสื้อผ้า สิ่งของ ถุงของขวัญ กระเป๋ายาให้แก่ทหาร ตำรวจ ผู้ยากไร้	3.75	1.05	มาก	9	3.80
17	การเล่านิทาน อ่านหนังสือให้คน พิการทางสายตา	3.26	1.07	ปานกลาง	19	8.00
18	การช่วยเหลือผู้ประสบภัย	3.47	1.08	ปานกลาง	11	4.60
19	การจัดการแสดงดนตรี ให้แก่ ผู้สูงอายุ เด็กพิการ เด็กกำพร้า	3.31	1.14	ปานกลาง	15	6.30
20	การจัดแข่งขันกีฬาให้แก่เด็กที่ด้อย โอกาสในถิ่นทุรกันดาร	3.49	1.10	ปานกลาง	10	4.20
21	การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี	3.65	1.00	มาก	3	1.30
22	การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.81	0.97	มาก	1	0.40
23	การทำความสะอาดวัด	3.59	1.05	มาก	1	0.40
24	การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย	3.49	1.03	ปานกลาง	6	2.50
25	การปลูกต้นไม้	3.78	1.00	มาก	2	0.80
26	การทำความสะอาดถนน แม่น้ำ ลำ คลองและชายหาด	3.50	1.08	มาก	7	3.00
รวม		3.48	0.71	ปานกลาง		

จากตาราง 6 แสดงว่า สมาชิกอาสาสมัครทุกคน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรม
หลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอก
สถาบันการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
การนำความรู้ไปใช้ในระดับมากมี 11 ข้อ ($\bar{X} = 3.50 - 3.83$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ
ข้อ 5) การให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด ($\bar{X} = 3.83$) ในระดับปานกลางมี 15 ข้อ ($\bar{X} = 3.17 -$

3.49) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 11) การเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.17$)

ส่วนการไม่ได้ใช้ พบว่า สมาชิกอาสาสมัครชาวต่างชาติที่ไม่ได้นำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีทั้งหมด 24 ข้อ ข้อที่มีความถี่สูงสุด คือ ข้อ 11) การเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90 รองลงมา คือ ข้อ 10) การเข้าร่วมกิจกรรมในงานชุมนุมในประเทศกลุ่มเอเชียแปซิฟิก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.60 น้อยที่สุด คือ ข้อ 1) การให้ความรู้ด้านภาษา ข้อ 3) การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารและยา ข้อ 4) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ ข้อ 22) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ข้อ 23) การทำความสะอาดวัด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาดสำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา

ในตอนนี้เป็นารวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ตั้งสถาบัน ประสพการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ดังปรากฏในตาราง 7-17

4.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบตามตัวแปร เพศ เป็นการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 “สมาชิกอาสาชวยกาชาดที่มีเพศต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน” โดยใช้ค่าสถิติ t (t -test) ผลปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

รายละเอียดข้อมูล	ชาย (N = 151)		หญิง (N = 86)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
1.การบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา	3.48	0.61	3.49	0.67	- 0.14
2.การบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา	3.50	0.65	3.45	0.80	0.48
รวม	3.49	0.61	3.45	0.71	0.19

จากตาราง 7 พบว่า สมาชิกอาสาชวยกาชาดที่มีเพศต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ทั้งในและนอกสถาบันการศึกษา โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

4.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบตามตัวแปร อายุ เป็นการทดสอบสมมุติฐาน ข้อที่ 2 “สมาชิกอาสาสมัครที่มีอายุต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน” โดยใช้ค่าสถิติ t (t -test) ผลปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

รายละเอียดข้อมูล	15 - 20 ปี (N = 125)		21 - 25 ปี (N = 112)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
1.การบำเพ็ญประโยชน์ในสถานการศึกษา	3.63	0.57	3.30	0.65	4.26**
2.การบำเพ็ญประโยชน์นอกสถานการศึกษา	3.68	0.65	3.26	0.71	4.78**
รวม	3.66	0.58	3.28	0.66	4.70**

จากตาราง 8 พบว่าสมาชิกอาสาสมัครที่มีอายุต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ทั้งในและนอกสถานการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ สมาชิกอาสาสมัครที่มีอายุ 15 - 20 ปี มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถานการศึกษา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนรายด้านและโดยรวมมากกว่าสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มีอายุ 21 -25 ปี

เพื่อให้เห็นชัดเจนว่าสมาชิกอาสาสมัครที่มีอายุต่างกันมีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในและนอกสถานการศึกษามีข้อใดแตกต่างกันบ้าง จึงนำเสนอในตาราง 9 - 10

ตาราง 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสมาชิกอาสาสมัครที่มีอายุต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน เป็นรายข้อ

ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ในสถาบันการศึกษา	15 - 20 ปี (N = 125)		21 - 25 ปี (N = 112)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
1. การให้ความรู้ด้านภาษาและงานอาสาสมัคร	3.38	0.84	3.47	0.76	3.47**
2. การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล	3.79	0.68	3.54	0.79	2.60**
3. การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์	3.81	0.78	3.57	0.92	2.15*
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติด	4.01	0.75	3.81	0.84	1.90
5. การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสุขภาพอนามัย เช่น สุขภาพฟัน	3.67	0.82	3.44	0.91	2.05*
6. การจัดนิทรรศการวันคล้ายวันสถาปนาอาสาสมัครไทย	3.66	0.91	3.35	0.87	2.74**
7. การจัดนิทรรศการวันอาสาสมัครโลก	3.57	0.83	3.19	0.93	3.27**
8. การจัดนิทรรศการวันเอชไอวีโลก	3.60	0.84	3.38	0.93	1.95
9. การจัดนิทรรศการ การคุ้มครองผู้บริโภคอาหาร	3.43	0.86	3.12	0.83	1.98*
10.การจัดนิทรรศการวันงดสูบบุหรี่	3.64	0.87	3.50	0.84	1.30
11.การจัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะให้แก่สมาชิกอาสาสมัครไทย	3.69	0.35	3.20	0.91	3.98**
12.การจัดสัปดาห์การบริจาคโลหิต	3.90	0.92	3.40	0.98	4.07**
13.การจัดกิจกรรมหารายได้เข้าชมรม	3.72	1.02	3.02	0.93	5.42**
14.การรับบริจาคห่วงเปิดฝากระป๋องน้ำอัดลม	3.63	1.13	2.91	1.03	5.05**
15.การรับบริจาค อาหาร เสื้อผ้า ผ้าห่มสิ่งของเครื่องใช้	3.82	1.05	3.19	1.07	4.46**

ตาราง 9 (ต่อ)

ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ในสถาบันการศึกษา	15 - 20 ปี (N = 125)		21 - 25 ปี (N = 112)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
16.การรับบริจาคยา	3.62	1.02	3.08	1.02	3.96**
17.การทำตุ๋ยา หรือกระเป๋ายา	3.50	0.98	3.10	1.01	3.05**
18.การกำจัดขยะมูลฝอยและวัชพืช	3.46	0.92	3.32	0.93	1.07
19.การประดิษฐ์ของขวัญ	3.33	0.92	2.98	0.90	2.92**
20.การเขียนคำขวัญ	3.42	0.93	3.24	0.89	1.48
21.การจัดกิจกรรมบริหารจัดการ สมาธิ	3.37	0.99	3.22	0.93	1.17
22.การกำจัดขยะมูลฝอย	3.48	0.98	3.33	0.93	1.17
23.การเดินรณรงค์ต่อต้านสารเสพติด	3.84	0.93	3.53	0.97	2.50*
24.การช่วยงานห้องพยาบาล	3.54	0.85	3.21	0.94	2.83**
25.การทำความสะอาดบริเวณสถาบัน	3.77	0.90	3.61	0.93	1.30
รวม	3.63	0.57	3.30	0.65	4.26**

จากตาราง 9 แสดงว่า สมาชิกอาสาสมัครที่มีอายุต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมาชิกอาสาสมัครที่มีอายุ 15 -20 ปี มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างจากสมาชิกอาสาสมัครที่มีอายุ 20 – 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในข้อ 1) การให้ความรู้ด้านกาชาดและงานอาสาสมัคร ข้อ 2) การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล ข้อ 6) การจัดนิทรรศการวันคล้ายวันสถาปนาอาสาสมัครไทย ข้อ 7) การจัดนิทรรศการวันกาชาดโลก ข้อ 9) การจัดนิทรรศการการคุ้มครองผู้บริโภคอาหาร ข้อ 11) การจัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะให้แก่ สภากาชาดไทย ข้อ 12) การจัดสัปดาห์การบริจาคโลหิต ข้อ 13) การจัดกิจกรรมหารายได้เข้าชมรม ข้อ 14) การรับบริจาคห่วงเปิดฝากระป๋องน้ำอัดลม ข้อ 15) การรับบริจาค อาหาร เสื้อผ้า ผ้าห่ม สิ่งของเครื่องใช้ ข้อ 16) การรับบริจาคยา ข้อ 17) การทำตุ๋ยา หรือกระเป๋ายา ข้อ 19) การประดิษฐ์ของขวัญ ข้อ 24) การช่วยงานห้องพยาบาล และสมาชิกอาสาสมัครที่มีอายุต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบัน

การศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 3) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ ข้อ 5) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสุขภาพอนามัย เช่นสุขภาพฟัน ข้อ 9) การจัดนิทรรศการ การคุ้มครองผู้บริโภคอาหาร ข้อ 23) การเดินรณรงค์ต่อต้านสารเสพติด และข้อ 24) การช่วยงานห้องพยาบาล นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มีอายุต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน เป็นรายชื่อ

ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ นอกสถาบันการศึกษา	15 - 20 ปี (N = 125)		21 - 25 ปี (N = 112)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
1. การให้ความรู้ด้านภาษา	3.75	0.78	3.40	0.91	3.15**
2. การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล	3.79	0.75	3.46	0.84	3.67**
3. การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารและยา	3.60	0.86	3.31	0.91	2.54*
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์	3.79	0.87	3.61	0.90	1.55
5. การให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด	4.20	0.73	3.61	0.91	3.91**
6. การให้ความรู้เกี่ยวกับเคหะพยาบาล	3.50	0.85	3.21	0.97	2.46*
7. การเข้าร่วมกิจกรรมในวันภาษาโลก	3.55	0.96	3.19	0.92	2.88**
8. การเข้าร่วมกิจกรรมในวันเอดส์โลก	3.54	0.90	3.22	1.07	2.48*
9. การเข้าร่วมกิจกรรมในงานวันคล้ายวันสถาปนาอาสาสมัครไทย	3.80	0.96	3.35	0.96	3.55**
10. การเข้าร่วมกิจกรรมในงานชุมนุมในประเทศกลุ่มเอเชียแปซิฟิก	3.53	1.10	2.95	1.06	3.96**
11. การเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ	3.34	1.19	2.98	1.15	2.21*
12. การเข้าร่วมประชุม อบรมกับสำนักงานอาสาสมัคร	3.76	1.16	3.12	1.05	4.36**
13. การดูแลและเยี่ยมผู้ป่วยในโรงพยาบาลหรือสถานสงเคราะห์	3.67	0.99	3.02	0.99	4.93**
14. การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่เด็กกำพร้า	3.60	0.98	3.00	1.11	4.32**
15. การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่ผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์	3.50	1.00	2.96	1.05	3.93**
16. บริจาคอาหารเสื้อผ้าผ้าห่ม สิ่งของของขวัญ กระเป๋ายาให้แก่ทหาร ตำรวจ ผู้ยากไร้	4.08	0.93	3.37	1.07	5.37**

ตาราง 10 (ต่อ)

ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ นอกสถาบันการศึกษา	15 - 20 ปี (N = 125)		21 - 25 ปี (N = 112)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
17.การอ่านหนังสือให้คนพิการ ทางสายตา	3.45	1.00	3.04	1.012	2.88**
18.การช่วยเหลือผู้ประสบภัย	3.63	1.03	3.28	1.10	2.47*
19.การจัดการแสดงดนตรี ให้แก่ผู้สูงอายุ เด็กพิการ เด็กกำพร้า	3.59	1.01	2.99	1.20	4.03**
20.การจัดแข่งขันกีฬาให้แก่เด็กที่ด้อย โอกาสในถิ่นทุรกันดาร	3.70	1.06	3.27	1.11	2.97**
21.การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี	3.85	0.96	3.43	0.99	3.28**
22.การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	4.01	0.88	3.59	1.03	3.33**
23.การทำความสะอาดวัด	3.75	1.02	3.41	1.05	2.57*
24.การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย	3.55	1.00	3.43	1.05	0.87
25.การปลูกต้นไม้	4.02	0.98	3.51	0.95	4.08**
26.การทำความสะอาดถนน แม่น้ำลำคลอง และชายหาด	3.63	1.10	3.35	1.04	1.97*
รวม	3.68	0.65	3.26	0.71	4.78**

จากตาราง 10 แสดงว่า สมาชิกอาสาสมัครชาวต่างชาติที่มีอายุต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครชาวต่างชาติไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมาชิกอาสาสมัครชาวต่างชาติที่มีอายุ 15 -20 ปี มีความคิดเห็นการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครชาวต่างชาติไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างจากสมาชิกอาสาสมัครชาวต่างชาติที่มีอายุ 20 – 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในข้อ 1) การให้ความรู้ด้านภาษา ข้อ 2) การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล ข้อ 5) การให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด ข้อ 7) การเข้าร่วมกิจกรรมในวันกาชาดโลก ข้อ 9) การเข้าร่วมกิจกรรมในงานวันคล้ายวันสถาปนาอาสาสมัครชาวไทย ข้อ 10) การเข้าร่วมกิจกรรมในงานชุมนุมในประเทศกลุ่มเอเชียแปซิฟิก ข้อ 12) การเข้าร่วมประชุมอบรมกับสำนักงานอาสาสมัคร ข้อ 13) การดูแลและเยี่ยมผู้ป่วยในโรงพยาบาลหรือสถาน

สงเคราะห์ ข้อ 14) การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่เด็กกำพร้า ข้อ 15) การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่ผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์ ข้อ 16) บริจาคอาหาร เสื้อผ้า สิ่งของ ถูของขวัญ กระเป๋ายาให้แก่ทหาร ตำรวจ ผู้ยากไร้ ข้อ 17) การเล่นิทาน อ่านหนังสือให้คนพิการทางสายตา ข้อ 19) การจัดการแสดงดนตรี ให้แก่ผู้สูงอายุ เด็กพิการ เด็กกำพร้า ข้อ 20) การจัดแข่งขันกีฬาให้แก่เด็กที่ด้อยโอกาสในถิ่นทุรกันดาร ข้อ 21) การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ข้อ 22) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ข้อ 25) การปลูกต้นไม้ และสมาชิกอาสาสมัครอาสาชดที่มีอายุต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาชดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 3) การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารและยา ข้อ 6) การให้ความรู้เกี่ยวกับเคหพยาบาลข้อ ข้อ 8) การเข้าร่วมกิจกรรมในวันเอตส์โลก ข้อ 11) การเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ ข้อ 18) การช่วยเหลือผู้ประสพภัย ข้อ 23) การทำความสะอาดวัด และข้อ 26) การทำความสะอาดถนน แม่น้ำ ลำคลอง และชายหาด นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบตามตัวแปร ระดับการศึกษา เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 "สมาชิกอาสาสมัครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน" โดยใช้ค่าสถิติ t (t -test) ผลปรากฏดังตาราง 11

ตาราง 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามระดับการศึกษาโดยรวมและรายด้าน

รายละเอียดข้อมูล	ม.ปลาย (N = 75)		อุดมศึกษา (N = 162)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
1.การบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา	3.71	0.55	3.37	0.64	3.98**
2.การบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา	3.78	0.63	3.34	0.70	4.60**
รวม	3.75	0.57	3.36	0.64	4.46**

จากตาราง 11 พบว่าสมาชิกอาสาสมัครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ทั้งในและนอกสถาบันการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ โดยสมาชิกอาสาสมัครที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ทั้งในและนอกสถาบันการศึกษา โดยรวมและรายด้านมากกว่าสมาชิกอาสาสมัครที่มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้เห็นชัดเจนว่าสมาชิกอาสาสมัครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการนำความรู้ไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในและนอกสถาบันการศึกษามีข้อใดแตกต่างกันบ้าง จึงนำเสนอในตาราง 12 – 13

ตาราง 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน เป็นรายชื่อ

ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ในสถาบันการศึกษา	ม.ปลาย (N = 75)		อุดมศึกษา (N = 162)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
1. การให้ความรู้ด้านภาษาและงานอาสาสมัคร	3.89	0.80	3.55	0.81	3.01**
2. การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล	3.84	0.70	3.60	0.75	2.35*
3. การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์	3.81	0.78	3.64	0.88	1.50
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติด	4.08	0.69	3.84	0.83	2.17*
5. การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสุขภาพอนามัย เช่น สุขภาพฟัน	3.67	0.83	3.52	0.89	1.24
6. การจัดนิทรรศการวันคล้ายวันสถาปนาอาสาสมัครไทย	3.79	0.89	3.39	0.88	3.22**
7. การจัดนิทรรศการวันภาษาโลก	3.60	0.84	3.30	0.90	2.45*
8. การจัดนิทรรศการวันเอดส์โลก	3.63	0.83	3.43	0.91	1.56
9. การจัดนิทรรศการ การคุ้มครองผู้บริโภคอาหาร	3.45	0.83	3.26	0.85	1.59
10.การจัดนิทรรศการวันงดบุหรี่	3.75	0.84	3.49	0.85	2.15*
11.การจัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะให้แก่สภากาชาดไทย	3.87	0.91	3.27	0.93	4.60**
12.การจัดสัปดาห์การบริจาคโลหิต	3.96	0.95	3.53	0.96	3.18**
13.การจัดกิจกรรมหารายได้เข้าชมรม	3.85	1.09	3.17	0.95	4.90**
14.การรับบริจาคห่วงเปิดฝากระป๋องน้ำอัดลม	3.76	1.03	3.07	1.12	4.47**
15.การรับบริจาค อาหาร เสื้อผ้า ผ้าห่มสิ่งของเครื่องใช้	4.01	0.95	3.30	1.10	4.84**

ตาราง 12 (ต่อ)

ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ในสถานบันการศึกษา	ม.ปลาย (N = 75)		อุดมศึกษา (N = 162)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
16.การรับบริจาคยา	3.75	0.98	3.19	1.05	3.84**
17.การทำตุ๋ยา หรือกระเป๋ายา	3.60	1.00	3.18	1.00	3.01**
18.การกำจัดขยะมูลฝอยและวัชพืช	3.55	0.91	3.32	0.92	1.73
19.การประดิษฐ์ถุงของขวัญ	3.45	0.86	3.04	0.93	3.19**
20.การเขียนคำขวัญ	3.45	0.89	3.28	0.92	1.38
21.การจัดกิจกรรมบริหารจัดการ สมาธิ	3.31	1.02	3.29	0.94	0.15
22.การกำจัดขยะ	3.56	0.95	3.34	0.95	1.68
23.การเดินรณรงค์ต่อต้านสารเสพติด	3.99	0.86	3.56	0.97	3.25**
24.การช่วยงานห้องพยาบาล	3.59	0.82	3.30	0.93	2.31*
25.การทำความสะอาดบริเวณสถาบัน	3.72	0.88	3.68	0.93	0.28
รวม	3.71	0.55	3.37	0.64	3.98**

จากตาราง 12 แสดงว่า สมาชิกอาสาชวูกาชาดที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมาชิกอาสาชวูกาชาดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษาแตกต่างจากสมาชิกอาสาชวูกาชาดที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในข้อ 1) การให้ความรู้ด้านกาชาดและงานอาสาชวูกาชาด ข้อ 6) การจัดนิทรรศการวันคล้ายวันสถาปนาชวูกาชาดไทย ข้อ 11) การจัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะให้แก่สภากาชาดไทย ข้อ 12) การจัดสัปดาห์การบริจาคโลหิต ข้อ 13) การจัดกิจกรรมหารายได้เข้าชมรม ข้อ 14) การรับบริจาคห่วงเปิดฝากระป๋องน้ำอัดลม ข้อ 15) การรับบริจาค อาหาร เสื้อผ้า ผ้าห่ม สิ่งของเครื่องใช้ ข้อ 16) การรับบริจาคยา ข้อ 17) การทำตุ๋ยา หรือกระเป๋ายา ข้อ 19) การประดิษฐ์ ถุงของขวัญ ข้อ 23) การเดินรณรงค์ต่อต้านสารเสพติดและสมาชิกอาสาชวูกาชาดที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 2) การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล ข้อ 4) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน

สารเสพติด ข้อ 7) การจัดนิทรรศการวันกาชาดโลก ข้อ 10) การจัดนิทรรศการวันงดสูบบุหรี่ และข้อ 24) การช่วยงานห้องพยาบาล นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย สำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสมาชิกอาสาสมัครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน เป็นรายชื่อ

ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ นอกสถาบันการศึกษา	ม.ปลาย (N = 75)		อุดมศึกษา (N = 162)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
1. การให้ความรู้ด้านภาษา	3.81	0.77	3.48	0.89	2.81**
2. การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล	3.89	0.73	3.52	0.82	3.38**
3. การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารและยา	3.73	0.86	3.34	0.89	3.24**
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์	3.96	0.81	3.59	0.90	3.03**
5. การให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด	4.17	0.69	3.67	0.86	4.47**
6. การให้ความรู้เกี่ยวกับเคหะพยาบาล	3.45	0.84	3.32	0.95	1.09
7. การเข้าร่วมกิจกรรมในวันกาชาดโลก	3.45	0.95	3.35	0.95	0.69
8. การเข้าร่วมกิจกรรมในวันเอดส์โลก	3.55	0.96	3.32	1.00	1.68
9. การเข้าร่วมกิจกรรมในงานวันคล้าย วันสถาปนาอาสาสมัครไทย	3.96	0.96	3.41	0.94	4.07**
10.การเข้าร่วมกิจกรรมในงานชุมนุม ในประเทศกลุ่มเอเชียแปซิฟิก	3.52	1.14	3.14	1.08	2.38*
11.การเข้าร่วมกิจกรรมโครงการ แลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ	3.30	1.09	3.11	1.13	1.09
12.การเข้าร่วมประชุม อบรมกับสำนักงาน อาสาสมัคร	3.84	1.24	3.29	1.06	3.49**
13.การดูแลและเยี่ยมผู้ป่วยในโรงพยาบาล หรือสถานสงเคราะห์	3.74	1.03	3.19	0.99	3.83**
14.การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่เด็กกำพร้า	3.70	0.95	3.14	1.09	3.80**
15.การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่ผู้สูงอายุใน สถานสงเคราะห์	3.55	0.94	3.11	1.08	2.99**
16.บริจาค อาหาร เสื้อผ้า ผ้าห่ม สิ่งของ ถุงของขวัญ กระเป๋ายาให้แก่ ทหาร ตำรวจ ผู้ยากไร้	4.28	0.81	3.50	1.06	5.61**

ตาราง 13(ต่อ)

ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ นอกสถาบันการศึกษา	ม.ปลาย (N = 75)		อุดมศึกษา (N = 162)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
17.การเล่านิทาน อ่านหนังสือให้คนพิการ ทางสายตา	3.57	0.93	3.11	1.11	3.03**
18.การช่วยเหลือผู้ประสบภัย	3.74	0.99	3.34	1.09	2.71**
19.การจัดการแสดงดนตรี ให้แก่ผู้สูงอายุ เด็กพิการ เด็กกำพร้า	3.75	0.95	3.10	1.17	4.11**
20.การจัดแข่งขันกีฬาให้แก่เด็กที่ด้อยโอกาส ในถิ่นทุรกันดาร	3.86	1.04	3.32	1.09	3.50**
21.การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี	4.05	0.98	3.46	0.95	4.42**
22.การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	4.17	0.83	3.65	0.99	4.00**
23.การทำความสะอาดวัด	3.81	1.05	3.48	1.03	2.26*
24.การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย	3.60	0.94	3.44	1.06	1.09
25.การปลูกต้นไม้	4.20	0.93	3.59	0.97	4.58**
26.การทำความสะอาดถนน แม่น้ำลำคลอง และชายหาด	3.75	1.08	3.38	1.06	2.43*
รวม	3.78	0.63	3.34	0.70	4.60**

จากตาราง 13 แสดงว่า สมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างจากสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในข้อ 1) การให้ความรู้ด้านกาชาด ข้อ 2) การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล ข้อ 3) การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารและยา ข้อ 4) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ ข้อ 5) การให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด ข้อ 9) การเข้าร่วมกิจกรรมในงานวันคล้ายวันสถาปนาอาสาสมัครอาสาสมัครไทย ข้อ 11) การเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ ข้อ 12) การเข้าร่วมประชุม อบรมกับ

สำนักงานยูวาทชาติ ข้อ 13) การดูแลและเยี่ยมผู้ป่วยในโรงพยาบาลหรือสถานสงเคราะห์ ข้อ 14) การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่เด็กกำพร้า ข้อ 15) การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่ผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์ ข้อ 16) บริจาคอาหาร เสื้อผ้า สิ่งของ ของขวัญ กระเป๋ายาให้แก่ทหาร ตำรวจ ผู้ยากไร้ ข้อ 17) การเล่านิทาน อ่านหนังสือให้คนพิการทางสายตา ข้อ 18) การช่วยเหลือผู้ประสบภัย ข้อ 19) การจัดการแสดงดนตรี ให้แก่ผู้สูงอายุ เด็กพิการ เด็กกำพร้า ข้อ 20) การจัดแข่งขันกีฬาให้แก่เด็กที่ด้อยโอกาสในถิ่นทุรกันดาร ข้อ 21) การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ข้อ 22) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ข้อ 25) การปลูกต้นไม้ และสมาชิกอาสาสมัครที่ มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถานบันการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในข้อ 10) การเข้าร่วมกิจกรรมในงานชุมนุมในประเทศกลุ่มเอเชียแปซิฟิก ข้อ 23) การทำความ สะอาดวัด และข้อ 26) การทำความสะอาดถนน แม่น้ำลำคลอง และชายหาด นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบตามตัวแปร สถานที่ตั้งสถาบัน เป็นการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 4 “สมาชิกลูกเสืออาสาสมัครที่มีสถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน” โดยใช้ค่าสถิติ $t(t\text{-test})$ ผลปรากฏดังตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามสถานที่ตั้งสถาบัน โดยรวมและรายด้าน

รายละเอียดของข้อมูล	กลาง (N = 168)		ตะวันออกเฉียงเหนือ (N = 69)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
1.การบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา	3.40	0.64	3.67	0.57	-2.99**
2.การบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา	3.42	0.71	3.65	0.66	-2.72**
รวม	3.41	0.65	3.66	0.60	-2.71**

จากตาราง 14 พบว่าสมาชิกลูกเสืออาสาสมัครที่มีสถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ทั้งในและนอกสถาบันการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ตั้งไว้ โดยสมาชิกลูกเสืออาสาสมัครที่มีสถานที่ตั้งสถาบันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในและนอกสถาบันการศึกษา โดยรวมและรายด้านมากกว่าสมาชิกลูกเสืออาสาสมัครในภาคกลาง

ตาราง 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มี
สถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการ
การบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน เป็นรายชื่อ

ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ในสถาบันการศึกษา	กลาง (N = 168)		ตะวันออกเฉียงเหนือ (N = 69)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
1. การให้ความรู้ด้านภาษาและงาน อาสาสมัคร	3.60	0.84	3.80	0.78	-1.64
2. การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล	3.62	0.77	3.81	0.65	-1.82
3. การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน โรคเอดส์	3.65	0.88	3.81	0.79	-1.33
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน สารเสพติด	3.85	0.82	4.07	0.71	-2.07*
5. การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน สุขภาพอนามัย เช่น สุขภาพฟัน	3.54	0.89	3.61	0.83	-0.51
6. การจัดนิทรรศการวันคล้ายวันสถาปนา อาสาสมัครไทย	3.44	0.90	3.71	0.88	-2.08*
7. การจัดนิทรรศการวันอาสาสมัครโลก	3.36	0.87	3.49	0.94	-1.01
8. การจัดนิทรรศการวันเอชไอวีโลก	3.51	0.92	3.46	0.83	0.33
9. การจัดนิทรรศการ การคุ้มครอง ผู้บริโภคอาหาร	3.30	0.86	3.38	0.83	-0.66
10.การจัดนิทรรศการวันงดสูบบุหรี่	3.54	0.87	3.65	0.82	-0.92
11.การจัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับ การบริจาคอวัยวะให้แก่สมาชิกอาสาสมัครไทย	3.35	0.97	3.74	0.90	-2.89**
12.การจัดสัปดาห์การบริจาคโลหิต	3.51	0.96	4.04	0.91	3.90**
13.การจัดกิจกรรมหารายได้เข้าชมรม	3.21	1.00	3.84	1.00	-4.37**
14.การรับบริจาคห่วงเปิดฝากระป๋อง น้ำอัดลม	3.16	1.12	3.60	1.12	-2.66**
15.การรับบริจาค อาหาร เสื้อผ้า ผ้าห่ม สิ่งของเครื่องใช้	3.37	1.11	3.91	0.99	-3.49**

ตาราง 15 (ต่อ)

ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ในสถาบันการศึกษา	กลาง (N = 168)		ตะวันออกเฉียงเหนือ (N = 69)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
16.การรับบริจาคยา	3.26	1.04	3.65	1.05	2.49*
17.การทำตุ๋ยา หรือกระเป๋ายา	3.20	1.01	3.59	0.98	2.67**
18.การกำจัดขยะมูลฝอยและวัชพืช	3.31	0.90	3.59	0.95	2.08*
19.การประดิษฐ์ธงของขวัญ	3.08	0.95	3.39	0.83	-2.33*
20.การเขียนคำขวัญ	3.30	0.91	3.41	0.91	-0.78
21.การจัดกิจกรรมบริหารจัดการ สมาธิ	3.30	0.98	3.28	0.94	0.16
22.การกำจัดยุงลาย	3.32	0.95	3.61	0.96	-0.10
23.การเดินรณรงค์ต่อต้านสารเสพติด	3.53	0.98	4.09	0.78	-4.17**
24.การช่วยงานห้องพยาบาล	3.30	0.91	3.59	0.86	-2.31*
25.การทำความสะอาดบริเวณสถาบัน	3.64	0.93	3.83	0.87	-1.42
รวม	3.40	0.64	3.67	0.57	2.99**

จากตาราง 15 แสดงว่า สมาชิกอาสาชวูกาชาดที่มีสถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมาชิกอาสาชวูกาชาดที่มีสถานที่ตั้งสถาบันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันแตกต่างจากสมาชิกอาสาชวูกาชาดที่มีสถานที่ตั้งสถาบันในภาคกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในข้อ 11) การจัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะให้แก่สภากาชาดไทย ข้อ 12) การจัดสัปดาห์การบริจาคโลหิต ข้อ 13) การจัดกิจกรรมหารายได้เข้าชมรม ข้อ 14) การรับบริจาคห่วงเปิดฝากระป๋องน้ำอัดลม ข้อ 15) การรับบริจาค อาหาร เสื้อผ้า ผ้าห่ม สิ่งของเครื่องใช้ ข้อ 17) การทำตุ๋ยา หรือกระเป๋ายา ข้อ 23) การเดินรณรงค์ต่อต้านสารเสพติด และสมาชิกอาสาชวูกาชาดที่มีสถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 4) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติด ข้อ 6) การจัดนิทรรศการวันคล้ายวันสถาปนาชวูกาชาดไทย ข้อ 16) การรับบริจาคยา ข้อ 18) การกำจัดขยะ

มูลฝอยและวัชพืช ข้อ 19) การประดิษฐ์ ถูของขวัญ ข้อ 22) การกำจัดยุงลาย และข้อ 24)
การช่วยงานโรงพยาบาล นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มี
สถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการ
การบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา แตกต่างกัน เป็นรายข้อ

ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ นอกสถาบันการศึกษา	ภาค กลาง		ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
1. การให้ความรู้ด้านภาษา	3.53	0.88	3.71	0.81	-1.43
2. การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล	3.57	0.81	3.81	0.79	-2.14*
3. การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารและยา	3.37	0.87	3.70	0.91	-2.56*
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน โรคเอดส์	3.65	0.91	3.86	0.81	-1.64
5. การให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด	3.74	0.89	4.03	0.69	-2.65**
6. การให้ความรู้เกี่ยวกับเคหะพยาบาล	3.36	0.93	3.38	0.89	-0.16
7. การเข้าร่วมกิจกรรมในวันภาษาโลก	3.38	0.94	3.40	1.00	-1.79
8. การเข้าร่วมกิจกรรมในวันเอดส์โลก	3.39	0.98	3.39	1.03	-0.09
9. การเข้าร่วมกิจกรรมในงานวันคล้าย วันสถาปนาอาสาสมัครไทย	3.49	0.95	3.81	1.05	-2.22*
10.การเข้าร่วมกิจกรรมในงานชุมนุมใน ประเทศกลุ่มเอเชียแปซิฟิก	3.23	1.12	3.37	1.10	-0.87
11.การเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยน ไปต่างประเทศ	3.16	1.14	3.20	1.31	-0.18
12.การเข้าร่วมประชุม อบรมกับ สำนักงานอาสาสมัคร	3.42	1.08	3.58	1.33	-0.90
13.การดูแลและเยี่ยมผู้ป่วยใน โรงพยาบาล หรือสถานสงเคราะห์	3.30	1.02	3.53	1.07	-1.51
14.การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่เด็กกำพร้า	3.22	1.10	3.57	1.00	-2.23*
15.การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่ผู้สูงอายุ ในสถานสงเคราะห์	3.19	1.06	3.41	1.02	1.39
16.บริจาค อาหาร เสื้อผ้า ผ้าห่ม สิ่งของ ของ ขวัญ กระจ่างตาให้แก่ทหาร ตำรวจ ผู้ยากไร้	3.66	1.08	3.97	0.95	-2.00*

ตาราง 16 (ต่อ)

ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ นอกสถาบันการศึกษา	ภาค กลาง		ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
17.การเล่านิทาน อ่านหนังสือให้คนพิการ ทางสายตา	3.23	1.09	3.35	1.03	-0.76
18.การช่วยเหลือผู้ประสบภัย	3.38	1.07	3.70	1.05	-2.06*
19.การจัดการแสดงดนตรี ให้แก่ผู้สูงอายุ เด็กพิการ เด็กกำพร้า	3.21	1.14	3.56	1.11	-2.10*
20.การจัดแข่งขันกีฬาให้แก่เด็กที่ด้อย โอกาสในถิ่นทุรกันดาร	3.43	1.12	3.64	1.05	-1.25
21.การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี	3.55	0.99	3.90	0.97	-2.50*
22.การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.72	1.01	4.04	0.85	-2.36*
23.การทำความสะอาดวัด	3.49	1.05	3.84	1.01	-2.39*
24.การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย	3.45	1.03	3.59	1.00	-0.97
25.การปลูกต้นไม้	3.64	0.94	4.12	1.01	-3.31**
26.การทำความสะอาดถนน แม่น้ำลำคลอง และชายหาด	3.48	1.08	3.55	1.08	-0.46
รวม	3.42	0.71	3.65	0.66	-2.30*

จากตาราง 16 แสดงว่า สมาชิกอาสาสมัครทางศาสนาที่มีสถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครทางศาสนาไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมาชิกอาสาสมัครทางศาสนาที่มีสถานที่ตั้งสถาบันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครทางศาสนาไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างจากสมาชิกอาสาสมัครทางศาสนาที่มีสถานที่ตั้งสถาบันในภาคกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในข้อ 5) การให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด ข้อ 25) การปลูกต้นไม้ และสมาชิกอาสาสมัครทางศาสนาที่มีสถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครทางศาสนาไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 2) การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล ข้อ 3) การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารและยา ข้อ 9) การเข้าร่วมกิจกรรมในงานวันคล้ายวันสถาปนาอาสาสมัครทางศาสนาไทย ข้อ 14) การจัดเลี้ยง

อาหารให้แก่เด็กกำพร้า ข้อ 15) การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่ผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์ ข้อ 16)
 บริจาคอาหาร เสื้อผ้า สิ่งของ ถูของขวัญ กระเป๋ายาให้แก่ทหาร ตำรวจ ผู้ยากไร้ ข้อ 18)
 การช่วยเหลือผู้ประสบภัย ข้อ 19) การจัดการแสดงดนตรี ให้แก่ผู้สูงอายุ เด็กพิการ เด็กกำพร้า
 ข้อ 21) การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ข้อ 22) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และ ข้อ 23)
 การทำความสะอาดวัด นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบตามตัวแปร ประสพการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 5 “สมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มีประสพการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน” โดยใช้ค่าสถิติ t (t -test) ผลปรากฏดังตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามประสพการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมและรายด้าน

รายละเอียดข้อมูล	น้อยกว่า 2 ปี (N = 105)		2 ปีขึ้นไป (N = 132)		t
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	
1.การบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา	3.49	0.64	3.47	0.62	0.14
2.การบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา	3.50	0.74	3.47	0.68	0.39
รวม	3.49	0.67	3.47	0.63	0.28

จากตาราง 17 พบว่าสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มีประสพการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ทั้งในและนอกสถาบันการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 5 สรุปผลการสัมภาษณ์ ประกอบการสังเกตการปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ของ
สมาชิกลูกเสืออาสาสมัครระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สัมภาษณ์ วันที่ 17 มีนาคม 2545

ผู้สัมภาษณ์ นางประนิตา ชาน้ำเพชร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายวิรัชศักดิ์ พิงษ์ทอง

ชื่อ ชมรมอาสาสมัครลูกเสือโรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์

สถานที่ตั้งชมรมอาสาสมัครลูกเสือ โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ กรุงเทพมหานคร

จำนวนสมาชิกในชมรม 70 คน

1. กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ที่ชมรมทำในสถานการศึกษา

กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ที่ชมรมทำในสถานศึกษามากที่สุด จำนวน 5 ครั้ง ต่อเทอม คือ การหาทุนเข้าชมรมโดยการขายน้ำเต้าหู้และแซนวิช เพราะว่าเป็นการเตรียมการ บำเพ็ญประโยชน์ในและนอกสถาบัน ซึ่งในสถาบันได้นำรายได้ส่วนหนึ่งมอบเป็นทุนอาหาร กลางวันให้แก่แก่นักเรียนที่ยากจน ในส่วนนอกสถาบันการศึกษาทางชมรมจะทำกิจกรรมใน ต่างจังหวัดในรูปแบบของงานบริการอาสาสมัคร ซึ่งต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการทำ กิจกรรมแต่ละครั้ง นอกนั้นจะเป็นกิจกรรมการให้ความรู้ด้านกาชาด ให้แก่สมาชิกอาสา สมัครลูกเสือในชมรม การจัดนิทรรศการในวันสำคัญต่าง ๆ การจัดกิจกรรมนันทนาการให้ความ สนุกสนานแก่สมาชิกในชมรม การทำความสะอาดในบริเวณโรงเรียน และห้องพักอาจารย์ การ รับผิดชอบเครื่องใช้ เสื้อผ้าเพื่อนำไปร่วมงานบำเพ็ญประโยชน์กับสำนักงานลูกเสือ และชุมชน จัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องสารเสพติดจำนวน 2 ครั้งต่อเทอม และน้อยที่สุดคือ การรับ ปรึกษาอวัยวะให้แก่สภาลูกเสือไทย จำนวน 1 ครั้งต่อเทอม

2. กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ที่ชมรมทำนอกสถานการศึกษา

กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ที่ชมรมทำนอกสถาบันมากที่สุด จำนวน 3 ครั้งต่อเทอม คือ การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับความเป็นมาของชมรมอาสาสมัครลูกเสือ โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏ กษัตริย์ ซึ่งเป็นโรงเรียนชายล้วนแห่งแรกของประเทศไทยที่ตั้งชมรมอาสาสมัครลูกเสือ และได้รับ รางวัลชนะเลิศในการประกวดโครงการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถานการศึกษาในปีแรกที่เริ่มก่อ ตั้งชมรม ซึ่งเป็นความภาคภูมิใจอย่างมาก จึงได้มีกิจกรรมการจัดนิทรรศการให้ความรู้ เพื่อเป็น การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ในเรื่องของกาชาด ลูกเสือและงานอาสาสมัคร พร้อมทั้งนำ ผลงานของการปฏิบัติงานกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่ชมรมอาสาสมัครลูกเสือโรงเรียนต่าง ๆ

ได้เห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับในการเป็นอาสาสมัคร นอกจากกิจกรรมจัดนิทรรศการแล้ว ยังมี การจัดกิจกรรมนันทนาการ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การรับบริจาคสิ่งของเครื่องใช้ บริจาคยา การหาทุนเข้าชมรม การนำดอกไม้ไปเยี่ยมผู้ป่วยเพื่อให้กำลังใจในโรงพยาบาล จำนวน 2 ครั้ง ต่อเทอม และน้อยที่สุด จำนวน 1 ครั้งต่อเทอม คือการเล่านิทานให้ผู้พิการทางสายตา

3. กลุ่มเป้าหมายที่ทำการกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์

กลุ่มเป้าหมายที่ชมรมได้ทำมากที่สุด จำนวน 3 ครั้ง คือ นักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง สารเสพติดในโรงเรียน เพราะเนื่องจากทางชมรมอาสาสมัคร ได้ทำงานร่วมกับอาจารย์ห้องพยาบาลและอาจารย์ฝ่ายปกครองให้ช่วยเป็นผู้สอดส่องดูแลผู้ที่เป็นกลุ่มเสี่ยงเรื่องสารเสพติดในโรงเรียน รองลงมา จำนวน 2 ครั้งต่อเทอม คือ ทำกิจกรรมกับเด็กกำพร้าในสถานสงเคราะห์ เด็กยากจนในถิ่นทุรกันดาร ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยในโรงพยาบาล กลุ่มเสี่ยงโรคเอดส์ ประชาชนในถิ่นทุรกันดาร ชาวเขาซึ่งทำกิจกรรมร่วมกับสำนักงานยุวกาชาดและเหล่ากาชาดใน จังหวัดที่ออกปฏิบัติงาน เพื่อน ๆ สมาชิกในชมรม และน้อยที่สุด คือ ผู้พิการทางสายตา

4. ลักษณะของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์

ลักษณะของกิจกรรมในการบำเพ็ญประโยชน์ มากที่สุดจำนวน 3 ครั้งต่อเทอม คือให้ความรู้ด้านวิชาการ การให้บริการช่วยเหลือ การรับและบริจาคสิ่งของเครื่องใช้ รองลงมา จำนวน 2 ครั้งต่อเทอม คือ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การให้ความบันเทิงความสนุกสนาน การจัดเลี้ยงอาหารเด็กกำพร้า และน้อยที่สุดจำนวน 1 ครั้งต่อเทอม การกำจัดและการทำความสะอาด

5. วัตถุประสงค์ของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์

ชมรมอาสาสมัครกาชาดมีวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ คือ เพื่อปลูกฝังคุณธรรมและอุดมการณ์ให้สมาชิกอาสาสมัครกาชาดให้รู้จักช่วยเหลือสังคมและบุคคลที่ขาดโอกาส เพื่อฝึกให้สมาชิกอาสาสมัครกาชาดได้รู้จักการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบตนเองและสังคม มีความสามารถเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เพื่อเสริมสร้างความสามัคคี เสียสละ ประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ส่งเสริมให้เข้าใจและสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนและชุมชน เพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาสใช้ความรู้จากการฝึกอบรม เพื่อได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ในการทำงานและได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาจากสภาพจริง มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และได้เผยแพร่ชื่อเสียงของโรงเรียนและชมรมอาสาสมัครกาชาด

6. มีวิธีการดำเนินงานกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์

ในการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ได้มีวิธีการดำเนินงาน คือ มีการวางแผนโครงการ การจัดหาสมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมของชมรม การจัดหางบประมาณสนับสนุน การเลือกสถานที่ และกลุ่มเป้าหมาย การมีส่วนร่วมของสมาชิกในชมรมและชุมชน ความปลอดภัย การจัดวัสดุ อุปกรณ์ การขอความร่วมมือ สนับสนุนต่าง ๆ

7. เมื่อทำกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์มีความประทับใจ

เมื่อทำกิจกรรมมีความประทับใจเพื่อนในชมรม ที่ช่วยกันทำงาน ทุกคนมีความเต็มใจในการทำงาน ทำให้เกิดความสามัคคีและทุกคนมีจิตใจมุ่งมั่นที่จะทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ และชาวบ้านในชุมชนที่ได้ให้ความร่วมมือ การต้อนรับและช่วยเหลือในเรื่อง อาหาร ที่พัก ความปลอดภัยแก่สมาชิก

8. สิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์

สิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์คือ ได้ฝึกตนเองให้มีความรู้ มีความรับผิดชอบมากขึ้น และได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ในการทำงาน รู้จักการเสียสละเวลา กำลังทรัพย์ กำลังกายให้แก่ส่วนรวม เป็นคนมีจิตใจโอบอ้อมอารี เอื้ออาทร เมตตา รู้จักการให้บริการอาสาสมัครแก่ผู้อื่น พัฒนาตนเองในด้านการทำงาน การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น และเป็นผู้ใหญ่ขึ้น

9. ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะดำเนินกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์

ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำกิจกรรมบางครั้งจะขาดความเข้าใจในการทำงานและมีเพื่อนร่วมงานเอาเปรียบบ้าง แต่ก็ได้นำปัญหาเหล่านั้นมาประชุมและหาทางแก้ไข

10. ความต้องการ ในการช่วยเหลือ

ต้องการความช่วยเหลือในด้านงบประมาณมากที่สุด เนื่องจากกิจกรรมที่จัดมักจะออกไปช่วยเหลือในชนบทซึ่งต้องใช้งบประมาณมาก ส่วนด้านวิชาการก็ต้องการมากเช่นกัน เนื่องจากเป็นโรงเรียนที่ไม่มีหม่ยุวกาชาด จึงต้องการให้คณะวิทยากรจากสำนักงานยุวกาชาด มาให้ความรู้ ฝึกทักษะให้แก่สมาชิกเนื่องจากคณะกรรมการและสมาชิกจะเปลี่ยนไปทุก ๆ ปี และเป็นที่ปรึกษาในขณะทีออกปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ด้วยทุกครั้ง

11. จากการสังเกตการปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์

โครงการมกุฏกษัตริย์เสริมสร้างคุณภาพชีวิตเยาวชนด้วยโอกาส ของสมาชิกอาสา
ยุวกาชาดโรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ ณ ตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขาว จังหวัดแพร่
ระหว่างวันที่ 16 – 20 มีนาคม 2545 กลุ่มเป้าหมายเป็น ชาวบ้านและเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาฯ

พบว่า สมาชิกอาสายุวกาชาดได้มีจิตสำนึกในการเสียสละ กำลังทรัพย์ กำลังกาย
เวลา เพื่อทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม และใช้เวลาว่างในช่วงปิดภาคเรียน

สมาชิกได้มีภาวะการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี มีการแบ่งหน้าที่ และรับผิดชอบในหน้าที่ที่
ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี

สมาชิกได้มีการเรียนรู้วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีในชุมชนซึ่งเป็น
ประสบการณ์ใหม่ในการอยู่ร่วมกับสังคม

กิจกรรมที่ทำในโครงการฯ มีดังนี้

สร้างและซ่อมแซมอาคาร ศูนย์พัฒนาการเรียนของเด็กก่อนวัยเรียน

ปรับพื้นที่สนามเด็กเล่น และรื้อรอบบริเวณศูนย์พัฒนาการเรียนของเด็กก่อนวัยเรียน

ประกอบอาหารรับประทานเอง ซึ่งสมาชิกบางคนไม่เคยประกอบอาหารในช่วงที่อยู่
บ้านของตนเอง แต่ได้รับมอบหมายให้ทำก็เต็มใจและสามารถทำให้เพื่อน ๆ รับประทานได้
อย่างอร่อย

บริจาคสิ่งของ ของเล่น เครื่องนุ่งห่ม อาหาร ให้แก่ ศูนย์พัฒนาการเรียนของเด็กก่อน
วัยเรียน

เข้าร่วมงานศพและร่วมบริจาคเงินช่วยเหลืองานศพ ที่วัดประจำหมู่บ้าน

ไปวัดในช่วงเช้าเพื่อทำบุญและฟังธรรมเทศนา

ช่วงคำจัดกิจกรรมนันทนาการ

ระดับอุดมศึกษา

สัมภาษณ์ วันที่ 23 มกราคม 2545

ผู้สัมภาษณ์ นางปะนิดา ขาดินน้ำเพชร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นางสาวปัทรินทร์ ยาวิเรือง

ชื่อ ชมรมอาสายุวกาชาด วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ

สถานที่ตั้งชมรมอาสา วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ อำเภอธัญบุรี จ.ปทุมธานี

จำนวนสมาชิกในชมรม 250 คน

1. กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ที่ชมรมทำในสถาบัน

กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ที่ทำในสถาบันมากที่สุด จำนวน 8 ครั้งต่อเทอม คือ การให้ความรู้ด้านภาษา ตำนาน ภาษา งานบริการอาสาสมัคร เนื่องจากคณะกรรมการชมรมทุกคนได้เข้าร่วมอบรมหลักสูตรอาสาสมัคร และในวิทยาลัยได้จัดให้กิจกรรมอาสาสมัครเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ดังนั้นจึงมีจำนวนสมาชิกมากเพื่อให้สมาชิกได้ทราบถึงหลักภาษา ตำนาน ภาษา และงานอาสาสมัครจึงได้มีการจัดกิจกรรมให้ความรู้ด้านนี้ทุกสัปดาห์ ๆ ละ 1 ครั้ง ในช่วงกิจกรรม รองลงมา จำนวน 2 ครั้งต่อเทอมเป็นกิจกรรมการจัดนิทรรศการ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยการปลูกต้นไม้และดูแลในบริเวณสถาบัน การหาทุนเข้าชมรมเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ การรับบริจาคสิ่งของเสื้อผ้า และน้อยที่สุด จำนวน 1 ครั้งต่อเทอม คือการรับบริจาคโลหิตโดยติดต่อกับศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ สภากาชาดไทย

2. กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ที่ชมรมทำนอกสถาบัน

กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ที่ทำนอกสถาบันที่ทำมากที่สุด จำนวน 2 ครั้งต่อเทอม คือ การจัดโครงการบริการคนชราให้ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย จัดกิจกรรมนันทนาการให้ความสนุกสนาน รองลงมา จำนวน 1 ครั้งต่อเทอมเป็นการจัดนิทรรศการ ด้านภาษา ตำนาน ภาษา การกำจัดและการทำความสะอาดที่วัดและชุมชนใกล้เคียงสถาบัน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การรับบริจาคสิ่งของ

3. กลุ่มเป้าหมายที่ทำกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์

กลุ่มเป้าหมายที่ทำกิจกรรมมากที่สุด จำนวน 8 ครั้งต่อเทอม คือเพื่อนสมาชิกในชมรม รองลงมา จำนวน 2 ครั้งต่อเทอม คือผู้สูงอายุในชมรมในจังหวัดปทุมธานี นอกนั้นจัดจำนวน 1 ครั้งต่อเทอม ให้เด็กกำพร้าในสถานสงเคราะห์ เด็กยากจน ประชาชนในถิ่นทุรกันดาร เยาวชนกลุ่มเสี่ยงสารเสพติด เยาวชนกลุ่มเสี่ยงโรคเอดส์

4. ลักษณะของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์

ลักษณะของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ มากที่สุด จำนวน 8 ครั้งต่อเทอม คือการให้ความรู้ด้านวิชาการโดยเฉพาะเรื่องความรู้เพื่อชีวิต ภาษา ตำนาน ภาษา งานบริการอาสาสมัคร การปฐมพยาบาล รองลงมา จำนวน 2 ครั้งต่อเทอม คือ การบริการช่วยเหลือสังคม การบริจาคสิ่งของเครื่องใช้ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การให้ความบันเทิงในรูปแบบกิจกรรมนันทนาการ การจัดเลี้ยงอาหารเด็กกำพร้าและผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์ น้อยที่สุด คือการกำจัดและการทำความสะอาด

5. วัตถุประสงค์ของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาส ช่วยเหลือสังคมที่ขาดโอกาส เพื่อให้ได้นำความรู้ความสามารถไปสู่ชุมชน เพื่อพัฒนาสุขภาพทางจิตและทางร่างกายให้ผู้สูงอายุในชุมชน เพื่อให้สมาชิกรู้จักการทำงานเป็นทีม และมีความรับผิดชอบ ต่อตนเองและผู้อื่น พร้อมทั้งมีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เพื่อเสริมสร้างความสามัคคี เป็นผู้เสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เพื่อส่งเสริมสัมพันธ์ภาพอันดีกับเพื่อนในชมรม และกับชุมชน เพื่อเผยแพร่กิจกรรมของชมรมอาสาชวูกาชาตวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ

6. มีวิธีการดำเนินงานกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์

การดำเนินงานกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ เขียนโครงการ นำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา มีการวางแผนงาน จัดหาสมาชิกที่จะรับผิดชอบในแต่ละกิจกรรม จัดหางบประมาณ เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรม เลือกสถานที่ กลุ่มเป้าหมาย สำรวจความต้องการของชุมชน ศึกษากิจกรรมของชุมชน จัดกิจกรรมให้สมาชิกในชมรมและชุมชนได้มีส่วนร่วม ดำเนินถึงการเดินทางและความปลอดภัย การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ การประสานงานขอความร่วมมือจากเพื่อนสมาชิกและชุมชน

7. เมื่อทำกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์มีความประทับใจ

มีความประทับใจเพื่อนในชมรม ที่ช่วยกันทำงาน สาเหตุอาจเป็นเพราะทุกคนมีความเต็มใจในการทำงาน ทำให้เกิดความสามัคคีและผลของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ช่วยให้มีความสุขทางจิตใจ เกิดความอบอุ่น และกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นผู้สูงอายุ ที่สมาชิกในชมรมได้เห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ ได้ทุ่มเทความสามารถที่ในการบริการ ทำให้ผู้สูงอายุมีความสุข ยิ้มแย้มแจ่มใส พร้อมทั้งประทับใจในเรื่อง การได้รับความร่วมมืออย่างมากจากผู้บริหาร คณะครูของวิทยาลัย จากเพื่อนในชมรม และจากประชาชนชุมชน

8. สิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์

สิ่งที่ได้รับมากที่สุด คือ ได้รับความรู้ ประสบการณ์ใหม่ ๆ จากเพื่อน และชุมชน ภาควิชาใจในเรื่อง การให้บริการอาสาสมัครแก่ชุมชน ได้พัฒนาตนเองในด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น

9. ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะดำเนินการบำเพ็ญประโยชน์

ปัญหาที่เกิดขึ้นใหญ่จะเป็นเรื่องเวลาที่กำหนดกับกิจกรรมไม่สมดุลกันเพราะกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้สูงอายุมีอายุมากและจำนวนมากเกินไป จึงทำให้เวลากับกิจกรรมที่เตรียมไว้ทำไม่ทันตามที่กำหนด

10. ความต้องการในการช่วยเหลือ

ต้องการความช่วยเหลือด้านงบประมาณมากที่สุด เนื่องจากกิจกรรมที่จัดเป็นที่สนใจของกลุ่มเป้าหมายทำให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น งบประมาณที่ได้รับจึงไม่เพียงพอ ส่วนด้านวิชาการนั้น ต้องการให้มีการฝึกทักษะด้านการฝึกปฏิบัติในเรื่อง การให้บริการอาสาสมัครช่วยเหลือสังคมแก่สมาชิกในชมรม จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบ่อย ๆ

11. จากการสังเกตการปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์

โครงการอาสาชวกราชาอุดมศึกษา เพื่อการบริบาลคนชราในชุมชน ครั้งที่ 5 ณ โรงฝึกพลศึกษา 1 วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ตำบลบึงน้ำรักษ์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้สูงอายุ จำนวน 100 คน

พบว่า โครงการนี้ได้รับความร่วมมือจากวิทยาลัย ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างดี และการมีส่วนร่วมจากชุมชน รวมทั้งนายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โรงพยาบาลประจำอำเภอที่เข้าร่วมในการตรวจสุขภาพให้ผู้สูงอายุ และชมรมผู้สูงอายุในชุมชนรอบ ๆ สถาบันการศึกษา ส่วนสมาชิกอาสาชวกราชาได้มีการเตรียมตัวปฏิบัติงานโดยแบ่งหน้าที่การทำงานเป็นฝ่าย ๆ เช่น ฝ่ายต้อนรับ ฝ่ายพิธีการ ฝ่ายอาหาร ฝ่ายจัดของที่ระลึก ฝ่ายนันทนาการ ฝ่ายวิชาการจัดนิทรรศการให้ความรู้ ซึ่งสมาชิกทุกคนตั้งใจในงานอาสาสมัคร และแสดงความสามารภที่ได้รับการเรียนรู้มาถ่ายทอดได้เป็นอย่างดี ซึ่งผลสำเร็จของงานเป็นที่ชื่นชมของทุกคน ๆ ที่ได้ร่วมโครงการ

กิจกรรมที่ทำในโครงการฯ

ให้ความรู้โดยการจัดนิทรรศการด้านภาษา ด้านสุขภาพอนามัยทางกายและจิตใจด้านโภชนาการ

สาธิตวิธีการออกกำลังกาย ให้ผู้สูงอายุฝึกปฏิบัติการออกกำลังกายอย่างเหมาะสมถูกต้อง และสาธิตวิธีการนวดเพื่อสุขภาพและฝึกปฏิบัติการนวดเพื่อสุขภาพ

ให้บริการ การตรวจสุขภาพเบื้องต้น ซึ่งได้รับความร่วมมือจากโรงพยาบาลประจำอำเภอธัญบุรี

จัดกิจกรรมนันทนาการ จัดเลี้ยงอาหารกลางวันและของที่ระลึกให้แก่ผู้สูงอายุ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย ผู้วิจัย ได้สรุปผลของการวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการนำความรู้จากเนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย
2. เพื่อศึกษาการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ตั้งสถาบัน และ ประสบการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์
4. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของสมาชิกอาสาชวยกาชาดเกี่ยวกับการบำเพ็ญประโยชน์ ใน 2 แห่ง คือ อาสาชวยกาชาดระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้บริหารระดับสูงได้นำมาใช้ประกอบการพิจารณาหาแนวทางปรับปรุงเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อพัฒนาหลักสูตรอาสาชวยกาชาด
2. ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้การส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด มีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกาชาด ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของการพัฒนาเยาวชนในประเทศ
3. ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูล การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อการจัดฝึกอบรมในครั้งต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. สมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มีเพศต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน
2. สมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มีอายุต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน
3. สมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน
4. สมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มีสถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน
5. สมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่มีประสบการณ์การทำงานบำเพ็ญประโยชน์ต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัคร ของสำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ปีการศึกษา 2542 - 2543 จัดอบรมทั้งสิ้น 6 รุ่น รวม 480 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัคร ของสำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ระหว่างปีการศึกษา 2542 - 2543 โดยการแบ่งสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครเป็นรุ่นตามที่ได้รับอบรมแล้วจับสลากรายชื่อสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครแต่ละรุ่น มาร้อยละ 50 จะได้กลุ่มตัวอย่าง รวม 240 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 2 คน ได้มาจากตัวแทนคณะกรรมการชมรมที่อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม เลือกให้ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ช่วงที่ทำการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ .95 โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุด

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัครโดยเป็นข้อคำถาม การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัครอาสาสมัคร สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ของสมาชิกอาสาสมัครที่ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรอาสาสมัคร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ตั้งสถาบัน ประสิทธิภาพการทำงานกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

ตอนที่ 2 ระดับการนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร สำนักงานยุวกาชาด สภาการศึกษาไทย

ตอนที่ 3 การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร สำนักงานยุวกาชาด สภาการศึกษาไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถานบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถานบันการศึกษา

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต เกี่ยวกับการปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร 2 แห่ง คือ สมาชิกอาสาสมัครระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ สมาชิกอาสาสมัครระดับอุดมศึกษา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบ คือ

1. เก็บข้อมูลโดยแบบสอบถาม เป็นการให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามกลับคืนทางไปรษณีย์ โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 45 วัน นับตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ – 30 มีนาคม 2545 ได้รับแบบสอบถามกลับมา 239 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.58 ของแบบสอบถามทั้งหมด เมื่อนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ พบว่า แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 237 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.16 ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา

2. เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตการปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ เป็นการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ของสมาชิกอาสาสมัครระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ คือ นายวีรศักดิ์ พึ่งวังทอง และ สมาชิกอาสาสมัครระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ คือ นางสาวปัทรินทร์ ยาวีเริง ซึ่งทางอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมได้คัดเลือกจากตัวแทนของคณะกรรมการชมรม ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ช่วงที่ทำการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่
คำนวณค่าร้อยละ

2. ข้อมูลการนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสา
ยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสายุวกาชาด สำนักงานยุวกาชาด
สภากาชาดไทย ทำการวิเคราะห์ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
แล้วประเมินการนำไปใช้ โดยใช้เกณฑ์ประเมิน ในส่วนของการไม่ได้ใช้ วิเคราะห์โดยการ
แจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ

3. ข้อมูลการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญ
ประโยชน์ ของสมาชิกอาสายุวกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์
ในสถาบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา มาวิเคราะห์ โดยการ
หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าการนำไปใช้
ออกเป็น 5 ช่วงคะแนน ในส่วนของการไม่ได้ใช้ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และคำนวณ
ค่าร้อยละ

4. เปรียบเทียบการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้ในการ
บำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสายุวกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญ
ประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา เป็นราย
ด้านจำแนกตามตัวแปรอิสระ วิเคราะห์โดยใช้ค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่ม
ตัวอย่าง 2 กลุ่ม (t-test)

5. สำหรับเครื่องมือชุดที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์ ประกอบการสังเกตการปฏิบัติงานการ
บำเพ็ญประโยชน์ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยการสรุปประเด็นสำคัญ เป็นความเรียง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสายุวกาชาดไปใช้
ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสายุวกาชาด สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย
สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

สมาชิกอาสายุวกาชาด จำนวน 237 คน เป็นเพศชาย จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ
63.70 เพศหญิง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 36.30 ส่วนใหญ่มีอายุ 15 -20 ปี จำนวน 125 คน
คิดเป็นร้อยละ 52.70 อายุ 21 -25 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 47.30 ระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 31.60 ระดับอุดมศึกษา จำนวน 162 คน คิดเป็น
ร้อยละ 68.40 สถานที่ตั้งสถาบันในภาคกลาง จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 70.90
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 29.10 ประสบการณ์การทำกิจกรรม

บำเพ็ญประโยชน์น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 44.30 ประสบการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ 2 ปีขึ้นไป จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 55.70

2. ระดับการนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวาทไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การนำความรู้ไปใช้ในระดับมากมี 23 ข้อ ($\bar{X} = 3.50 - 4.07$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 21) เกม - เพลง ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ ข้อ 5) มนุษย์สัมพันธ์กับการทำงาน เป็นทีม ($\bar{X} = 4.01$) นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลางมี 5 ข้อ ($\bar{X} = 3.28 - 3.49$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 13) การบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.28$)

ส่วนไม่ได้ใช้ พบว่า สมาชิกอาสาชวาทที่ไม่ได้นำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวาทไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามี 14 ข้อ โดยข้อที่มีความถี่สูงสุด คือ ข้อ 1) รอบโลกกับกาชาต จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 รองลงมา คือข้อ 20) การแสดงเจียบ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 นอกนั้นน้อยที่สุด คือ ข้อ 2) ภาษาไทยและชวาท ข้อ 3) หลักการกาชาต ข้อ 6) ภาวะผู้นำกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ ข้อ 12) เภยบาล ข้อ 13) การบรรเทาสาธารณภัย ข้อ 18) กิจกรรมหน้าเสาธงและการเยี่ยมเยียน ข้อ 22) การแสดงรอบกองไฟ ข้อ 23) การประสานงาน ข้อ 24) การประชุมหน่วย ข้อ 26) อาสาชวาทสัมพันธ์ ข้อ 27) เวทีอาสาชวาท และ ข้อ 28) กิจกรรมยามว่าง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.04

3. การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวาทไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทั้ง 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา ($\bar{X} = 3.48$) ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา พบว่ามีการนำความรู้ไปใช้ในระดับมาก มี 11 ข้อ ($\bar{X} = 3.53 - 3.92$) โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 4) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติด ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมาคือ ข้อ 3) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ ($\bar{X} = 3.70$) การนำความรู้ไปใช้ในระดับปานกลางมี 14 ข้อ ($\bar{X} = 3.17 - 3.49$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดของระดับนี้คือ ข้อ 19) การประดิษฐ์ของขวัญ ($\bar{X} = 3.17$)

ส่วนของการไม่ได้ใช้พบว่า สมาชิกอาสาชวาทที่ไม่ได้นำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวาทไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามี 19 ข้อ ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ ข้อ 16) การรับบริจาคยา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 รองลงมาคือ ข้อ 7) การทำตุ๊กตาหรือกระเป๋ายา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และ น้อยที่สุดคือ ข้อ 1) การให้ความรู้ด้านกาชาตและงานอาสาชวาท ข้อ 5) การให้ความรู้เกี่ยวกับ

การป้องกันสุขภาพอนามัย เช่น สุขภาพฟัน ข้อ 10) การจัดนิทรรศการวันงดสูบบุหรี่ ข้อ 22) การกำจัดขยะ ข้อ 23) การเดินรณรงค์ต่อต้านสารเสพติด และข้อ 25) การทำความสะอาดบริเวณสถานศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40

ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถานบันการศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การนำความรู้ไปใช้ในระดับมากมี 11 ข้อ ($\bar{X} = 3.50 - 3.83$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 5) การให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมา คือข้อ 22) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.81$) การนำความรู้ไปใช้ในระดับปานกลางมี 15 ข้อ ($\bar{X} = 3.17-3.49$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 11) การเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.17$)

ส่วนของการไม่ได้ใช้ พบว่า สมาชิกอาสาสมัครที่ไม่ได้นำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีทั้งหมด 24 ข้อ ข้อที่มีความถี่สูงสุด คือ ข้อ 11) การเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90 รองลงมา คือ ข้อ 10) การเข้าร่วมกิจกรรมในงานชุมนุมในประเทศกลุ่มเอเชียแปซิฟิก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.60 น้อยที่สุด คือ ข้อ 1) การให้ความรู้ด้านภาษา ข้อ 3) การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารและยา ข้อ 4) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ ข้อ 22) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และข้อ 23) การทำความสะอาดวัด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40

4. การเปรียบเทียบการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัคร สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ตั้งสถาบัน ประสพการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

4.1 สมาชิกอาสาสมัครที่มีเพศต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 สมาชิกอาสาสมัครที่มีอายุต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

4.3 สมาชิกอาสาสมัครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.4 สมาชิกอาสาสมัครที่มีสถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.5 สมาชิกอาสาชุกาชาดที่มีประสบการณ์การทำการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชุกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มึนัยสำคัญทางสถิติ

5. จากการสัมภาษณ์ ประกอบการสังเกต การปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชุกาชาด

5.1 ผลจากสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตการปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชุกาชาดระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนมัธยมวัดมกุฎกษัตริย์

ผู้ให้สัมภาษณ์คือ นายวีรศักดิ์ พึ่งวังทอง

สถานที่ตั้งชมรม โรงเรียนมัธยมวัดมกุฎกษัตริย์ กรุงเทพมหานคร

จำนวนสมาชิก 70 คน

1. กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา พบว่า มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชุกาชาดไปใช้มากที่สุดในเรื่องของกิจกรรมการหาทุนเข้าชมรม รองลงมาคือ กิจกรรมให้ความรู้ด้านกาชาด ชุกาชาด งานบริการอาสาสมัคร น้อยที่สุด คือ กิจกรรมรับบริจาคอวัยวะให้แก่สกากาชาดไทย

2. กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา พบว่า มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับความเป็นมาของชมรมอาสาชุกาชาดโรงเรียนมัธยมวัดมกุฎกษัตริย์ ควบคู่ไปกับการให้ความรู้เรื่องกาชาด ชุกาชาดและงานบริการอาสาสมัคร รองลงมาคือ การรับบริจาคสิ่งของเครื่องใช้ น้อยที่สุดคือ การเล่นิทานให้ผู้พิการทางสายตา

3. มีกลุ่มเป้าหมายในสถาบันการศึกษา พบว่าได้ทำการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงสารเสพติดในโรงเรียน ส่วนกลุ่มเป้าหมายนอกสถาบันการศึกษานั้น พบว่าได้ทำการกิจกรรมกับเด็กกำพร้าในสถานสงเคราะห์ และเด็กยากจนในชนบท

4. ลักษณะของกิจกรรม พบว่าส่วนมากจะเป็นลักษณะการให้ความรู้ด้านวิชาการ เรื่อง กาชาด ชุกาชาด งานบริการอาสาสมัคร รองลงมาคือ การรับและบริจาคสิ่งของเครื่องใช้ น้อยที่สุดคือ การก้าจัดและการทำความสะอาด

5. มีวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์พบว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝังคุณธรรมและอุดมการณ์ ให้สมาชิกอาสาชุกาชาดรู้จักช่วยเหลือสังคมและบุคคลที่ขาดโอกาส

6. มีวิธีการดำเนินงานกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ พบว่ามีขั้นตอนการดำเนินงาน และทุกคนช่วยกันทำงานในบรรลวุฒิตุประสงค์ที่ตั้งไว้

7. มีความประทับใจ พบว่ามีความประทับใจเพื่อนมากที่สุด รองลงมาเป็นชาวบ้านในชุมชนที่ไปทำการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

8. สิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ มากที่สุดคือ การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เป็นการฝึกให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น รองลงมาเป็นผู้รู้จักการเสียสละทั้งเวลา กำลังทรัพย์ กำลังกายให้แก่ส่วนรวม เป็นคนมีจิตใจโอบอ้อมอารี เอื้ออาทรเมตตา ด้านมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น และได้ความเป็นผู้ใหญ่ขึ้น

9. มีปัญหาเกิดขึ้นในขณะดำเนินกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ มากที่สุดคือ ความเข้าใจในการทำงาน รองลงมาคือ เพื่อนบางคนเอาเปรียบในเวลางาน

10. มีความต้องการในการช่วยเหลือ มากที่สุดคือเรื่อง งบประมาณ

11. จากการสังเกตการปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาสมัครของโครงการมกุฎกษัตริย์เสริมสร้างคุณภาพชีวิตเยาวชนด้วยโอกาส เป็นกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่ทำให้กับเด็กก่อนวัยเรียนในต่างจังหวัด โดยการไปซ่อมแซมศูนย์การเรียนรู้ที่เป็นส่วนของอาคารเรียน รั้วโรงเรียน สนามเด็กเล่น ซึ่งสมาชิกอาสาสมัครที่ร่วมทำงานมีความเต็มใจสมัครใจในการทำงาน ส่วนกิจกรรมที่ไปร่วมในหมู่บ้านคือ การไปร่วมงานศพทำให้รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวบ้านในชุมชนนั้น พร้อมทั้งสมาชิกอาสาสมัครไปร่วมการทำบุญ ฟังธรรมในช่วงเช้าที่วัดประจำหมู่บ้าน ซึ่งกิจกรรมที่ทำให้เป็นการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของตนเองให้มีคุณค่าเพิ่มมากยิ่งขึ้น

5.2 ผลการสัมภาษณ์ ประกอบการสังเกตการปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาสมัครระดับอุดมศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ

ผู้ให้สัมภาษณ์ นางสาวปัทรินทร์ ยาวีระ

สถานที่ตั้งชมรมอยู่ที่วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
จำนวนสมาชิกในชมรม 250 คน

1. กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ที่ชมรมทำในสถาบันการศึกษามากที่สุด พบว่าจัดกิจกรรมให้ความรู้ด้านภาษา ยุกาชาต งานบริการอาสาสมัคร รองลงมาคือ จัดนิทรรศการในวันสำคัญต่าง ๆ น้อยที่สุดคือ การรับบริจาคบริจาคโลหิต

2. กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ที่ชมรมทำนอกสถาบันการศึกษา มากที่สุดคือกิจกรรมโครงการบริการคนชราให้ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยแก่ผู้สูงอายุ รองลงมาคือ การจัดนิทรรศการให้ความรู้ในด้านภาษา ยุกาชาต น้อยที่สุดคือ การกำจัดและทำความสะอาดที่วัดและชุมชนใกล้สถาบันการศึกษา

3. มีกลุ่มเป้าหมายที่ทำกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ มากที่สุดคือ ผู้สูงอายุในชุมชนจังหวัดปทุมธานี รองลงมาคือ เด็กกำพร้าในสถานสงเคราะห์ น้อยที่สุดเยาวชนกลุ่มเสี่ยงโรคเอดส์

4. ลักษณะของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า ส่วนมากจะเป็นการให้ความรู้ด้านวิชาการโดยเฉพาะเรื่องความรู้เพื่อชีวิต ภาษาต ถุภาษาต งานบริการอาสาสมัคร การปฐมพยาบาล รองลงมาคือ การบริจาคสิ่งของเครื่องใช้ น้อยที่สุด คือ การกำจัดและการทำความสะอาด

5. มีวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ มากที่สุด คือ เพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาสช่วยเหลือสังคมที่ขาดโอกาสและนำความรู้ความสามารถไปพัฒนาชุมชน รองลงมา เพื่อให้สมาชิกรู้จักการทำงานเป็นทีม

6. วิธีการดำเนินงานกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ พบว่าได้มีการดำเนินการไปตามขั้นตอนในการทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

7. เมื่อทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์มีความประทับใจมากที่สุด คือ เพื่อนในชมรม รองลงมา คือ ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมกิจกรรม

8. เมื่อทำกิจกรรมแล้วสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์มากที่สุดคือ ประสบการณ์ใหม่ ๆ จากเพื่อน รองลงมา คือ ความภาคภูมิใจในเรื่องการให้บริการอาสาสมัครแก่ชุมชน ได้พัฒนาตนเองในด้านการทำงาน การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น

9. ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะดำเนินกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ มากที่สุดคือ เรื่องเวลาที่กำหนดไว้กับกิจกรรมไม่สอดคล้องกัน รองลงมาคือ ผู้สูงอายุที่มีจำนวนมากและอายุมากเกินไป

10. มีความต้องการในการช่วยเหลือมากที่สุดคือ ด้านงบประมาณ รองลงมาคือ ด้านวิชาการ น้อยที่สุดคือ ด้านการฝึกทักษะปฏิบัติในการให้บริการช่วยเหลือสังคม

11. จากการสังเกตการปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชยุวภาษาต โครงการชยุวภาษาตอุดมศึกษา เพื่อการบริหารลคนชราในชุมชน ครั้งที่ 5 เป็นการจ้ดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ภายในวิทยาลัยพลศึกษา เนื่องจากครั้งที่ 1- 4 ได้ไปจ้दनอกสถาบันการศึกษา มีปัญหาเรื่องบุคคลกร งบประมาณไม่เพียงพอ ในครั้งนี้จึงลงมาจ้ดที่วิทยาลัย ซึ่งมีความพร้อมทั้งสถานที่ และได้รับความร่วมมือจากคณะผู้บริหาร ครู อาจารย์เป็นอย่างดี สมาชิกอาสาชยุวภาษาตมีการวางแผนงาน และการแบ่งหน้าที่กัน ด้านการจัดกิจกรรมมีการจัดนิทรรศการให้ความรู้ด้านภาษาต ด้านสุขภาพอนามัยทางกายและจิตใจ ด้านโภชนาการ การสาธิตวิธีการออกกำลังกาย การสาธิตเรื่องการนวดเพื่อสุขภาพ พร้อมทั้งให้ผู้สูงอายุได้ฝึกปฏิบัติ ให้บริการการตรวจสุขภาพเบื้องต้น กิจกรรมนันทนาการ การจัดเลี้ยงอาหารและแจกของที่ระลึกให้แก่ผู้สูงอายุ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่สมาชิกอาสาชยุวภาษาตได้จ้ดขึ้น ผลสำเร็จของงาน เป็นที่ชื่นชมและพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย สามารถสรุปประเด็นสำคัญมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลจากการศึกษาการนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย โดยรวมเห็นว่าการนำความรู้ไปใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สมาชิกอาสาชวยกาชาดมีประสบการณ์เดิมจากการเรียนการสอนในหลักสูตรชวยกาชาด หรือได้รับการฝึกอบรมเฉพาะเรื่องมาบ้าง อีกทั้งสื่อมวลชนที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ วิทยุ แผ่นพับและในรูปแบบการจัดกิจกรรมรณรงค์วันสำคัญ ๆ อาทิเช่น ข้อมูลของสภากาชาดไทย ข้อมูลกระทรวงสาธารณสุข ข้อมูลของกรมควบคุมผู้บริโภค เป็นต้น ในเมื่อสมาชิกอาสาชวยกาชาดได้รับการฝึกอบรมในหลักสูตรอาสาชวยกาชาด ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมและผนวกกับความรู้จากประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมก็ทำให้มีการนำความรู้ไปใช้ในเรื่งนั้น ๆ ไปใช้ได้ดียิ่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากคือข้อ 21) เกม – เพลง ($\bar{X} = 4.07$) ทั้งนี้เพราะกิจกรรมเกม – เพลง เป็นสื่อกิจกรรมที่มีประโยชน์ในการส่งเสริมสมรรถภาพ สุขภาพ พัฒนาคุณภาพของคนทุกเพศ ทุกวัย ให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีความเจริญงอกงามทางด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญาและมีจริยธรรม มีทัศนคติที่ดีต่อการรักษาสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับคำปฏิญาณตนข้อที่ 2 ของชวยกาชาดว่า ข้าจะรักษานามยของตนเอง และส่งเสริมอนามยของผู้อื่น อีกทั้งช่วยปลูกฝังและสร้างค่านิยมทางด้านวัฒนธรรมที่จำเป็นและรักษาไว้ ซึ่งประเพณีและวัฒนธรรม เป็นส่วนหนึ่งในการฝึกอบรมวินัยเพื่อให้มีความรับผิดชอบต่อนานที่ สร้างความสามัคคีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เข้าร่วมมีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน สอดคล้องกับ รังษฤษฎี เสรีวุฒิชัย (2536 :100) ที่กล่าวว่า เกม – เพลง เปรียบเสมือนสีสันอันสดสวยที่ตกแต่งให้กิจกรรมเป็นภาพที่น่าดู เมื่อใดที่ครูกับนักเรียนได้ร้องเพลงร่วมกัน ได้ปรบมือ ได้เคาะจังหวะ และได้ร่วมเล่นเกมด้วยท่าทางที่สนุกสนานร่าเริงเมื่อทุกคนได้เคลื่อนไหว ได้รับการเพลิดเพลินจากการเล่น จากการร้องเพลงและการทำจังหวะด้วย และพบว่า ข้อที่มีการนำความรู้ไปใช้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลางคือ ข้อ 13) การบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.28$) ทั้งนี้เพราะอาจเป็นเรื่งการบรรเทาสาธารณภัยเป็นเรื่งที่ไกลตัวและในพื้นที่ที่สมาชิกอาศัยอยู่ยังไม่ได้เกิดภัยต่าง ๆ เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ภัยแล้ง จึงทำให้ออกาสที่จะนำความรู้ใช้ได้น้อย

ทำให้ไม่มีประสบการณ์ เพราะเนื้อหาการบรรเทาสาธารณภัยไม่ได้เน้นให้ฝึกทักษะเพียงแต่ให้ความรู้เรื่องการป้องกัน อีกทั้งสื่อต่าง ๆ ก็มีน้อย

2. ผลของการวิเคราะห์การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษาและด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา โดยรวม มีการนำความรู้ไปใช้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา พบว่า มีการนำความรู้ไปใช้ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หลักสูตรอาสาชวยกาชาดได้มีเนื้อหาบางส่วนอยู่ในกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาอยู่แล้ว เช่น ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การปฐมพยาบาล เป็นต้น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การนำความรู้ไปใช้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 4) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติด ทั้งนี้เพราะ อาจเนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร นักเรียน นักศึกษาได้รับข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อมวลชนได้กว้างและทันต่อเหตุการณ์ ทำให้นักเรียน นักศึกษา ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับโทษและอันตรายของสารเสพติด ทำให้เกิดความตระหนัก มีความคิดของตนเอง ในการป้องกันสารเสพติด นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนได้เข้ามาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกัน การให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด และจัดโครงการอบรมต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียน นักศึกษามีทักษะในการปฏิเสธสารเสพติด เช่น โครงการเพื่อนเตือนเพื่อน โครงการเพื่อนที่ปรึกษา โครงการอบรมเยาวชนหลักสูตรความรู้เพื่อชีวิต นอกจากนี้ยังเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ให้กระทรวงศึกษาธิการ ได้ร่วมมือกันกับสถานศึกษา วัฒนธรรม ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นการเผยแพร่ความรู้ การให้คำปรึกษา การจัดนิทรรศการ เป็นผลทำให้นักเรียน นักศึกษาเกิดความเคยชิน ในการป้องกันสารเสพติด ดังนั้นสมาชิกอาสาชวยกาชาดจึงได้มีการนำความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติดไปใช้มาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ ไพรวลัย ศรีเทพ (2541 : 6) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องประสิทธิผลของโครงการเพื่อนที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ พบว่า โครงการเพื่อนที่ปรึกษาเป็นโครงการที่ทำให้ นักศึกษาเกิดความรู้ ความเข้าใจมีเจตคติและการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด และสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ จิรวัน เทียนทองดี (2542 : 79) ที่ได้ทำการศึกษา พฤติกรรมการป้องกันสารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตดุสิต พบว่า นักเรียนที่ได้รับข่าวสารจากนิทรรศการและการได้รับคำปรึกษาจะมีเจตคติและการปฏิบัติตนในการป้องกันสารเสพติดอยู่ในระดับดี และพบว่า การนำความรู้ไปใช้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 19) การประดิษฐ์ธงของขวัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สมาชิกอาสา

ยุคอาชาติไม่มีเวลาที่จะประดิษฐ์ของขวัญ และในยุคปัจจุบันได้เปลี่ยนจากของขวัญซึ่งต้องมีเวลาทำ มาเป็นถุงสำเร็จรูปพลาสติกหรือการให้ของบริจาคส่วนใหญ่ในปัจจุบันได้เปลี่ยนมาเป็นกระเป๋ายาแทน จึงทำให้สมาชิกอาสาชวยุคอาชาติมีการนำความรู้ไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์น้อย

2.2 ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา มีการนำความรู้ไปใช้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่จะนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุคอาชาติไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษานั้น โดยสถาบันการศึกษาเองแล้ว ถ้าไม่ได้มีหน่วยงานด้านยุคอาชาติหรือหน่วยงานสาธารณสุขหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำหนังสือขอความร่วมมือในการจัดกิจกรรมหรือจัดนิทรรศการเรื่องดังกล่าวแล้ว ก็ไม่มีใครจะมีการบำเพ็ญประโยชน์ในเรื่องอาสาชวยุคอาชาติ อนึ่งบางสถานศึกษาก็เล็งเห็นความสำคัญของการบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนสังคม เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาโครงการต่าง ๆ แล้วนำเสนอให้ผู้บริหารเห็นสมควรอนุมัติให้ดำเนินการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ได้ จึงสามารถดำเนินการได้ แต่ก็มีเงื่อนไขเรื่องด้านความปลอดภัย ด้านงบประมาณในการดำเนินการของแต่ละโครงการ ซึ่งอาจจะปัญหาและอุปสรรคได้ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการนำความรู้ไปใช้ในระดับมาก คือ ข้อ 5) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสมาชิกอาสาชวยุคอาชาติได้มีความรู้ ตระหนักถึงโทษของสารเสพติด และผู้บริหารสถานศึกษา อีกทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนได้ช่วยกันให้การสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณ เพื่อให้มีการรณรงค์ให้ความรู้ มีทักษะการป้องกันสารเสพติด จึงได้มีการนำความรู้ไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเผยแพร่งานอาสาชวยุคอาชาติสู่เยาวชน 4 ประการของสำนักงานยุคอาชาติ (2544 : 25) ที่กล่าวว่า ต้องฝึกฝนทักษะป้องกันชีวิตและสุขภาพ ฝึกฝนการบริการชุมชน ในเรื่องของการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งในประเทศไทยเราในปัจจุบันนี้ มีเรื่องเกี่ยวกับสารเสพติดมากขึ้นทุกวันและทุกหนทุกแห่งไม่ว่า จะเป็นโรงเรียน บ้าน วัด สถานที่ราชการ ชุมชนต่าง ๆ ดังนั้นนอกจากจะช่วยเหลือสังคมแล้ว การที่สมาชิกอาสาชวยุคอาชาติ มีการนำความรู้การป้องกันสารเสพติดไปใช้ ยังช่วยให้ตนเองรอดพ้นภัยสารเสพติดได้เช่นกัน และพบว่า การนำความรู้ไปใช้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 11) การเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการนำความรู้ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศนั้น มีโอกาสน้อย เนื่องจากมีการสอบหลายชั้นตอน วิธีการสอบคัดเลือกจะสอบรวมกับสมาชิกยุคอาชาติในโรงเรียน ซึ่งมีการเรียนการสอน ฝึกปฏิบัติกิจกรรมยุคอาชาติอยู่เป็นประจำ ทำให้สมาชิกอาสาชวยุคอาชาติเสียโอกาสในการสอบ เพราะเนื้อหาที่สอบจะเป็นความรู้เกี่ยวกับกาชาด ยุคอาชาติ ซึ่งสมาชิกอาสาชวยุคอาชาติได้รับรู้เพียงครั้งเดียว คือในช่วงที่ได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรอาสาชวยุคอาชาติเท่านั้น และสมาชิกอาสาชวยุคอาชาติส่วนมากมีความต้องการที่จะทำกิจกรรมบำเพ็ญ

ประโยชน์ให้แก่สังคมมากกว่าที่จะมาสอบแข่งขันการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ

3. ผลการเปรียบเทียบ การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในสถานบันการศึกษาและนอกสถานบันการศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ตั้งสถาบัน ประสพการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ มีผลปรากฏดังนี้

3.1 จากการเปรียบเทียบ การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวยุวกาชาดที่มีเพศต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวยุวกาชาดทั้งในและนอกสถานบันการศึกษา ทั้งเพศชายและเพศหญิงได้มีโอกาสทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน มีแนวความคิดและทัศนคติ ประสพการณ์เกี่ยวกับการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ใกล้เคียงกัน ประกอบกับลักษณะสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน จึงทำให้มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาดไปใช้ของสมาชิกอาสาชวยุวกาชาดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐเสกข์ น้อยสมบูรณ์ (2540 : 96) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำชวยุวกาชาดอุดมศึกษา พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ที่เรียนรวมกัน มีความใกล้ชิดกัน มีประสพการณ์เกี่ยวกับการทำกิจกรรมด้านชวยุวกาชาดใกล้เคียงกัน มีบุคลิกภาพ เจนคติต่าง ๆ ตลอดจนการรับรู้ในเรื่องกาชาด ชวยุวกาชาดในสังคมและชุมชนที่ใกล้เคียงกัน จึงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 จากการเปรียบเทียบ การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาดไปใช้ของสมาชิกอาสาชวยุวกาชาดที่มีอายุต่างกัน ทั้งโดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ.01และ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการนำความรู้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวยุวกาชาดที่มีอายุ 15 - 20 ปี ได้มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ในและนอกสถานบันการศึกษามากกว่าสมาชิกอาสาชวยุวกาชาดที่มีอายุ 21 - 25 ปี ทั้งนี้อาจเนื่องจากสมาชิกอาสาชวยุวกาชาดที่มีอายุ 15 -20 ปี ในช่วงอายุที่ยังอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยให้การดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดมากกว่าระดับอุดมศึกษา และเป็นช่วงอายุที่มีพลัง มีเวลาในการทำกิจกรรมอาสาสมัคร เป็นวัยที่พร้อมจะรับและให้ความรู้ รู้จักป้องกันตนเอง เป็นวัยกระตือรือร้น มีความพร้อมด้านสติปัญญา อารมณ์ และความรับผิดชอบในหน้าที่ เป็นวัยที่มีลักษณะรักการผจญภัย มีความคิดสร้างสรรค์ ชอบเข้าสังคม ยึดมั่นอุดมการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2544 : 58) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ในช่วงอายุ 16 -20 ปี บุคคลในวัยนี้ส่วนมากจะมีลักษณะ

รักการผจญภัย มีความคิดสร้างสรรค์ ชอบเข้าสังคม และมักจะยึดมั่นถือมั่นอดทนอดกลั้น ดังนั้น กิจกรรมงานอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้โอกาสเยาวชนได้ช่วยเหลือสังคม ดังนั้นสมาชิกอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ที่มีอายุ 15 -20 ปี จึงมีการนำความรู้ไปใช้ได้มากกว่า สมาชิกอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ที่มีอายุ 21 -25 ปี

3.3 จากการเปรียบเทียบ การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ทั้งในและนอกสถานศึกษา ทั้งโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01และ .05 ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ พบว่า สมาชิกอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้มีโอกาสนำความรู้ไปใช้ได้มากกว่า สมาชิกอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สมาชิกอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ยังมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่เอื้อให้นักเรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมในชั่วโมงชมรม ซึ่งได้กำหนดให้กิจกรรมชมรมเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน ซึ่งส่งผลของการเรียนให้ผ่าน และไม่ผ่าน อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษาได้ให้การสนับสนุนในการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ทุกรูปแบบ เช่น การจัดส่งสมาชิกอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์เข้าร่วมประชุม อบรม กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในถิ่นทุรกันดาร กับหน่วยงานของภาครัฐ หรือเอกชน ซึ่งเมื่อผู้บริหารเปิดโอกาสให้มีเวลากิจกรรมชั่วโมงชมรม จึงทำให้เป็นการง่ายที่สมาชิกอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์แก่ตนเองและต่อสังคม อีกทั้งยังมีอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเป็นผู้ให้คำปรึกษา พร้อมทั้งสร้างขวัญและกำลังใจมากกว่าสมาชิกอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ที่อยู่ในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้อาจอันเนื่องมาจากสมาชิกอุดมศึกษามีภารกิจด้านการเรียน และการรวมตัวกันของแต่ละคนค่อนข้างลำบาก และใช้เวลาไม่ตรงกัน อีกทั้งยังต้องเตรียมตัวออกไปประกอบอาชีพ จึงทำให้มีโอกาสนำความรู้ไปทำงานอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์น้อย

3.4 จากการเปรียบเทียบการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ไปใช้ของสมาชิกอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ที่มีสถานที่ตั้งสถาบันต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ทั้งในและนอกสถานศึกษา ทั้งโดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01และ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ตั้งไว้ พบว่าสมาชิกอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ในภาคตะวันออกเฉียงใต้มีการนำความรู้ไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์มากกว่าสมาชิกอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ในภาคกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สมาชิกอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ในภาคกลางและสมาชิกอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความแตกต่างกันในสภาพแวดล้อมของภูมิประเทศ ขนบธรรมเนียม ประเพณี สภาพความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพ การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของ

สหประชาชาติไทย และยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ซึ่งเป็นผลให้เจตคติ แนวคิด และสภาวะของความคิดในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับ โคฟและฮานน่า (Cope and Hannah. 1984 : 23) กล่าวว่า สภาพภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกัน มักมีความแตกต่างเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยม จุดมุ่งหมายในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้สมาชิกอาสาชวภาษาชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีโอกาสได้ทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์มากกว่าสมาชิกอาสาชวภาษาชาติในภาคกลาง เพราะว่ามีเวลามากกว่า ไม่ต้องไปเรียนพิเศษ ไม่ต้องใช้เวลามากในการเดินทางจากบ้านไปยังสถาบันการศึกษา จึงทำให้มีเวลาว่างพอที่จะวางแผน และทำกิจกรรมกันอย่างต่อเนื่อง และในแต่ละจังหวัดได้มีหน่วยงานที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ เช่น เหล่ากาชาด ซึ่งได้มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายกเหล่ากาชาดโดยตำแหน่ง ซึ่งภารกิจของเหล่ากาชาดคือช่วยเหลือกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในจังหวัดของตนเอง ซึ่งสมาชิกอาสาชวภาษาชาติจะได้รับการดูแลในเรื่องนี้ จึงได้มีโอกาสในการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และนำความรู้ไปใช้ได้มาก นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานศึกษานิเทศก์จังหวัด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกรมพลศึกษา ได้รับนโยบายให้ช่วยเหลือและการสนับสนุนสมาชิกอาสาชวภาษาชาติที่จะทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมรูปแบบการอบรม หรือการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในวันสำคัญต่าง ๆ ภายในจังหวัด เช่นงานวันกาชาดจังหวัด

3.5 จากการเปรียบเทียบ การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวภาษาชาติไปใช้ของสมาชิกอาสาชวภาษาชาติที่มีประสบการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่างกัน มีการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ทั้งในและนอกสถาบันการศึกษา ทั้งโดยรวม และ รายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่ทำนั้นมีความเหมาะสมและรูปแบบของกิจกรรมสามารถทำได้ทุกคนและตลอดเวลา ซึ่งสมาชิกที่จะมาทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์นั้น ไม่ต้องมีประสบการณ์มากก็ทำได้ถ้ามีใจรักที่จะทำ และต้องเป็นบุคคลที่มีอุดมคติ อยู่ในพื้นฐานของความเมตตา สงสารเพื่อนมนุษย์ รู้จักรักษาสุขภาพอนามัย มีความพร้อมทั้งเวลาและแรงศรัทธาเสียสละ ในการที่จะทำประโยชน์แก่ตนเองและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของกาชาดสากลที่กล่าวไว้ว่า "Education for Peace, Good Health, Good Service and International Friendship" ดังนั้นไม่ว่าสมาชิกอาสาชวภาษาชาติจะมีประสบการณ์มากหรือน้อยกว่า 2 ปี ก็สามารถนำความรู้ไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ได้ไม่แตกต่างกันเพราะทุกคนคือผู้ที่ทำงานด้วยความเต็มใจไม่หวังผลประโยชน์ตอบแทน ซึ่งสอดคล้องกับ เสาวนีย์ เสนาสุ (2532 : 3-4) ที่กล่าวว่า อาสาสมัคร หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้ด้วยความเต็มใจไม่มีผลประโยชน์ตอบแทนเป็นการทำให้เปล่า ๆ ไม่คิดเงินทอง งานที่ทำให้นั้นอาจจะเป็นการเสริมสร้างทักษะหรือคุณภาพของอาชีพหรือการให้สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานแก่ชีวิตในบางเวลา

4. การสัมภาษณ์ประกอบการสังเกตการปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวูกาชาดระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ พบว่า สมาชิกอาสาชวูกาชาดที่ให้สัมภาษณ์ คือ นายวิรัชศักดิ์ พึ่งวังทอง ในชมรมอาสาชวูกาชาดมีสมาชิกจำนวน 70 คน

กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา พบว่า มีการนำความรู้ไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ไปใช้มากที่สุดคือ กิจกรรมการหาทุนโดยการรับบริจาค ทั้งนี้เนื่องจากงบประมาณที่ได้รับจากสถาบันการศึกษา และจากสำนักงานชวูกาชาดที่เป็นทุนให้ดำเนินการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์นั้นมีไม่มากนัก ซึ่งการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์แต่ละครั้งจำเป็นต้องมีงบประมาณเป็นค่าใช้จ่าย ดังนั้นสมาชิกอาสาชวูกาชาดจึงได้ดำเนินการจัดหาทุนหลาย ๆ ด้าน เช่น การขายอาหาร หรือการขอรับบริจาคจากหน่วยงานอื่น จากเพื่อน ๆ ครู อาจารย์ สมาคมผู้ปกครอง โดยการขอรับบริจาคเป็นการลงทุนที่น้อยที่สุดแต่ได้รับผลตอบแทนมากที่สุด เพราะการขอรับบริจาคเงินหรือสิ่งของเครื่องใช้ นั้น กระทำโดยการเขียนโครงการที่ระบุวัตถุประสงค์และกิจกรรมที่ทำอย่างชัดเจน ตลอดจนประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขอรับบริจาคเพื่อการศึกษา สังคมไทยถือว่าเป็นการทำบุญกุศลที่เป็นวิทยาทาน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ วิจิตร ศรีสอาน (2528 : 84-85) ที่กล่าวว่า การหารายได้จากการบริจาค เช่นเงิน และทรัพย์สินอื่น ๆ จากแหล่งต่าง ๆ เป็นแนวทางการแสวงหารายได้ที่ดีทางหนึ่ง

กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา พบว่า การนำความรู้ไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ด้านให้ความรู้เกี่ยวกับกาชาด ชวูกาชาดมีมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทุกกิจกรรมที่ทำนอกสถาบันการศึกษาไม่ว่า จะเป็นเรื่องการจัดนิทรรศการ การให้ความรู้ การทำกิจกรรมนันทนาการ การเลี้ยงอาหาร จะต้องมีการชวูกาชาดด้วยทุกครั้ง ซึ่งสมาชิกทุกคนเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองในข้อหนึ่งว่า ต้องช่วยกันเผยแพร่กิจการของกาชาดและชวูกาชาด ดังนั้นความรู้ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับกาชาด ชวูกาชาด อาสาชวูกาชาด จึงมีการนำไปใช้มากที่สุด

มีกลุ่มเป้าหมายในสถาบันศึกษามากที่สุด พบว่า เป็นนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงสารเสพติดในโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สมาชิกอาสาชวูกาชาดนอกจากที่จะผ่านการอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาด ยังได้มีการอบรมทักษะชีวิตป้องกันสุขภาพเพิ่มอีก ซึ่งความรู้ที่ได้รับนั้นเป็นที่ยอมรับของอาจารย์ฝ่ายปกครองและอาจารย์พยาบาล จึงได้รับความไว้วางใจให้เป็นส่วนหนึ่งในการร่วมหาผู้ติดยาเสพติด และป้องกันนักเรียนติดยาเสพติด ซึ่งกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์นี้เป็นส่วนหนึ่งในความภาคภูมิใจที่ได้เข้ามาเป็นสมาชิกอาสาชวูกาชาดของสำนักงานชวูกาชาด สมาชากาชาดไทย

ลักษณะของกิจกรรมที่ทำ พบว่า ส่วนมากจะเป็นกิจกรรมในรูปแบบการให้ความรู้ด้านวิชาการในเรื่อง ภาษาต ถุภาษาต ทักษะชีวิต การป้องกันสารเสพติด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สมาชิกอาสาต ุภาษาต มีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเหล่านี้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝัง คุณธรรมและอุดมการณ์ให้แก่สมาชิกอาสาต ุภาษาต ให้รู้จักได้มีส่วนร่วมช่วยเหลือสังคมที่ ด้อยโอกาสและเด็กยากจนในชนบท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สมาชิกอาสาต ุภาษาต ที่เข้ามาทำ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เป็นคนดี มีจิตใจเมตตาสงสารเพื่อนมนุษย์ และพร้อมที่จะช่วยเหลือ สังคมโดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ ดังคำกล่าวของ สมพร เทพสิทธิ (2542 : 1) อาสาสมัคร หมายถึง ผู้ที่สมัครใจทำงานเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนและสังคม โดยไม่หวังผลตอบแทนเป็น เงิน

มีวิธีการดำเนินงานกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า วิธีการดำเนินงานกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์ นั้นมีขั้นตอน มีการวางแผน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ พรพนวดี สุท ฎ ฎ กิติ (2538 : 22 – 23) ที่กล่าวว่า การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องประกอบไปด้วย การวางแผน อย่างมีขั้นตอนและเป็นเครื่องกำหนดทิศทางขององค์กร การวางแผนเป็นเครื่องชี้ วัดความสำเร็จของงาน การวางแผนใช้สำหรับประสานกำลังความพยายามในองค์กร ดังนั้น วิธีการดำเนินงานของสมาชิกอาสาต ุภาษาต ก็เริ่มที่ การวางแผนงาน ทำโครงการ สมาชิกทุก คนแบ่งงานกันทำ ร่วมมือทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่ สมาชิกอาสาต ุภาษาต ได้เข้าใจในกระบวนการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการ อบรมหลักสูตรอาสาต ุภาษาต ที่ว่าด้วย มนุษย์สัมพันธ์กับการทำงานเป็นทีม การประสานงาน ซึ่ง สอดคล้องกับ ญัฐดนัย อินทรสุขศรี (2538 : 65) ที่กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมต้องมีการ ประสานงาน คือ การร่วมมือ ร่วมใจในการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ความร่วมมือในการ ทำงานจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อ ุ้หน้ที่ มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับงาน ุ้ตัวเอง ต้องสร้าง สัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น

ความประทับใจ พบว่า มีความประทับใจในตัวเพื่อนที่ร่วมทำงานกันมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ทุกคนที่เข้ามาร่วมกันทำกิจกรรมเป็นบุคคลที่มีอะไรคล้าย ๆ กัน เป็นคนที่มี จิตใจดี มีอุดมการณ์ พร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่นในเรื่องของการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นและ สังคม

สิ่งที่ได้สมาชิกอาสาต ุภาษาต ได้รับจากการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า สมาชิกอาสาต ุภาษาต ได้รับมากที่สุด คือ มีความรับผิดชอบในหน้าที่มากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่ สมาชิกอาสาต ุภาษาต ได้มีการแบ่งงาน และหน้าที่ตามที่ตนต้องการและด้วยความ สมัครใจในการทำกิจกรรม ดังนั้นภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจึงทำได้ดี และอาจจะเป็นสิ่งที่ ทำหาย มีความแปลกใหม่ซึ่งตนเองยังไม่เคยทำมาก่อน

ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า เรื่องความไม่เข้าใจวิธีการทำงานในแต่ละขั้นตอนในขณะที่ดำเนินงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การทำงานในแต่ละครั้งจะมีขั้นตอนก่อนหลัง หรืออาจจะไม่เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้

สิ่งที่ต้องการในการช่วยเหลือมากที่สุดในการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า งบประมาณสนับสนุนการทำกิจกรรมที่ต้องการมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมที่ทำส่วนมากจะทำนอกสถาบันการศึกษาและในต่างจังหวัด ซึ่งต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการใช้จ่าย เช่น เป็นค่าของที่จะนำไปบริจาค ค่ายานพาหนะในการเดินทาง ค่าอาหาร ค่าวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรม งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานยูวกาชาด เพื่อให้ นำมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมในชมรมไม่เพียงพอ ดังนั้นงบประมาณจึงเป็นสิ่งที่ต้องการมากที่สุด

จากการสังเกตการปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาสมัครยูวกาชาด โครงการมกุฎราชวิทยาลัยเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเยาวชนด้วยโอกาส เป็นกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่ทำให้กับเด็กก่อนวัยเรียนในต่างจังหวัด โดยการไปซ่อมแซมศูนย์การเรียนรู้ที่เป็นส่วนของอาคารเรียน รั้วโรงเรียน สนามเด็กเล่น ซึ่งสมาชิกอาสาสมัครยูวกาชาดที่ร่วมทำงานมีความเต็มใจสมัครใจในการทำงาน ส่วนกิจกรรมที่ไปร่วมในหมู่บ้านคือ การไปร่วมงานศพทำให้รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวบ้านในชุมชนนั้น พร้อมทั้งสมาชิกอาสาสมัครยูวกาชาดไปร่วมการทำบุญ ฟังธรรมในช่วงเช้าที่วัดประจำหมู่บ้าน ซึ่งกิจกรรมที่ทำการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของตนเองให้มีคุณค่าเพิ่มมากยิ่งขึ้น

ส่วนการสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต การปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาสมัครยูวกาชาดระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ผู้ให้สัมภาษณ์ คือนางสาว ปัทรินทร์ ยาวีเรียง พบว่า มีสมาชิกอาสาสมัครยูวกาชาดจำนวน 250 คน

กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่ทำในสถาบันการศึกษา พบว่า การจัดกิจกรรมให้ความรู้ด้านกาชาด และยูวกาชาดมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทางชมรม มีสมาชิกจำนวนมากซึ่งสมาชิกทั้งหมดไม่สามารถที่จะเป็นเข้ารับการอบรมได้ทุกคน การทำกิจกรรมนี้จะทำในรูปแบบของการให้ความรู้แก่เพื่อนสมาชิกในชมรม เนื่องจากวิทยาลัยพลศึกษาได้กำหนดให้ กิจกรรมชมรมเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ซึ่งนักศึกษาวิทยาลัยศึกษาทุกคนจะต้องได้เรียนกิจกรรมยูวกาชาด ลูกเสือและเนตรนารี ซึ่งเป็นกิจกรรมบังคับที่ทุกคนจะต้องเรียน ดังนั้นสมาชิกอาสาสมัครยูวกาชาดที่ได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครยูวกาชาด จึงได้มีโอกาสนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครยูวกาชาดไปใช้กับสมาชิกของชมรมของวิทยาลัย

กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา พบว่า กิจกรรมโครงการบริบาลคนชราในชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้สูงอายุ อาศัยอยู่ในชุมชนใกล้เคียงกับสถาบันการศึกษามีจำนวนมาก และหน่วยงานอื่น ๆ ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็น

สมาชิกอาสาชุกวาทชาติที่ได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชุกวาทชาติ จึงได้มีโอกาสนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชุกวาทชาติไปใช้กับสมาชิกของชมรมของวิทยาลัย

กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา พบว่า กิจกรรมโครงการบริการคนชราในชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้สูงอายุ อาศัยอยู่ในชุมชนใกล้เคียงกับสถาบันการศึกษามีจำนวนมาก และหน่วยงานอื่น ๆ ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นทางโรงพยาบาล อำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตลอดจนชาวบ้าน ซึ่งกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์นี้ได้สร้างความประทับใจให้แก่สมาชิกอาสาชุกวาทชาติเป็นอย่างมาก ที่ได้เห็นผู้สูงอายุมีความสุข ยิ้มแย้มแจ่มใส สนุกสนาน พร้อมทั้งเกิดความรู้สึกเอื้ออาทรแก่ผู้สูงอายุ ซึ่งสมาชิกอาสาชุกวาทชาติมีความรู้สึกได้รับความมีเมตตา ความอบอุ่น ทำให้สมาชิกอาสาชุกวาทชาติเกิดความประทับใจ รู้สึกถึงคุณค่าของการมีผู้สูงอายุอยู่ในบ้าน ทำให้เกิดความรักและความอบอุ่น ปัญหาที่พบในการจัดกิจกรรมส่วนมากพบว่า ระยะเวลาที่กำหนดไว้กับกิจกรรมที่เตรียมไว้ไม่เพียงพอสาเหตุเนื่องมาจาก ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมโครงการมีจำนวนมากและมีอายุมาก กิจกรรมบางอย่างไม่เหมาะสมกับให้เวลาที่กำหนดไว้

จากการสังเกตการปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชุกวาทชาติโครงการชุกวาทชาติอุดมศึกษา เพื่อการบริหารคนชราในชุมชน ครั้งที่ 5 เป็นการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา เนื่องจากครั้งที่ 1-4 ได้ไปจัดนอกสถาบันการศึกษามีปัญหาเรื่องบุคลากร งบประมาณไม่เพียงพอ ในครั้งนี้จึงลองมาจัดในวิทยาลัยซึ่งมีความพร้อมทั้งสถานที่ และได้รับความร่วมมือจากคณะผู้บริหาร ครู อาจารย์เป็นอย่างดี สมาชิกอาสาชุกวาทชาติมีการวางแผนงาน และแบ่งหน้าที่กัน การจัดกิจกรรมมีการจัดนิทรรศการให้ความรู้ด้านภาษา ด้านสุขภาพอนามัยทางกายและจิตใจ ด้านโภชนาการ การสาธิตวิธีการออกกำลังกาย การสาธิตเรื่อง การนวดเพื่อสุขภาพ พร้อมทั้งการให้ผู้สูงอายุได้ฝึกปฏิบัติ ให้บริการตรวจสุขภาพเบื้องต้น กิจกรรมนันทนาการ จัดเลี้ยงอาหารและแจกของที่ระลึกให้แก่ผู้สูงอายุ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่สมาชิกอาสาชุกวาทชาติได้จัดขึ้น ผลสำเร็จของงาน เป็นที่ชื่นชมและพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัย การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชุกวาทชาติไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชุกวาทชาติ สำนักงานชุกวาทชาติ สมาชากวาทชาติไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สำนักงานชุกวาทชาติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการจัดอบรมหลักสูตรอาสาชุกวาทชาติอย่างต่อเนื่อง ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ทั้งนี้เพราะได้มีสถานศึกษาที่จัดตั้งชมรมอาสาชุกวาทชาติเพิ่มมากขึ้นและที่ ต้องการให้นักเรียน นักศึกษาที่เป็นสมาชิกอาสา

ยุวกาชาด ได้นำความรู้ไปใช้ในการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อเป็นการเผยแพร่หลักกาชาด ยุวกาชาด และงานบริการอาสาสมัครให้มากยิ่งขึ้น

2. การฝึกอบรมหลักสูตรอาสายุวกาชาดแต่ละครั้งควรเน้นเรื่อง ทักษะการนำไปใช้ให้มากและมีการขยายผลของหลักสูตรอาสายุวกาชาดไปสู่เยาวชนอย่างทั่วถึง

3. การนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมไปใช้ในหลักสูตรอาสายุวกาชาด ควรมีการพัฒนาให้ทันสมัยกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง

4. ควรร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดกิจกรรมด้านทักษะบำเพ็ญประโยชน์และจัดให้ได้ทั่วทุกพื้นที่ตามความสนใจของกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในพื้นที่กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบระหว่างเพศในการปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ทุกภูมิภาคของประเทศไทย

2. ควรศึกษา แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมอาสายุวกาชาด เพื่อปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์

3. ควรศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในและนอกสถาบันการศึกษาว่ามีกิจกรรมอะไรบ้าง เพื่อหาแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมอาสายุวกาชาดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านการนำความรู้ไปใช้ที่มีผลต่อการจัดกิจกรรมอาสายุวกาชาด เช่น ด้านความรู้เกี่ยวกับกาชาด ยุวกาชาด งานบริการอาสาสมัคร ความรู้เกี่ยวกับทักษะชีวิต ด้านการบริหารงานของผู้บริหารสถาบันการศึกษา ด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ด้านงบประมาณ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมพลศึกษา. กองยุวกาชาด. (2530). คู่มือผู้บริหารงานยุวกาชาด. กรุงเทพฯ:คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- (2533). คู่มือการอบรมเจ้าหน้าที่และผู้บังคับบัญชายุวกาชาด. กรุงเทพฯ :
อักษรไทย.
- (2535). คู่มืออบรมยุวกาชาด. กรุงเทพฯ : เทคนิค 19.
- (2538ก). คู่มืออบรมผู้นำยุวกาชาด. กรุงเทพฯ : เทคนิค 19.
- (2538ข). คู่มือการสอนวิชาการภาษาและยุวกาชาด. กรุงเทพฯ : เทคนิค 19.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). กระทรวงศึกษาธิการ 109 ปี. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว
- จิรวิน เทียนทองดี. (2540) พฤติกรรมการป้องกันสารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
4 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(วิชาเอกสุขศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่าย
เอกสาร.
- ชลรส สุทธิพัฒนนันต์. (2536). ศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรกิจกรรมยุวกาชาด พ.ศ.
2536 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(วิชาเอกบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญ สวัสดิ์สาลี. (2539). คู่มือนักฝึกอบรมมืออาชีพ : การจัดการฝึกอบรมอย่างมี
ประสิทธิผล. กรุงเทพฯ : สวัสดิการสำนักงานคณะกรรมการพลเรือน.
- ณัฐดนัย อินทรสุขศรี. (2538). แนวความคิดในการเพิ่มประสิทธิภาพทางการบริหาร.
กรุงเทพฯ. คีปปากร -ไอเมท.
- ณัฐเสกข์ น้อยสมบูรณ์. (2540). ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำ
ยุวกาชาดอุดมศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายสำเนา.
- นาถศรี ใจชาญสุขกิจ. (2532). การศึกษาความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษาประจำ
จังหวัดและผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเกี่ยวกับการประสานงาน
ยุวกาชาดนอกโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิชาเอกการศึกษานอกโรงเรียน).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นิตยาภรณ์ นาครัตน์. (2529, มกราคม). "อาสาสมัคร," วารสารมหาดไทย. 1(9). : 9.

- นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2542). *กลุ่มสัมพันธ์สำหรับการฝึกอบรม*. พิมพ์ครั้งที่ 3. งานส่งเสริมการผลิตตำรา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เบญจวรรณ สหวัชรินทร์. (2533). *การศึกษาความต้องการนิเทศการสอนของครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิชาเอกบริหารศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประกิจ วิริโยทัย. (2530). *บทบาทของอาสาสมัครในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม*. กรุงเทพฯ : อาสาสมัคร. ถ่ายเอกสาร.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2537). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พรรณวดี สุทธภักติ. (2538). *คู่มือนักธุรกิจไทย โครงการพัฒนาศักยภาพภาวะผู้นำนักธุรกิจไทย*. กรุงเทพฯ. : ศิลปกร-ไอเมท.
- ไพรวลัย ศรีเทพ. (2541). *ประสิทธิผลของโครงการเพื่อนที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ*. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. (วิชาเอกสุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รังสฤษฎ์ เสรีวุฒิชัย. (2536). *เทคนิคการจัดเกมและการละเล่นพื้นบ้าน*. กรุงเทพฯ : มีเดียเพรส.
- ล้วน และ อังคณา สายยศ. (2531). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2528) *การระดมทุนและการพัฒนากองทุนของสถาบันอุดมศึกษา*. ในรายงานการประชุมทางวิชาการประจำปีของที่ประชุมอธิการบดี เรื่องการพึ่งตนเองของระบบมหาวิทยาลัยของรัฐ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 84-85.
- วิจิตร อาวะกุล. (2537). *การฝึกอบรม*. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิน เชื้อโพธิ์หัก. (2537). *การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม*. กรุงเทพฯ : โอเดียน สโตร์.
- สมพร เทพสิทธิ์า. (2542). *บทบาทของอาสาสมัครกับการช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบปัญหาทางสังคม*. กรุงเทพฯ : สมาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.
- สมยศ เม่นแย้ม. (2543.กรกฎาคม - สิงหาคม). "การศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างค่านิยมแก่นักเรียนหญิงในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย." *วารสารยุวกาชาด* . (293) : 13 -14.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา. (2542). พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานยุวกาชาด. สภาภาษาชาวไทย. (2540). เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ
ผู้บริหารงานยุวกาชาด เพื่อหาแนวทางการดำเนินงานอาสายุวกาชาดในส่วนภูมิภาค
(เขตการศึกษา 9). กรุงเทพฯ .
- (2541). คู่มืออาสายุวกาชาดหลักสูตรอาสายุวกาชาดในสถานศึกษา พ.ศ.2541.
กรุงเทพฯ.
- (2543ก). การกาชาด. กรุงเทพฯ.
- (2543ข). คู่มืออบรมอาสายุวกาชาด. กรุงเทพฯ .
- (2543ค). เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการผู้บริหารงานยุวกาชาดเพื่อหา
แนวทางการดำเนินงานอาสายุวกาชาดในสถาบันการศึกษา. กรุงเทพฯ.
- (2544). การกาชาด. กรุงเทพฯ.
- สภาภาษาชาวไทย. (2538). ประวัติสภาภาษา. กรุงเทพฯ.
- สิริ เกิดไฟโรจน์. (2529). การศึกษาการใช้หลักสูตรยุวกาชาดระดับประถมศึกษา พ.ศ.2528
ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิชาเอกประถมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : ถ่ายเอกสาร.
- สุดา ดนวรรณสมบัติ. (2538). การศึกษาสถานสภาพและความต้องการในการใช้สื่อการสอน
กิจกรรมยุวกาชาดของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ.
- สุรเดช พระลัภรักษา. (2543. พฤษภาคม – มิถุนายน). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ยุวกาชาด เสริมสร้างความรู้คู่คุณธรรมสอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการใน
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. วารสารยุวกาชาด. (292) : 33.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2538). จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. .
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2544). จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : เอ็กชเปอร์เน็ท.
- เสาวนีย์ เสนาส. (2532). งานอาสาสมัครและกิจกรรมเยาวชน. ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อภิรักษ์ วงษ์ศิริ. (2530). หลักสูตรยุวกาชาดไทย. กรุงเทพฯ : ถ่ายเอกสาร.
- Beauchamp, George A. (1975). *Curriculum Theory*. 3d ed. Wilmette, Illinois : The
Kaggpress.

- Cope, Robert and William Hannah. (1984). *Revoling College Doors*. New York ; Harper & Row,
- Cronbach, Lee J. (1970). *Essention of Psychological Testing*. 3 rd ed. New York : Harper and Row.
- Etherington, D.E. (1971) *People Helping People VS. Volunteers in Action*. n.d.
- Kenney John ,and Margaret Reid. (1986). *Training Interventions* Great Britain : Institute of Personnel Management.
- Konopka, D. (1983). *The Social Group Work a Helping Process*. Englewood Cliff New Jersey : Prentice Hall Inc.
- Rabey, Gardon P. (1981). *Training*. 3 rd ed. Wellington : Dydley Rabone & Co., Ltd..
- Srinivas, Kaiburgi M. (1984). *Human Resources Management* : Contemporary Perspestives in Canada.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

นายพนม หวัดสว่าง

ผู้อำนวยการสำนักงานวิชาการโครงการจัดตั้ง
วิทยาลัยเซนต์หลุยส์สยาม

นายมานะ ไล่เลิศ

ผู้ตรวจราชการ กรมพลศึกษา

นางประภาศรี แสงดีจริง

นักวิชาการ 7 สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย

ภาคผนวก ข.

หนังสือติดต่อขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ทบ 1012/ จ ๖ ๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒ กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์พนม หวัสสว่าง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางปะนิตา ชาคิน้ำเพชร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวกาชาด สำนักงานชวกาชาด สภาชวกาชาดไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์เสาวนีย์ เลวลย์ และ รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวกาชาด สำนักงานชวกาชาด สภาชวกาชาดไทย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางปะนิตา ชาคิน้ำเพชร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ภาคผนวก ค.

หนังสือติดต่อขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

ที่ ทน 1012/ 1136

สำนักงาน พัฒนาวิทยาลัย และโรงเรียน วันที่ 198.../31... วันที่ 18/11/45 หน้า.....	กรมพหุศึกษา เลขที่ 1133 ฉบับ 21 ก.ย. 2545 หน้า 11 00
---	---

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และรายชื่อโรงเรียนในสังกัด

เนื่องด้วย นางปะนิตา ชาติน้ำเพชร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวภาษาไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวภาษา สำนักงานชวภาษา สภาชวภาษาไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์เสาวนีย์ เลวลัย และ รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้นักศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวภาษา ในปีการศึกษา 2542 – 2543 จำนวน 124 คน วิทยาลัยในสังกัดกรมพลศึกษา ดังเอกสารที่แนบ ตอบแบบสอบถามการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวภาษาไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวภาษา สำนักงานชวภาษา สภาชวภาษาไทย ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางปะนิตา ชาติน้ำเพชร ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และจะกรุณามีหนังสือแจ้งไปยังวิทยาลัยในสังกัดจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์อภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร 254-4119

ที่ ศธ 0508.03/ ๕๕๖๖

กรมพลศึกษา

ถนนพระราม 1 ปทุมวัน กทม. 10330

๔๕ กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา 7 แห่ง (รายชื่อแนบ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย ที่ ทม 1012/1136 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2545 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนางปะนิดา ชาน้ำเพชร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาสมัคร สำนักรณรงค์อาสาสมัคร สภากาชาดไทย" และมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัคร ในปีการศึกษา 2542-2543 จากสถานศึกษาของท่าน จำนวน คน รายละเอียดแนบ

กรมพลศึกษา ขอความร่วมมือจากท่านได้ให้ความอนุเคราะห์กับนางปะนิดา ชาน้ำเพชร ในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามดังกล่าว เพื่อนำไปเป็นข้อมูลเพื่อทำการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางประจักษ์ ชาน้ำเพชร)

รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาราชการแทน
อธิบดีกรมพลศึกษา

สำนักงานพัฒนาวิทยาลัยและโรงเรียนกีฬา

โทร. 0-215-7612

โทรสาร 0-215-7612

ร่าง	๕/๖
พิมพ์	๕/๖
ลงนาม/ตรวจ	๕/๖

ที่ ศธ 0508.03/ 4832

กรมพลศึกษา

ถนนพระราม 1 ปทุมวัน กทม. 10330

20 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง

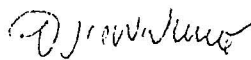
สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย ที่ ทม 1012/1136 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2545 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนางปะนิดา ชาดินน้ำเพชร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาสมัคร สำนักงานอาสาสมัครสภาการศึกษาไทย" และมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครในการศึกษา 2542-2543 จากสถานศึกษาของท่าน จำนวน 90 คน รายละเอียดดังแนบ

กรมพลศึกษา ขอความร่วมมือจากท่านได้ให้ความอนุเคราะห์กับนางปะนิดา ชาดินน้ำเพชร ในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามดังกล่าว เพื่อนำไปเป็นข้อมูลเพื่อทำการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายอรรถพร ตรีวณิช)

รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการแทน
อธิบดีกรมพลศึกษา

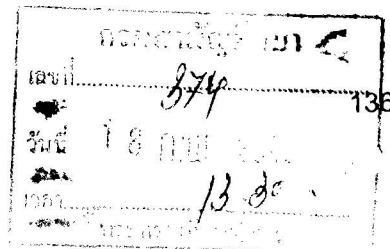
สำนักงานพัฒนาวิทยาลัยและโรงเรียนกีฬา

โทร. 0-215-7612

โทรสาร 0-215-7612

นาง	...
นาย	...
นางสาว	...

ที่ ทม 1012/ 1135

บัณฑิตวิทยาลัย ๐๕7/ 18 มค ๕5

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๐๖๕

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และรายชื่อโรงเรียนในสังกัด

เนื่องด้วย นางปะนิตา ชาติน้ำเพชร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวูกาชาด สำนักงานชวูกาชาด สภาชวูกาชาดไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์เสาวนีย์ เลวลัย และ รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้นักเรียนที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาด ในปีการศึกษา 2542 – 2543 จำนวน 62 คน โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา ดังเอกสารที่แนบ ตอบแบบสอบถามการนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวูกาชาด สำนักงานชวูกาชาด สภาชวูกาชาดไทย ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางปะนิตา ชาติน้ำเพชร ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และจะกรุณามีหนังสือแจ้งไปยังโรงเรียนในสังกัดจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ศธ 0806/ 2988

กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ
กทม.10300

๒๒ กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นางปะนิดา ชาดินน้ำเพชร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชุกาชาตไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชุกาชาต สำนักงานชุกาชาต สภาชุกาชาตไทย” ในการนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์ขอนำเครื่องมือวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชุกาชาต ในปีการศึกษา 2542 - 2543 จำนวน คน ในโรงเรียนนี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย

กรมสามัญศึกษาพิจารณาแล้ว เห็นว่าการวิจัยดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาและเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษารวมเป็นส่วนรวม สมควรให้การสนับสนุน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายอภัยสิทธิ์ ตรีสุภา)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสามัญศึกษา

กองการมัธยมศึกษา

โทร. 0 2282 8466, 0 2628 6702

โทรสาร 0 2281 1392

ภาคผนวก ง.

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญ
ประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยุวกาชาด สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ระดับการนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสา
ชวยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยุวกาชาด สำนักงาน
ยุวกาชาด สภากาชาดไทย
- ตอนที่ 3 การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญ
ประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยุวกาชาด สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย
ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถานบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญ
ประโยชน์นอกสถานบันการศึกษา

ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน โปรดให้ความร่วมมือตอบตามความ
คิดเห็นของท่านด้วยความเป็นจริง และตอบให้ครบทุกข้อและทุกตอน ข้อมูลที่ได้จะไม่มีผลกระทบ
ใดๆต่อท่าน

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

(นางปะนิดา ชาดินน้ำเพชร)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อทำการวิจัย ชุดที่ 1

เรื่อง การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญ
ประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() 15 – 20 ปี

() 21 - 25 ปี

3. ระดับการศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนปลาย

() อุดมศึกษา

4. สถานที่ตั้งสถาบัน

() ภาคกลาง

() ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5. ประสบการณ์การทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

() น้อยกว่า 2 ปี

() 2 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ระดับการนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับระดับการนำความรู้ไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 2 ระดับการนำความรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมจากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวูกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวูกาชาด สำนักงานชวูกาชาด สภาชวูกาชาดไทย

ลำดับที่	รายละเอียดข้อมูล	การนำความรู้ไปใช้					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ได้ใช้
1	รอบโลกกับชวูกาชาด						
2	ชวูกาชาดไทยและชวูกาชาด						
3	หลักการชวูกาชาด						
4	บทบาทหน้าที่ของอาสาชวูกาชาด						
5	มนุษย์สัมพันธ์กับการทำงานเป็นทีม						
6	ภาวะผู้นำกับการจัดกิจกรรม นันทนาการ						
7	งานอาสาสมัครกับการบริการชุมชน						
8	การเขียนโครงการงานบริการชุมชน						
9	การศึกษาดูงานนอกสถานที่และ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์						
10	การปฐมพยาบาล						
11	เยาวชนกับการป้องกันชีวิตและ สุขภาพ(เอดส์และสารเสพติด)						
12	เคหะพยาบาล						
13	การบรรเทาสาธารณภัย						
14	โภชนาการ						
15	การลงทะเบียน การปฐมนิเทศ						
16	กิจกรรมต้อนรับ						
17	พิธีเปิดและปิดการอบรม						
18	กิจกรรมหน้าเสาธงและการเยี่ยมเยียน						
19	กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์						
20	การแสดงเจียบ						
21	เกม – เพลง						
22	การแสดงรอบกองไฟ						

ลำดับที่	รายละเอียดข้อมูล	การนำความรู้ไปใช้					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ได้ใช้
23	การประสานงาน						
24	การประชุมหน่วย						
25	กายบริหาร						
26	งานอาสาชวยกาชาดสัมพันธ์						
27	เวทีอาสาชวยกาชาด						
28	กิจกรรมยามว่าง						

ตอนที่ 3 การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวยกาชาด สำนักงานชวยกาชาด สภากาชาดไทย ใน 2 ด้าน คือ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ในสถาบันการศึกษา และ ด้านการบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบันการศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ลำดับที่	กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	การนำความรู้ไปใช้					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ได้ใช้
1	<u>ด้านการบำเพ็ญประโยชน์</u> <u>ในสถาบันการศึกษา</u>						
	การให้ความรู้ด้านกาชาดและงานอาสาชวยกาชาด						
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล						
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์						
2	การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติด						

ลำดับ ที่	กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	การนำความรู้ไปใช้					
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่ได้ ใช้
5	การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน สุขภาพอนามัย เช่น สุขภาพฟัน						
6	การจัดนิทรรศการวันคล้าย วันสถาปนายวกาชาติไทย						
7	การจัดนิทรรศการวันกาชาติโลก						
8	การจัดนิทรรศการวันเอดส์โลก						
9	การจัดนิทรรศการการคุ้มครอง ผู้บริโภคอาหาร						
10	การจัดนิทรรศการวันงดสูบบุหรี่						
11	การนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับ การบริโภคอวัยวะให้แก่สภากาชาติ						
12	การจัดสัปดาห์การบริโภคโลหิต						
13	การจัดกิจกรรมหารายได้เข้าชมรม						
14	การรับบริจาคห่วงเปิดฝากระป๋อง น้ำอัดลม						
15	การรับบริจาค อาหาร เสื้อผ้า ผ้าห่ม สิ่งของเครื่องใช้						
16	การรับบริจาคยา						
17	การทำตุ๊กตา หรือ กระเป๋ายา						
18	การกำจัดขยะมูลฝอยและวัชพืช						
19	การประดิษฐ์ถุงของขวัญ						
20	การเขียนคำขวัญ						
21	การจัดกิจกรรมบริหารจัดการ สมาธิ						
22	การกำจัดยุงลาย						
23	การเดินรณรงค์ต่อต้านสารเสพติด						
24	การช่วยงานห้องพยาบาล						
25	การทำความสะอาดบริเวณ สถานศึกษา						

ลำดับ ที่	กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	การนำความรู้ไปใช้					
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่ได้ ใช้
	<u>ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์</u>						
	<u>นอกสถาบันการศึกษา</u>						
1	การให้ความรู้ด้านภาษา						
2	การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล						
3	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารและยา						
4	การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์						
5	การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติด						
6	การให้ความรู้เกี่ยวกับเคหะพยาบาล						
7	การเข้าร่วมกิจกรรมในวันภาษาทั่วโลก						
8	การเข้าร่วมกิจกรรมในวันเอดส์โลก						
9	การเข้าร่วมกิจกรรมในงานวันคล้ายสถาปนาเยาวชนภาษาชาวไทย						
10	การเข้าร่วมกิจกรรมในงานชุมนุมในประเทศกลุ่มเอเชียแปซิฟิก						
11	การเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ						
12	การเข้าร่วมประชุม อบรมกับสำนักงานยูวภาษา						
13	การดูแลและเยี่ยมผู้ป่วยในโรงพยาบาลหรือสถานสงเคราะห์						
14	การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่เด็กกำพร้า						
15	การจัดเลี้ยงอาหารให้แก่ผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์						

ลำดับ ที่	กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	การนำความรู้ไปใช้					
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่ได้ ใช้
16	บริจาคอาหาร เสื้อผ้า สิ่งของ ถุงของขวัญ กระเป๋ายาให้แก่ทหาร ตำรวจ ผู้ยากไร้ ผู้เจ็บป่วย ผู้สูงอายุ เด็กพิการ และ ผู้ด้อยโอกาสตามชายแดน						
17	การเล่านิทาน อ่านหนังสือให้ คน พิการทางสายตา						
18	การช่วยเหลือผู้ประสบภัย						
19	การจัดการแสดงดนตรี ให้แก่ ผู้สูงอายุ เด็กพิการ เด็กกำพร้า						
20	การจัดแข่งขันกีฬาให้แก่เด็กที่ ด้อย โอกาสในถิ่นทุรกันดาร						
21	การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี						
22	การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม						
23	การทำความสะอาดวัด						
24	การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย						
25	การปลูกต้นไม้						
26	การทำความสะอาดถนน แม่น้ำ ลำคลอง และ ชายหาด						

6. มีวิธีการดำเนินงานกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ในเรื่องใดบ้าง

- () การวางแผน
- () การจัดสมาชิกในชมรม
- () การจัดหางบประมาณสนับสนุน
- () การเลือกสถานที่และกลุ่มเป้าหมาย
- () การมีส่วนร่วมของชุมชน
- () ความปลอดภัย
- () การจัดวัสดุ อุปกรณ์
- () การขอความร่วมมือ สนับสนุนต่างๆ

7. เมื่อทำกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์มีความประทับใจเรื่องอะไรบ้าง

- 7.1.....
- 7.2.....
- 7.3.....

8. สิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์

- 8.1.....
- 8.2.....
- 8.3.....

9. ปัญหา ที่เกิดขึ้นในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ มีอะไรบ้าง

- 9.1.....
- 9.2.....
- 9.3.....

10. ความต้องการในการช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง

- 10.1.....
- 10.2.....
- 10.3.....

11. จากการสังเกต การปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์.....

วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์.....

ผู้สัมภาษณ์.....

ผู้ให้สัมภาษณ์.....

เครื่องมือเพื่อการวิจัยชุดที่ 2

เรื่อง การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาชวยุวกาชาดไปใช้ในการบำเพ็ญ
ประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยุวกาชาด สำนักงานยุวกาชาด สภากาชาดไทย

แบบสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต การปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ ของสมาชิกอาสาชวยุวกาชาด
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ระดับอุดมศึกษา

แบบสัมภาษณ์

การปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวยุวกาชาด

ชื่อ

สถานที่ตั้งชมรมอาสา
.....

จำนวนสมาชิกในชมรม

1.กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ที่ชมรมทำในสถาบันมีอะไรบ้าง จำนวนครั้ง/เทอม

() การให้ความรู้ด้านกาชาด

() การจัดนิทรรศการ

() จัดกิจกรรมนันทนาการ

() การกำจัด และการทำความสะอาด

() การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

() การรับบริจาคสิ่งของ

() การรับบริจาคบริจาคโลหิต

() การหาทุนเข้าชมรม

() อื่นๆ ระบุ.....

2.กิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ที่ชมรมทำนอกสถาบันมีอะไรบ้าง จำนวนครั้ง/เทอม

() การให้ความรู้ด้านกาชาด

() การจัดนิทรรศการ

() จัดกิจกรรมนันทนาการ

() การกำจัด และการทำความสะอาด

() การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

() การรับบริจาคสิ่งของ

() การรับบริจาคบริจาคโลหิต

() การหาทุนเข้าชมรม

() อื่นๆ ระบุ.....

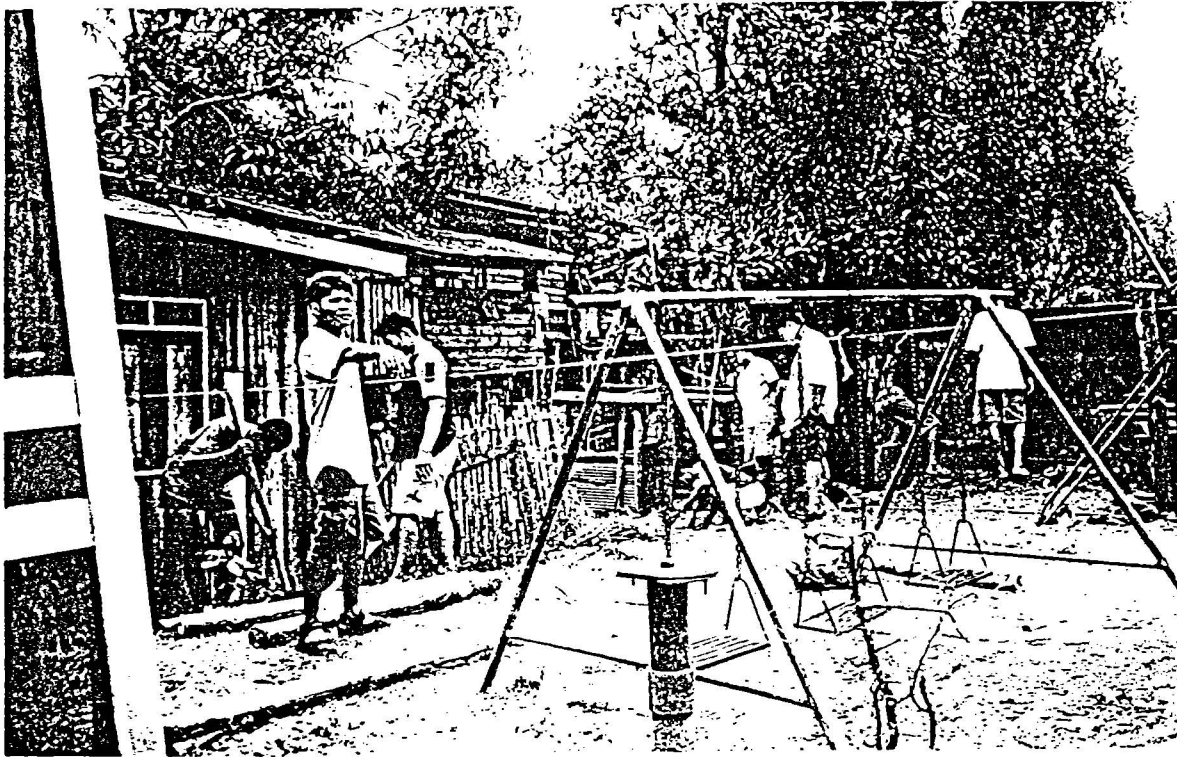
- 3.กลุ่มเป้าหมายที่ทำกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ คือใคร จำนวนครั้ง/เทอม
- () ผู้สูงอายุ
 - () เด็กกำพร้า
 - () คนพิการ
 - () เด็กเร่ร่อน
 - () เด็กยากจนในถิ่นทุรกันดาร
 - () กลุ่มเสี่ยงสารเสพติด
 - () กลุ่มเสี่ยงโรคเอดส์
 - () ผู้ป่วยในโรงพยาบาล
 - () เยาวชนศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
 - () ประชาชนในถิ่นทุรกันดาร
 - () ชาวเขา
 - () เพื่อนๆสมาชิกในชมรม ฯ
- 4.ลักษณะของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์เป็นอย่างไร จำนวนครั้ง/เทอม
- () ให้ความรู้ด้านวิชาการ
 - () การบริการ ช่วยเหลือ
 - () การบริจาค สิ่งของ เครื่องใช้
 - () การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม
 - () การกำจัดและการทำความสะอาด
 - () การให้ความบันเทิง สนุกสนาน
 - () การจัดเลี้ยงอาหาร
- 5.วัตถุประสงค์ของกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์เพื่ออะไร
- () ช่วยเหลือสังคมที่ขาดโอกาส
 - () รู้จักการทำงานร่วมกัน
 - () มีความรับผิดชอบตนเองและสังคม
 - () เป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
 - () สร้างความสามัคคี เสียสละประโยชน์ส่วนตน
 - () สร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนและชุมชน
 - () ได้ใช้ความรู้จากการฝึกอบรม
 - () ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ
 - () เผยแพร่ชื่อเสียงของชมรม ฯ
 - () มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์

ภาคผนวก จ.

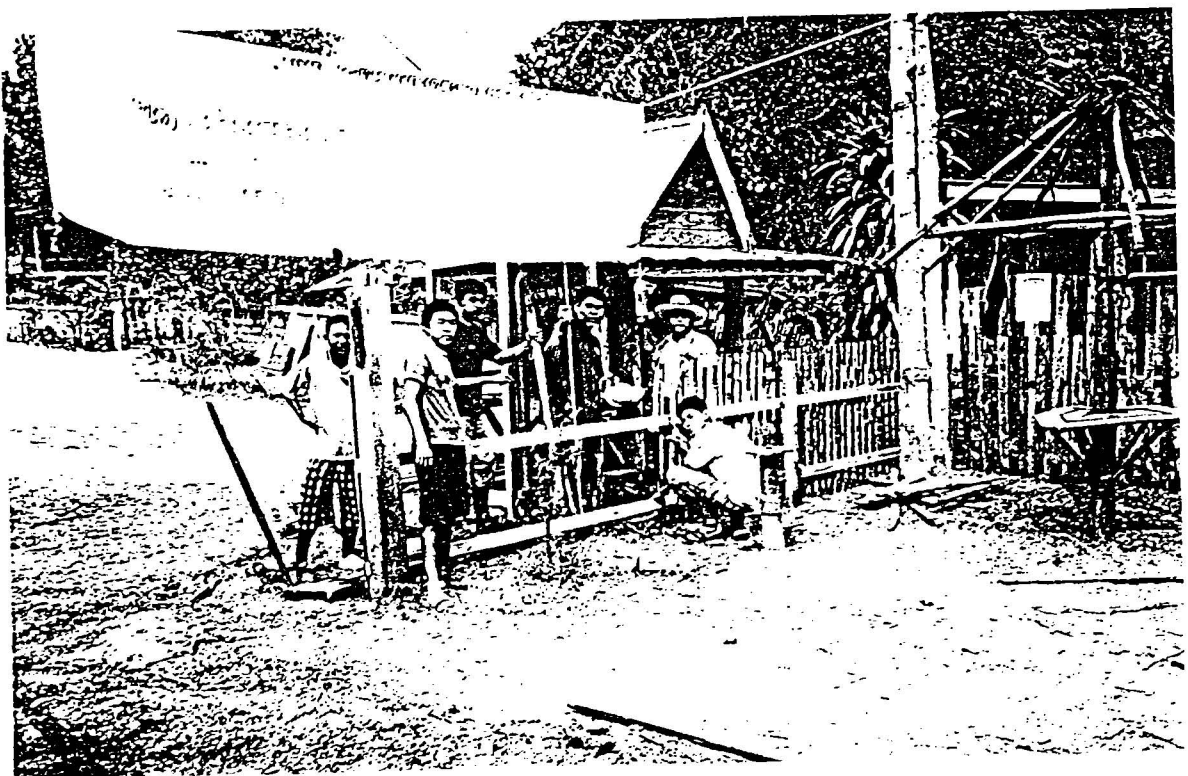
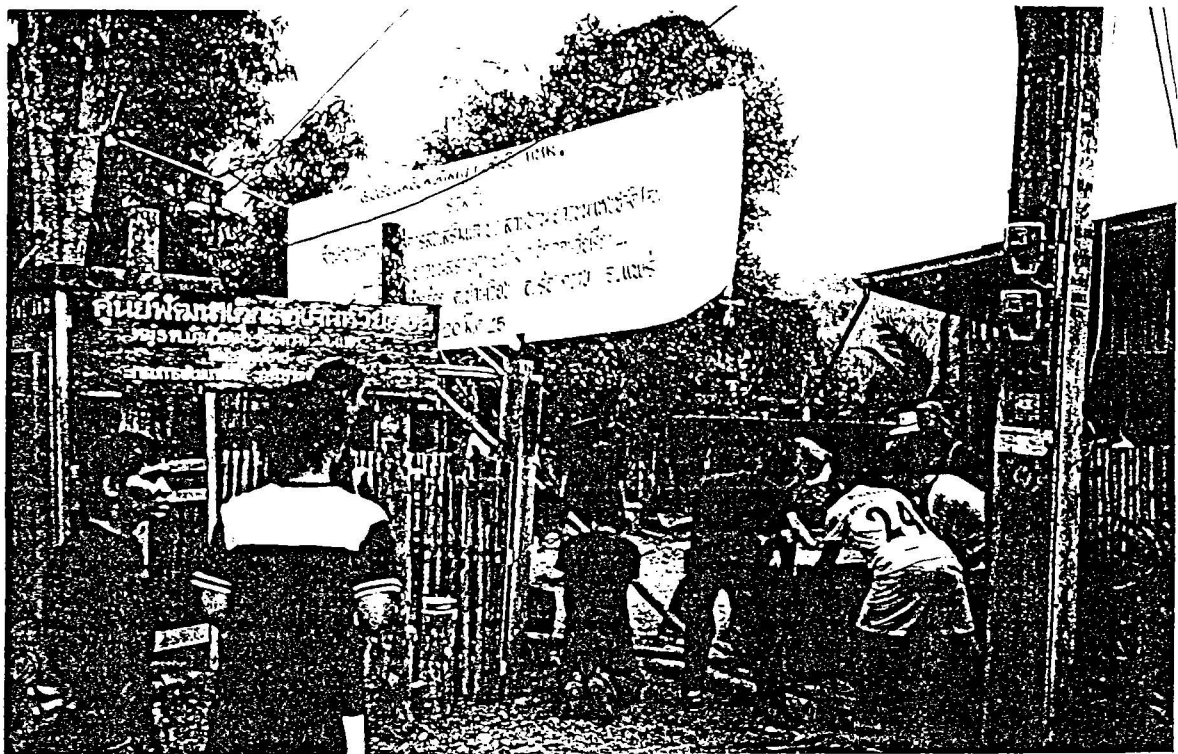
ภาพกิจกรรม การปฏิบัติงานการบำเพ็ญประโยชน์

ภาพกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวูกาชาระดับมัธยมศึกษา

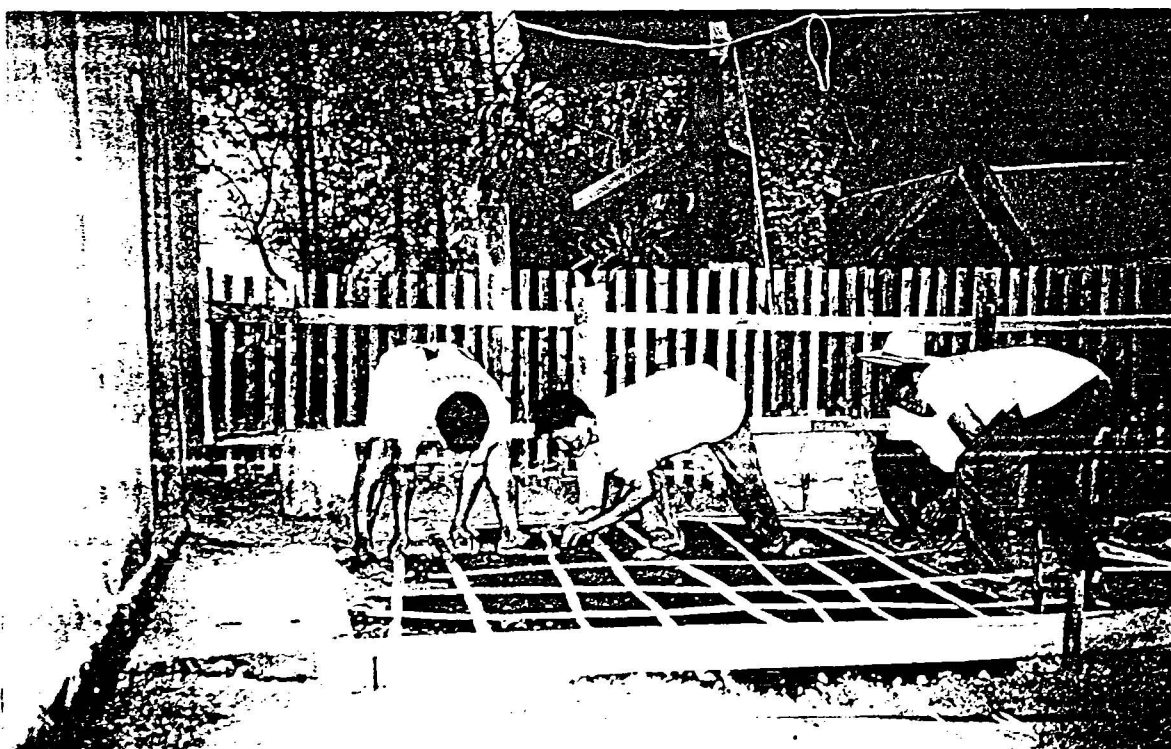
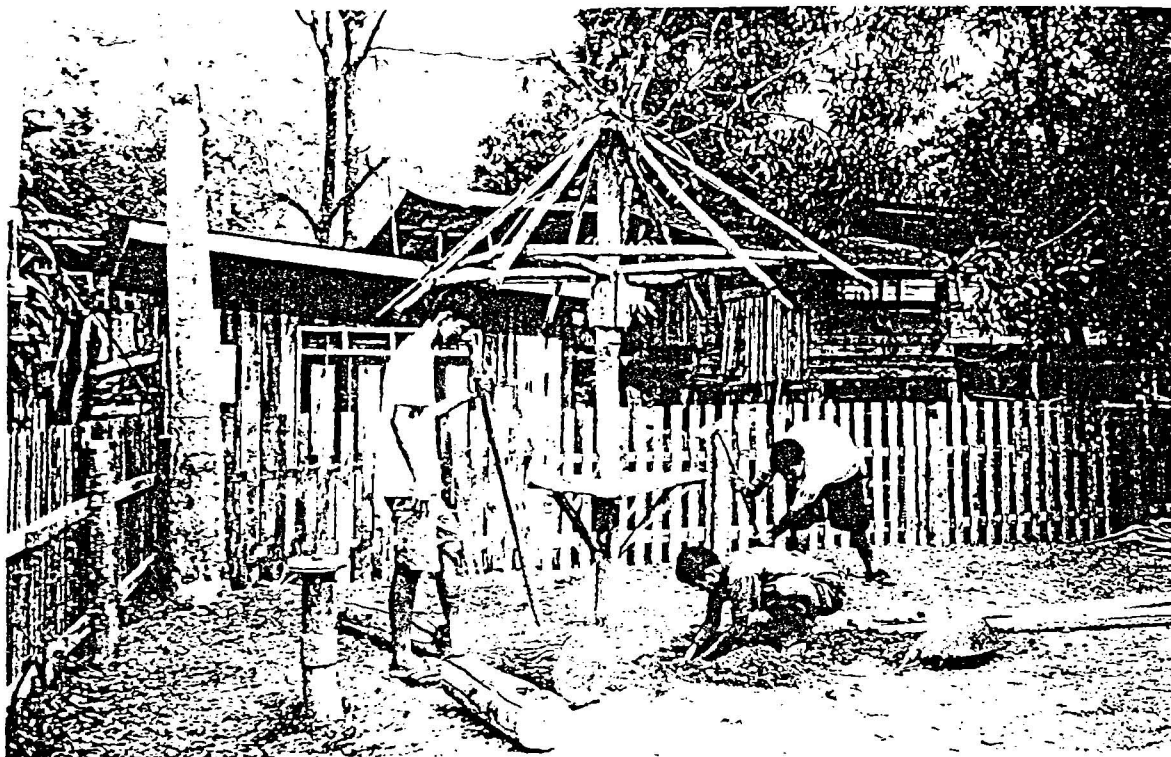
ชมรมอาสาชวูกาชาด โรงเรียนมัธยมวัดมกุฎกษัตริย์

ภาพกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวภาษาตะวันตกมัธยมศึกษา
ชมรมอาสาชวภาษาตะวันตกโรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์

ภาพกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกอาสาชวกาชาดระดับมัธยมศึกษา
ชมรมอาสาชวกาชาดโรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์

โครงการบริบาล คนชราในชุมชน
ชมรมอาสาฬหาวาชาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ

อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกล่าวต้อนรับผู้สูงอายุ

ผู้อำนวยการวิทยาลัยมอบของที่ระลึกแก่ผู้สูงอายุ

โครงการบริบาล คนชราในชุมชน
ชมรมอาสาสมัครศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ

ชมรมอาสาสมัครศึกษาร่วมกับสาธารณสุขอำเภอรัษฎาบุรี มาตรวจสุขภาพผู้สูงอายุ

นิทรรศการให้ความรู้ในการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

โครงการรืบาล คนชราในชุมชน
ชมรมอาสาชวภาษาชววิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพมหานคร

เลี้ยงอาหารกลางวันแก่ผู้สูงอายุ

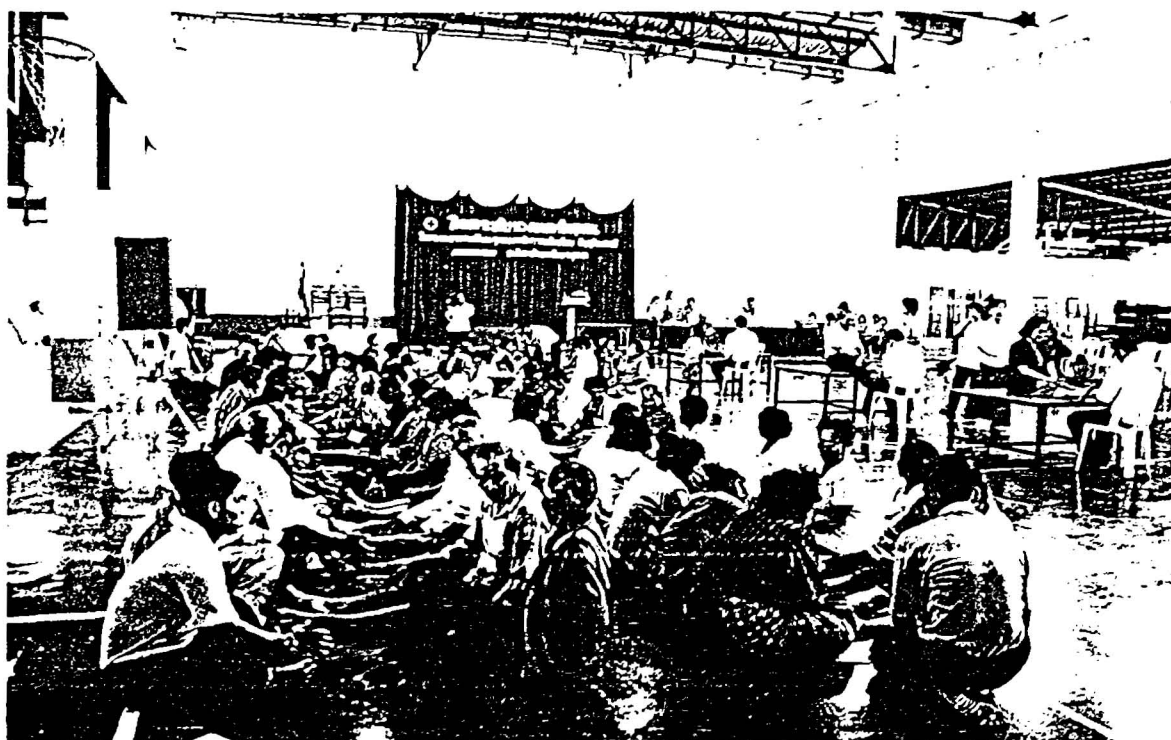

ผู้สูงอายุรับประทานอาหารร่วมกัน

โครงการบริหารจัดการคนชราในชุมชน
ชมรมอาสาสมัครทางวิชาการวิทยาลัยศึกษาศาสตร์กรุงเทพ

ผู้สูงอายุทำกิจกรรมบริหารร่างกายเพื่อสุขภาพร่วมกัน

นวดเพื่อสุขภาพ

โครงการบริจาค กนขรในชุมชน
ชมรมอาสาสมัครศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ

สมาชิกอาสาสมัครของที่ระลึกให้แก่ผู้สูงอายุ

กิจกรรมบริหารร่างกายเพื่อสุขภาพ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางปะนิดา ชาดินน้ำเพชร
วันเดือนปีเกิด	29 กรกฎาคม 2506
สถานที่เกิด	จังหวัดสุรินทร์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1806 / 41 ถนนบรรทัดทอง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330 โทร.0-2214-1398
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม วิทยากรย์ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ฝ่ายส่งเสริมอาสาสมัคร สำนักรณรงค์อาสาสมัคร สภาภาษาไทย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2519	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนสิรินธร
พ.ศ. 2522	มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนสิรินธร
พ.ศ. 2523	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จากวิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดสุรินทร์
พ.ศ. 2526	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จากวิทยาลัยเทคโนโลยี วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
พ.ศ. 2527	ประกาศนียบัตรวิชาชีพครูมัธยม (ปม.) จากวิทยาลัยเทคโนโลยี วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์
พ.ศ. 2530	คบ. (เทคโนโลยีทางการศึกษา) จากวิทยาลัยครูพระนคร
พ.ศ. 2545	กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ